ר' אברהם [illegible]

ספר אורח השכל

בהיות המחשבה והנושא קודם ואחר ומשוך הענינים
הנעלמים מעיני בשר והשפע האלהי מכריח
ורחוק מאד רחוק נבול מאד לעלות עניין בחוזק והתחייב על כל א[דם]
איש ואיש מאין הגדולים שלמד והחכמים ואבחן להלוך אחר [illegible]
מה שיורה והמפשט שכלו יהיה לא שפע משיעור כלום כרצונם להשפיע
על זולתו שיש כפי התולדה [illegible]
[illegible] לא יתכן שישפע רב ואם רב [illegible] לא יתכן
שישפיע מעט ואם [illegible] לא יתכן שישפיע
[illegible] איך יתכן [illegible] לזולתו אשר לא [illegible]
[illegible] הענין [illegible] השפע הנבחר · הענין [illegible] שפע [illegible]
שיש [illegible] שהרחיב לו השם [illegible] להשפיע זולתו כי לא [illegible]
זאת [illegible] כי אם [illegible] לא [illegible]
כי יש מי שיוכל להעשיר אנשים רבים [illegible] לא [illegible]
[illegible] להעשיר עצמו [illegible] מאד להטיב
[illegible] כל שכן שלא ייטיב לזולתו [illegible] שלמה
[illegible] לא [illegible] לאכול [illegible] איש נכרי יאכלנו [illegible]
[illegible] בעבור [illegible] השלמיים [illegible] השפע
הנבחר [illegible] ורחוק להוציא כח המחשבה לפועל אם לא ימצאו
[illegible] אמתיים [illegible] שכל [illegible]
קבל · [illegible] שהשפע [illegible] ענינים רבים [illegible]
[illegible] ענינים ההם כפי מחשבותיו הקודמות לקבל השפע [illegible]
[illegible] יתכן שיחדש [illegible] השפע הנעלם מחשבות אשר לא קדמו לו
[illegible] להוציא ענינים [illegible] ההם [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

והם פרטיות או מוכרחות להקריותם לפני הדמיוניות על שהזכרנו
המעלה שהגבילה בשכן אחר שאדביק הכחות ההכרחיות העם הכחות
הדמיוניות מלי שיתחבר העבר במעשים שהם ההכרחיות להמצאות
ההשכלות לפני שהדמיונים הרם הם משכלות השכל ומלאו שיהם
אין מעשים הגונים אין שכל שאחר שלא ימלאו השכל משכן לשכן
עליו לא ישכון עליו כלל ואמנם שאין מעשי השכל מעקרן הכרח
לשכון במקום שהשכל אינו נקי ולא כח בעל וגם אין לו בעצמו
יכולת משכנו על ימקים רק הדבר שהוא משוכן לו יהקדש לכליו
אחר שישכון עליו ואחר שיהיה בלתי קשה ברצון האור השמשי עם
הצורה החפץ שהצורה לפני הגוף אלו אור השמש הוא נקרא אפל
וכהגיע אליו האור יקרא אוויר והוא אליו ויאיר האור לפני שישכון
עליו האור והאור אינו נקי והאדם אעפ"י שהוא כח נקי השמש אינו
כח לבד בנקיות הצורה ועל כן בהפרד אור השמש מהצורה ישוב
הצורה אפל וחשוך כבתחלה והאדם כמו כן כל זמן שהצורה הדמיונית
ההכרחיות לא ימלא הענינים אשר בצורה לפני ששכן עליו האור והוא
שטה השמש בראות עיניו מה שהיה בצורה והיה כל דבר כמו שהוא
שם ובשוב אותו לאחריותו זה לא היה כלל הצורה [illegible] והשכל
שהאור ישפיל עליה מהצורה על שינוי בו מה שהוא לענות ועל שנית
בו מה שהוא לעולם ועל שבר פרצופו כי שלא יזיקוהו נגעים
כמו אותו בן נקי האדם הוא בראות הצורה ויתקבץ הם המעשים
אשר לא יתכן לעשותם מבלעדי האיברים ובכל הצורה הוא היורד
המעשים האחרים עניני הנקי ובהשפיע אור השכל על הלוח ועל
הלב ועל הכליות ועל שאר האיברים אשר אור השכל שוכן עליהם
בהיות הרוח זך ונקי כח אור השכל [illegible] מאד אותה
והעיד הוא ישראל להבין כל הענינים הראויים להקדים

מציאות אור השכל כי כתר יש לו ענין הויה מציאותו עם היותו לנבדלים
אצלו והנבדלים לנבדלים אחר מוחשים והאנושיים הטבעים הם הנבראים
הפעולה ואם לא יבדו האלהיות הפרטים כבוד השכל ויתכן שיקראו
אלהים ויוציא כל נבראים ולא יצאו מאין אלא אחר שהוא נשמת שהיה
הספירה בלי נזר ופליאה קורא לנעלם · ואמנם שאור השכל הוא הספירה
הראשונה הנקראת כל הפליאות ישבתי אז החיבור לעזור בו כל
פליאה וקראה שמו בשם הספירה הראשונה והוא אור השכל · ונקרא
אור השכל לאור בחיבורו זה עיין לכוון הראשונים · ואמנם שאור
השכל לאחים בשם עשירי אחלקנו לעשרה חלקים ראשונים וכל
חלק וחלק אחלקנו בלשונות אלפא ביתא ובלשונות אותה הבנה
אות על שורש אבללם שם אחד או כינוי אחד בחלקים בחלקים
ידועים לפי היצור ואכוון בזה הספר להודיע האותיות אשר בנויו
עם הימנים ואורה להם דרך ידיעה על שורש ענין זה החיבור
אל ידיעה השם היודע על דרך הקבלה האמתית מענין חכמה
ועשר בראשית אל מעשה מרכבה ואחר הודעתי אל זה לעשות
כן והצבתי שני חברים מאותיות החכמה אבל אחבר פני אלהים
אשר בנו יסקי ... אשר יקרי ... אלהים אחד וכם ספרים אחר
ואשמעני ושמו ד' אפרים ראשונים ור' ... תכון ז"ל · וזה כי
בהיותי נעלם אנשים בקצת אותו לכתוב להם בקצרה הקדמה
כוללת ... ידיעה השם הגבוה והנורא ואחרית האמצעי אותם
והצבה אלה הכוונתי בצע לכתוב שאלהם ... כי הזמן והמקום
והסיון היו בזה כתבי למוטב אבל אחר נצרת האלה עליהם
שבחי המונים והשכלתי להשלים ... בנעימת הדבר ·
ודע · ודע שזה החבור ... אחר ונבואים להם
בהיותם שונים מצוה הספר הזה על שניהם אחר

שהכוכב כי אל המגביה השכל הפועל אשר השפעתו היא מציאות נפש [illegible]
כי יקבלה היצור מאתו. והם מגעים מאמצע אל הגלגל הגלגלים
חם ושלום הנה ומצא בזה היצור נפש המעלה שמפני שכלו [illegible]
ושכלו ומציין מספרי הדרך [illegible] מצוה בכלל והנה הם כן לכל
ולכן [illegible] משום המעלה [illegible]. ולכן שהשפעת היה
אשר לפי היצור [illegible] שיקבלו מאמרי [illegible] כן [illegible]
שיחשקו להלך [illegible] הראשונה [illegible] שכלם [illegible]
על שינחם [illegible]. וכן יהיה [illegible] אחר [illegible]
והם יוחסו [illegible] השמים כשם [illegible] שהמעלה [illegible]
[illegible] שהם [illegible] ושלוח [illegible] שכן [illegible]
והם [illegible] אל [illegible] כן [illegible]. ואחר
שהקלות זו ההקדמה [illegible] החבור [illegible] להודיע כי
[illegible] עם [illegible] שאולי [illegible]
שיר בכלל הזמן

ספרו שמש וירח כוכב — שכלי [illegible] יומו שואלים
זרח [illegible] שכל וכו [illegible] — [illegible] ואחרי [illegible]
חם שמים [illegible] מעלה ונשי — [illegible] על פני [illegible]

החלק הראשון

בגלגל [illegible] והם [illegible] ואותם
בגלגלים חמשה חלקים מסודרים [illegible]

[illegible]. [illegible] לגלגל [illegible] א׳ [illegible]
[illegible]. והב׳ אשר [illegible] ב׳ [illegible] והג׳ [illegible]
ד׳ [illegible] והד׳ אשר [illegible] ה׳ [illegible]
[illegible] והה׳ אשר [illegible] ו׳ [illegible] הספר [illegible]
ואלה שראוי [illegible] שם [illegible] החלק [illegible]

[illegible]

והחלק השני כולל חמש אותיות ו'ז'ח'ט'י' ונחלקו לחמשה
חלקים מסומנים באותיות הנזכרו' ובהם
יכלול חמשה עניינים הא' אשר סימנו ו' יכלול עניין כלל כל המלות
והב' אשר סימנו ז' יכלול איכות חלוקת המלות והג' אשר סימנו
ח' יכלול הכרח מציאות חלקים והד' אשר סימנו ט' יכלול
טעם ההכרח ההוא והה' אשר סימנו י' יכלול עניין החסר והנעדר
המלות ועל כן ראוי לקרות שם זה החלק השני כולל המלות
והחלק השלישי כולל שתי אותיות כ"ל ואותם כוללים שתי
חלקים מסומנים באותיות הנז' ובהם יכלול
שני עניינים הא' אשר סימנו כ' יכלול סתרי הלשון והב' אשר
סימנו ל' יכלול סוד הלשון המובחר שבהם ועל כן ראוי לקרות שם
זה החלק השלישי כולל סוד לשון הקודש
והחלק הרביעי כולל חמש אותיות והם מנסע"ף ואותם
כוללים חמשה חלקים מסומנים באותיות
שזכר ובהם יכלול חמשה עניינים הא' אשר סימנו מ' יכלול עניין
צורת האותיות והב' אשר סימנו נ' יכלול כ"ב אותיות שבהם
והג' אשר סימנו ס' יכלול החלוקה לשלשה חלקים ראשונים והד'
אשר סימנו ע' יכלול המספר הכולל את כולם ותיקון מספריו והה'
אשר סימנו פ' יכלול החלוקה לחלק שהם חמשה לעשרים וחמשה ולשתים
ושלשים והנה ראוי שנקרא שם זה החלק הרביעי סוד האותיות הנזכר
והחלק החמישי כולל שלש אותיות והם צק"ר ואותם
כוללים שלשה חלקים מסומנים באותיות
הנז' ובהם יכלול שלשה עניינים הא' אשר סימנו צ' יכלול סוד
התשובה והב' אשר סימנו ק' יכלול עניין התנועות והג' אשר סימנו
ר' יכלול סתרי המלות ועל כן ראוי שנקרא שם זה החלק הה' שלשים הדבור

והחלק הששי כולל שני מאמרות והם ש"ה ומאמרות כוללים
שני חלקים מסומנים במאמרות א"ב וכו'
כולל שני עניינים הא' אשר סימנו א' · כולל אמונת השם כי אחד
והב' אשר סימנו ב' · כולל עניין המאמרות ולפיכך נקרא שם זה החלק
הששי יחוד השם
והחלק השביעי כולל ארבע מאמרות והם ת"ש"ך ומאמרות
כוללים ארבעה חלקים מסומנים במאמרות
עב"ה וכולם כוללים ארבעה עניינים הא' אשר סימנו ע' · כולל צדק
המאמרות והב' אשר סימנו פ' · כולל תורת המאמרות והג' אשר
סימנו ו' · כולל [illegible] המאמרות והד' אשר סימנו ז' · כולל [illegible]
ו[illegible] וראשי [illegible] [illegible] וסופי [illegible] ולפיכך נקרא שם
זה החלק שביעי נכללו [illegible] המאמרות
החלק השמיני כולל שלשה מאמרות והם הו"ך ומאמרות
כוללים שלשה חלקים מסומנים במאמרות
זכ"ר וכולם כוללים שלשה עניינים הא' אשר סימנו ז' · כולל סוד
[illegible] השם [illegible] והב' אשר סימנו כ' · כולל [illegible] [illegible]
והג' אשר סימנו ר' · כולל עניין [illegible] [illegible] עם [illegible] ולפיכך נקרא שם סימן
זה החלק השמיני נכללו [illegible] השם
והחלק התשיעי כולל ארבע מאמרות והם והי"ה ומאמרות
כוללים ארבעה חלקים מסומנים
במאמרות צדי"ק וכולם כוללים ארבעה עניינים הא' אשר סימנו צ' ·
כולל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והב' אשר
סימנו ד' · כולל [illegible] [illegible] קושרים [illegible] והג' אשר [illegible]
סימנו י' · כולל [illegible] [illegible] [illegible] והד' אשר סימנו ק' · כולל
[illegible] [illegible] [illegible] ונקרא שם זה החלק התשיעי נכללו

סוד איסור והיתר ··

החלק העשירי כולל חמש אותיות והם ויהיה לאותות
כוללים חמשה חלקים מסודרים כאותיות
הברכה וכנגדם יכלול חמשה ענינים· הא׳ אשר סימנו ו׳ יכלול השנה
השלם והב׳ אשר סימנו ה׳ יכלול צורת השנים והג׳ אשר סימנו
י׳ יכלול סדר ביאורו עם הנביאים· ככלל והד׳ אשר סימנו ה׳
יכלול הבדל אשר בין הראשונים והמקובלים· והה׳ אשר סימנו ה׳
יכלול צורת הכח השכל הפועל לעבר ולעתיד והנה ראוי שנקרא
שם זה החלק העשירי שהוא התכלית האחרון צורת הנבואה·

ואחר שהשלמנו העשרה חלקים לפי סדוריהם בכלל
שמותיהם בספר שנה אחד· ואלה הם
הא׳ נזר פרצה· והב׳ כלל אותה· והג׳ סוד לשון הקדש· והד׳
סוד אותיות הצירה· והה׳ שלשה היוצר· והו׳ יחוד השם· והז׳
הפוך האותיות· והח׳ סוד מבטא השם· והט׳ סוד איסור והיתר
והי׳ צורת הנבואה··

ואחר שזכרנו כלל שמות ענינים בפרט כל חלק
וחלק כפי מה שסובל ההקדמות
כאשר שין קצרי שלמו אחרי דורותיו כועסים· כבוד העליון יה
העשיר רעתו לשלה ואם לא היינו חוטאים לבד··

החלק הא׳ אותותיו ותכליתו חלקיו חמשה ועניניו חמשה סיין
והשם אצבעים· חלק הא׳ ענין א׳ סימן א׳ כולל נזר
על פרצה החולה מדרגות כל מבקש השם לבטל די הוא שלא יפרוץ
נזר פן ישכנו הנחש הקדמוני לבוא בפרצה לנשוך שעל זה רמז שלמה
החכם ע״ה באמרו בקהלת חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש
ולפי שזה החבור כולל ענינים זרים מאד לאותותיו היום בזמנו מאומנות

הנה נכלל כל ההקדמה בי׳ וסימנם מפתחות

זה הפלוסופו כשין נגד התורה אשר בידים הקדמונים ובשאר

המשכלה [illegible]

עמים רבים מן המתפלספים כמו שיעיד עליהם דניאל באמרו ופריצי

להעמיד חזון ונכשלו ואמר ומן המשכילים יכשלו ונוסף עוד לצרף

באלו לברר וללבן וכל המשך לזה עד שאמר כי באחרית הימים

ירמיהו [illegible]

ישוטטו רבים ותרבה הדעת אמנם שאמר ישוטטו ר״ל שישוטטו לבקש

זה לדרשם ולא ימצאהו והוא שנשרשו הפרטים בעבורם סוד השם

היסודיים נגד התורה והתורה והיו אומרים הדמיונים האמונה כשהרויחו

אמנם לטעם שהאמונה האלהית היתה הספק אצל שכלם השקרי

[illegible]

והדמיונים הרע. וזה שחדשים האמונה לדבר אחר ואין דין אין כי

שכל משקול בם האמונה ההיא אשר קבלה מפי קדמוניו אשר לא

היה אפשר להיות אמון ולהם לפי אמיתת שכל שום לא היה

מקבל שום אמונה היה שאר מעיר כאילו בצורה אדם ראוי עם

כל זה אחר הנ״ל שכל שיחקור ויסיים בעבור האמונה היא קבלה

ולבור עד שיעלנה לתכלית המשכלת שעלה שאמר מפי אמן לכל

דבר ונעשים יבין לאשרו ויסתפק הוא האיר באמונה אקובלה בלתי

מורגש לפי הראוי להבין כה על פי המושכל האלהי הנה הוא בעליונו

עומד בתבונות ובהכינו לאמונתו אשר קיבל בקדמותו הנה נעדר

אמן

אותו ולקנה התבונה ושכל אמן ובן עלה אמרתה אל אמונה אמת

אותו ושכלו מקבל בכל יום ויום בעניינו בעניינים המושכלים אשר

קבלם מדורות שנשבים אחר המורחקים ואין ראוי שיחשוב ואם

לא רבותיו ואבותיו אמנם שלא נאן כי סתרי האמונה בקדמותו כי לא

שאר עניים אבל שאר ענבר מבשות שכלם כמו שאין ראוי שיאשים

מעיקתו אשר השקהו אוהב שיה כעובר שלא הולבהו שאר

המזונות העניים אשר שהרי קסם הרה מעשה כן היה וחר קל עשיר

לאר לבדמים אחון אמה שהשתמשהו ולא קטל היא כוונה להחיים

[illegible]

בחכמה ולא להשיגה כמו שאמרו ראוי לו שידע כי הלחם והבשר והיין
אע״פ שהם עם חיים לגופים אשר הם סובלים הם עם היותם לבעלי
שאין כחם סובלם כך נאמר קבלת האמונה המושכלת עם היותה
שאע״פ שהמושכלות הם חיים למשכילים אשר לעצם סובלת היא עם
היותה לפתאים אשר אין לעצם סובלת ועל כן כשיגלה אדם האמונ׳
האמתיות למשכיל ישיג לעצמו אם לא ויזיק לו היות אם
ישיגה כח ולא יסתכל בשמועת סודה ולא יבין נזקיה אשר הם לבד
כהתפתחות למשכיל שמשמעם ישיר תן לחכם כו׳ חזות רעה חזון
איך שזה המקבל האמונה המושכלת הוא חכם ולכן אמר תן
לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסיף לקח ואל תמנע טוב מבעליו
בהיות לאל ידך לעשות ואם אם סבלה לו סוד אחר ויגדל ויעשה
עשו ויחשוב שסר מעליו כח אמונתו וכשיאמר סבל בעיניו או אין
ואפיקורוס אל תדבר אליו עם חיים כן תשיאהו ונתתו אליך ידועים
שכבר הודיע שלמה עליו באמרו אל תדבר באזני כסיל כי יבוז
לשכל מליך ואל תסג גבול עולם אשר גבלו ראשונים ובכפי הענין
הזה הבין כל מקבל דבר מושכל או מקובל וקבלתו כפי מה
שהוא והסוד הראשון אשר קבלה לו יהיה אל הקלים אשר צריך לו
ולאשר לעבר אשר לבא להתפשט לא עלי ושמושך בו הבן לבד אדם
חוקו והמושך אחר דברי השם ית׳ אשר אין להם לבד אשר ימשכו
לבלתי רצון כבעו׳ ישבע לבלתי אמתתו כאשר ירצה כפי מה
שרבו דבריו והתהלל בעושר זה לבד לאיש כחו וכפי אמונתו
ואם יצאו ממך דברים אשר פתה הנער אצלו רק אחר ונער אחר
שפתה עם שההפך כוונתו אל אשר היה בו מהחלה ועשה
בהחלטה עד אשר לא יתקן כך ולא ישיג כוונתך בשום פנים
ובזה נקרא נער פתי״

יסבל
אם סובל
רעיון
אוליים

חלק ב׳ שער ב׳ סימן ג׳ · כבר אמרנו הפעולה הנבחר כל אדם
אמנם אבל צריך שיבא אל הפעולה קודם רצון ובחירה אמנם
שאם לא יכוון לזה היה פעולתו כמו כלבי הציד אשר יורה על כוונה משמן הגבורה
ורצון ובחירה ואף שפעולת הפעולה כפעולתם הבחירה פעולתו מקרית
עד שאף אם לא לפעולת הפעולה הבחירה אבל הטבע שאין בו מלאכה
שום כוונה ורצון שאם היה אפשר אלא ובלבד היה שלא בכך ואין
היה פעולה מורה כוונה לבעל שכל שהוא אבל קשה מפני שהוא בו משלה
אבל הוא כבעל חיים לא מדבריהם בעל שכל או הדבר מתחלתו
אלה שהוא הרצון שהוא בו הבחירה לכל מה שכל בחייו ואין אחר הנה
גם לזה הפעל צריך שיכון אליו קצת כוונה ומחשבה עם הבחירה
הטבעי והוא שיכון לתכלית הרצון השכלי אשר אין בו הטבע מכריחו
לתכלית הרצון הראוי אבל הבחירה הטבעית שאמרו אבל הוא הוראה
שיהיה נכון לפי אלה שאף הטבע יקבל הרצון השכלי ופועל בו בו
בהיות כוונה ואעפ״י שאין בו כוונה ואינו מקבל צורה הצורה
כשגלה הרצון הבחירי אבל שם אינו הבחירי כמו פעולתו שתבואה הטבעי אחר
הטבע היה בשיעור שבעתשון אלה ואין כף אותו בשיעור אין
העניין ההוא המוליד בתכלית ההויה וההפסד ואם אי שאין כוונה
בהיות הדברים בקצת הפועל וההפסד המקרי אבל אני הוויה
כל שכן שאלו לא שהתכלית כולה שיכון מפועל בעצמו כפעולתו
ואם עשה כן אז היה פעולתו פעולה בעל שכל וכל מה שיהיה
השכל האנושי יותר שלם בעניינו אל התכלית והיה הפעולה
יותר נכונה לפי ענינה וכל שכן שתהיה יותר חזקה וחזקה ושלמה
אם השתתף קצת אהבה השכלית האמיתית עם כוונתם שאין הכונה
אל הנכון אהבת הפעולה והנה נראה לבעל שכל שלם שתהיה פעולה
הפעולה כדיוק [illegible] נעשה היא חוקו [illegible]

[illegible]

האפשריים ואם הפעל היה קל שיגיעו בו רבים והוא נכבד שמאחר
התכלית יותר חזק ויותר נכבד · ואם נכבד הפעל יוגבל ליחיד ולפרטים
בהשגת השלמות או במיעוט כל שכן אם נכבד הפעל יוגבל ליחיד ולפרטים
בהשגת השלמות ועל כן כל מי שהוא מנהיג המדינה או חלק מחלקיה
או מדינות הרבה בהיותו מכוון בהנהגתו למה שהוא ראוי לו ולא כן
החוקים ונוהג המדינה כפי [illegible] הדור והתכלית הכרחי והתכלית
אל התכלית עד שיגיע אל התכלית היותר נכבד [illegible] · ואם אל התכלית
היותר נכבד [illegible] השלמות הנצחיים · הנה זה
הוא [illegible] וכל השותפים לבריות והנמשכים אחריו
אל [illegible] התכלית שיאם [illegible] כל תכלית בכלל היותר
[illegible] ואת התכלית היא שהגיע אל [illegible] שהיה [illegible]
האדם [illegible] · ואם כן יהיה התכלית שכל התכלית
והגבורה [illegible] השגת החיים האחרונים הנצחיים שבכוונה כל
התכליות הראשונות והאחרונות [illegible] האחרונה [illegible]
ואם [illegible] שלמות [illegible] ואם לא [illegible]
והיה [illegible] · ויודע שמה שאם התכלית האחרונה בכלל [illegible]
המשותפת גם [illegible] האדם [illegible] ואם
[illegible] שלא [illegible] זה [illegible]
[illegible] ועל זה [illegible]
[illegible] ואם כן [illegible]
שיהיה התכלית האחרונה [illegible] לקצת אנשי המין
חלק ב · ענין ב [illegible] התכלית · אין ספק
שאחר [illegible] הראשון [illegible] התכלית [illegible]
[illegible] התכלית [illegible] ואם [illegible]
[illegible] האדם [illegible] · רק [illegible]

נבדלה אבל הנפש השכלית כמו שהוא הכרח שימצאו אישי האדם —
ואעפ"י שהוא אפשר שימצאו אלו הנמצאים או זולתם מבלתי הנמצאים
אחר אחר הנמצאים יאמר עליהם שהם מחוייבי המציאות בבחינת
סיבתם ואפשרי המציאות בבחינת עצמם · ואשר היה סיבתם האיש שוני
להמצאותם אשר הוא כוון אל הכללים וצייר אותה מ עלתם לבני המציאות
ושיהיו אפשר בבחינתם מציאותם ומחוייב הכרחי בבחינת סבתו
שהמציאים · והכונה הוא לענה מאמר החוה מציאות כל איש מצויר
מאמצעיתו ר"ל שאי שכון להמציאו כוון להכרח מציאות הנעלה
וחייבו להמצא לבעש או עמו או אחריו · ר"ל כגון הפרדו מעולם
המשפ כמו שאלו ראוים שכון להמצא לצרכיו והעלתיו כשנולם
הזה · וגם לכונה מאמר הוה כל זה כטבע כבר הפריאים
הקנים וחיים שכלם להורות שזה התיקון כוחה לבקין אמון ואעפ"י
כאחשכבתם שאין שם כונה שרפאלי כנור · ואין לו צריך להיקשות עליהם מנגד
כי כוונתו והודעה מכוונם · ואנס אם לא היה כשעור הכרח
מציאות הנעלה לא היה שום דבר מתקיים כמו שאמר שהאין
הכרחי לטבע כל מין ואם לא היה כט הנעלה הכרחית לקיומו לא
היה כולל ואיום אישה האישים הכוללים הקיימת הם לבני הנעלה
ויש אלם הכרחיים שלא יתקיימו כלל נבדלים זולת אחר ויש אלהם מעניני
כלבי הכרחיים · והכרחיים הם השכלים הקדושים אלא חוץ מאמר —
והם הטבע והמשכל והנעלים הם השכלה שהם רוחניים ונפר— טבעו
מהראשונים והם הלוחה והשמע והרוח · וזה שאם לא יראה אלהים וכן והריח
שיחיה וכומם לא ושלעתו לא יריח כי השיורה שבלן אינה הריח ·
פוי ההכרחית ולא הגעתי אבל השיורה שעם החיים הכריים אינה אלכל החושים והענין ההכרחיה
ההיינן ולא כמו שאבת יראוקיים היו מעשים ואם לא ועשים כדבע קיין יאמר · אבל אם לא יריח כביאי
חוץ לא ואלה כשעור זה · כי עשן הריח הוא שיליח ריח טוב או ריח

רצה לומר כי כיון · והמציאות אם כן כבר אחר אינה הכרח · אבל אם לא
יטעם כל שהיינו אומרי' גם כן שאמר כל טענה אחר שהגיעה אליו
הטענה אבל אחר שידענו אומרי' לי שאלה · טענה כי הדבר לבו שאלה
הנעזר כאשר להכול ולא יוכל לבנות [illegible] ומשנו ונאמר
ענינו יקרא כי אם [illegible] ויהיה זה הדבר סיבה
אותו · על כן נדע שהטענה [illegible] עם הקודם וכמו שהראשון הכרחי ·
להיותו כן הטענה הכרח להיותו · וכמו כן נאמר כחכמי המציאות
אלה שידוע שאי אפשר [illegible] ולזה [illegible] ואם הם
שהם [illegible] החיים [illegible] הנה כל שכן שאמר [illegible] שהוא [illegible]
ואף כי זאת העצר והרים [illegible] כל שכן אחר [illegible] · ואם כן זאת
הסבה מציאות ההשגה כסבת מציאות החי · בעצמו אי · וגם
כן [illegible]

חלק ב' ענין ל' סימן ה' · כולל ענין ההכרח המוחלט ·
בעצמו שהשגה הכרחית לפי טבעה המציאות
אל בעל ההשגה כמו שזכרנו ויראה כי ההכרח הוא הטענה
בעצמו · אבל אם טוב עיון ויבואר שהטעם אלה ההכרח · וזה
כי ההכרח אם היה אפשר להעדרו היתה מציאותו לבטלה ·
ואם היה הכרח כלפי מושל לא היה מציאותו בעל השגה בטובה
ורצון · אבל טענה ההכרח הוא שראוי לבקש מפני זה הדבר הפלו'
הכרחי בהשגה הדבר הפלו' ובריבה זה הטענה היא מבלי [illegible]
ספרי התורה וסיבות המציאות · ושמענו ענייניו ובכלל · [illegible] לנו
כי הטענה [illegible] אל סיבה · ואל שהם [illegible] שהמחוייב המציאו'
בבחינת עצמו זה שאין הוא סיבה [illegible] לכל המציאות [illegible]
השכל [illegible] הנפרדים יש להם סיבות הכרחיות כי המציאות
[illegible] אם סיבה לסיבה עד שיקנו [illegible] הראשונה [illegible] נמצא

אחר שאינו סיבה לדבר והוא התכלית לסיבות כולם · ויהיה כל זה
שכן הסיבה הראשונה אשר אין לה סיבה וכן הנמצא אשר
אינינו סבה · סיבה ומסובבת · כמו עלה ועלולים בהכרח ·
והסבה הראשונה היא הבורא ית' שמו והסבות האחרון שהוא העלול
אשר אינו עלה לזולתו הוא שכל האדם הנמצא לו בפועל שלם
אשר אין אחריו דבר זולתו · ויראה זה בסוג הסוגים העליון אשר
אין עליו סוג והוא העצם המקבל לפי שהיה הראשון ובמין המינים אשר
אין אחריו מין והוא החי המדבר או אמור האדם שנברא חי מדבר
אלא לפי שהיא התכלית הידועה · והנה כל זה שכן שתי הקצוות
הראשון ואין בנמצא עלה ועלול · וזה יודע לכל שידע אפשי הענין
אמרו הפילוסופי · והכן זה שאין לך דבר בכל הנמצאות עלה
ענין ואיך יתכן ענין זה לבריאה הבריאה והמצוי בלא ענין שאחר
של המצאות הפרטיים והכלים ונמצא הכל · יש להם ענין בראשית
גם כן אלה שהם מעשיו · זהו האדם כל שכן שיש ענין בדברים
שהם נבראו של עולם כל התורה והמצות · וכבר כתבו אנשי
החכמה בספריהם שכל מעשה יש לו ארבע סיבות בהמצאותו · והם
החומר והצורה והפועל והתכלית · ונאמר כי התכלית היא הסבה
הנכבדת שבהן ובעבורה נמצאו השלש · ואם לא נמצאה התכלית
לא נשלמה כוונת פועל התכלית ואם נמצאה נשלמה כוונתו · ואם כן
ענין הבריאה ומציאות מצוא שהוא לה ענין אלה שכבר אמרו
התכלית כי התחלה מעשה היצירה ואחר כך המצאות העולם
ואחר כן עד המצאותו של הבריאה · ואחר כן המצאת
התכלית · ואם כן התכלית הוא סבה הבריאה · והבריאה סבה
המעלה · והמעלה סבה המצאות הנמצא · כמו שהנמצא נמצא בכל
בלי המעלה · והבריאה המצאות הנמצאים ובהמצאות הנמצא

והשלמתו ואשר הוא הכרחיות כדי להגיע אל התכלית כוונתו שהיא תמימה
הם הראשונה והיא האחרונה במחשבה · וזה מספיק בזה המקום לפי
כוונתנו בזה החבור · ואמנם שביאור אלה הענינים העמוקים צריך
להקדים ענין הספרים לאותם במקומות · ונחנו ספר כוונתנו [illegible]
לקצר בה להאריך ··

חלק ה' שער ה' פרק א' [illegible] הספר הענין הנזכר · כבר

זכרנו שכל נברא הוא מכוון מהנזכר וכאשר הוא
מכוון אל תכליתו והתכלית מגיע באחרונה הנזכר נגלה לפי ענינו
ויהודה אוקטביה · והיה גם כן הענינים המשלב ההיא בשלמה
להודיע מספר ההשגחה וההנהגה לפי הנעלם והקטנות בענינים
ואחר שהשלמנו חמשה חלקי החלק הראשון בספר והיה
שלישנבאר לפי כוונתינו שהזכרנו אותם בראשית זה החבור
אשר כמעט יחשוב חושב שאינו מענין כוונת החבור ולא מתכלית
כוונתנו ובזה היה לא · כי ענין התכלית לשלמות האדם היא
בשלמותו כי שישכיל המושכל הראשון שהוא השכל הראשון
העליון המשכיל כל מושכל אשר תחתיו בהשכילו עצמותו המשכלת
כל עצמותם · וכל מה שיוסיף כל משכיל ומשכיל בהשכלתו יהיה
יותר נכבד ומעולה אצלו ואהוב ונחמד לו מאהבתו מאחי שלמותו
מהמשכיל ההוא · ויהיה מדרגתו יותר [illegible] מהיותו נפרד
שלמותו · וכל מה שיסכל אמתת מציאותו ירחיק ממנו
ויוסיף ירחק משם התכלית כמעט אם לא ישכיל מה שיוסיף בהשגחה
אותו · וכל בהתכלית כמעט בהיותו מתקרב לענין ההשגחה והסד
[illegible] והשגחה שלום הוא מתקן כל בני היותו כוון לה [illegible]
חוקה שהיא החכמה כמו שנ' [illegible] חכמה [illegible]
והוא מוסיף להרחיק בהבלי העולם הזה בהתקרבו אל [illegible]

אומנו בטבע הנה הוא יוסיף לרחק מהשם ית' בכל יום ויום · וזה הוא
אם טבע וחשב שהחכם הנה הוא זקן ובכ"ל ואם יחשוב כי אומר
הנני שומר זה שצוני קו"ם כאומרי קצת מצוותיו צריך שיהיה
משכנו ואם היה שנה שכבר טוב שיעבירוהו כאשר זכרנו מדברי ·
אלה שיעשוהו לשון שנה עולם ולא יקן · והוא שיורישהו שאחר
שנה אין עת הזקנה ואין העבירה שיוסר מהם ומאומר כזה מצוה
קוה כלומר שאחר העבירה אלא כבר מאז בטבע ואין צריך
לו להאריך קצת · והנה שאחר שהעבירות סיבתם יצר הרע והוא
כאילו הראשון הפועל הרכב בזמן הבחרות ואיש בזמן הזקנה
ואינו פועל בזמן הזקנה להוציא דבר לפועל ואם יש בו יציאות
על כל הזקנים הוא לפי רוב עבודה ית' כאשר לא לפועל כי הכח
חלש לצאת לפועל · וזה שהסיבה הקרובה לעבירה בטבע היא
היחר הלב · והזקן לעיקר אחר והוא כלפי חם וחזק שכבר נזכר
עליו כח המרה השחורה שבטבעה קר ויבש והעפר אבקת אלקח
שהוא רוב הגוף המורכב ממנו וכל הדברים הקשים שבגוף כגון
העצמות והגידים והאבר והצפרנים והשער והדומים להם שאינם
מרגישים בחייהם הם מוכנים יותר בזמן שהדם ירבה בכל שכן אחר
כן · ובמקורים בנפשים האנשים שהתאוה להם קיומה · ועל
כן חלשו והתאוה הזקנים גם הזקנה · ואחר שהוא כן מה נעשה
יעשה הזקן החלש · ואם המאור יוכל להתאות צרכיו ולבטו אחר
שהעבירות כוללות בשלשה מקומות ראשונות שהם הפה והלב
והמעשה · הנה השלמות כולו בשר המלך השני · ואולם המצוה
אשר יחשוב להקיים · ידוע שכן תשובה כולן אחר מצוה אחר
המצוה והוא סוד הדבור הראשון שבין הדברים · וגם העבירות
כולן תשובה אחר הדבור השני · וכבר אמרו רז"ל כל המצוה בגוף

כופר בכל התורה כולה · וכל הכופר בע"ז מודה בכל התורה כולה ·
הנה כבר אמרנו אחר שכל התורה תלוי' בשני הדברים הראשוני'
ואם לא יכיר אדם אלו הדבר הוא העקר ע"ז בכלל ובפרט לא ידע
לבחור בה בלבו · ואם יבחר בה בפיו זה איננו מספיק להשלמת
ואע"פ שהוא טוב להרחיקו לנפש עצמו · ואי אפשר להשיג מהות
ע"ז בכללה השלמה כי אם כשנשלם ידיעת השם הנכבד והנורא ·
ולפי שזו ההשגה אינה נאותה אלא למי שהוא זקן בחכמה ומלא
ולפי שישיג בחכמה אמתת הדברים על בוריין וישיג באמון חלשה
ע"ז ויחוד השם · הסכימו למוסרה לרבו' ולהמונם אף שאינו
ראוי · ולפי שאין כל הידיעה שוה בכל מצוה ולאחרונה שידיעת
השם צריכה אל התחלות רבות כדי שלא יחשוב שום בן אדם יודע את השם
שכבר הגיע עצמו אל תכלית שקדם בהכרח לידיעת השם בהיות
בהיות לבם יכו' לעשות · אבל הראוי הוא לשמור שאר המצות
כי זו תלויה את זו חלוקה זו כמות הגוף והנפש שהם צריכים
אל זה ובהיות האות עם העקרים כי המצות לשניהם יחד צריכין
אחד · ואע"פ שהמצות טובה לגוף והעקר לנפש שהרי העקר אינו
לא באלהות והאות מהמעשה והראוי לעשות את שניהם ראויה
לשכל המעשה הגוף והנפש יחד · והנה כשיצא אדם לאמור
קבלה אחת בידיעת השם צריך שיאמרנה לבעלי מצוה שהם אם
לא היו מוצאים מצות כמעט בשום מקום שבכל הטבעי החוק
עוזר להיו מעשים טובים ורעים שהרי נר מצוה כולה לבני כה
המצוה אלא שזה בשכל האנושי וזה בשכון שכל אלהי נפש
אנושי · ואחר שזה כך כל שכן שזה האלהי השלם לא יפרד
שום נבר אבל ישתלב בכל כחו לבחור במצוה במקום מצוך לפי
הדור והזמן ״

חלק הב' סימנו יו"הכו' וז'חט'י חלקיו חמשה וענייניו חמשה
והשם בעזרי

חלק ראשון ענין א' סימן א' כולל כל המצות ·

כל מצוה ומצוה מן התורה מצוה אשר צוה לנו אשר רצה
על פי ה' · כמו שנ' תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ·
היא בכלל המצוה קשורה בסוד התורה שהיא בכלל היראה · ובקשורה · ובן
כתוב את ה' אלהיך תירא ובן ואהבת את ה' אלהיך · והוא סוד יראה שאמר
ובן כתוב יראת ה' ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו · והנה הפרט
כי שאר מן התורה כל מצוה ועם כל קשורה · הקלה הראשון הוא במדרגה
העולה שאין למעלה אחריו והוא סוד יראת השם · ואם תחשוב להבין
אל המדרגה הזאת לא יועיל לך שכל נפשך אך באהבה ... בכל מאדך ...
אבל צריך שתהיה לאהבה אהבה שלימה ... להיות בכל לב ...
בכל נפש ... ובכל מאד שאמרו הראשונים ומהן הכל
היראה והאהבה והתשובה שבכל מצוה ואם תשליך כל ...
היראה אל החוץ ... שבכל מצוה כלול בתוך היראה
לא להיות בכל מעשיו מצות אלהים · והקלה השני הוא במדרגה
הפחותה שאין אחריו פחיתות והוא הפך מידיעת השם שהוא הרחקה
מלהיות במדרגה הזאת והוא שלא יהיה בכל מידיעת השם בעולם · אבל
... ואין לך ... שלא יאמר ... ולא יעשה ...
אין ... שאין לו ... ואין שאין לו ... אינו אלהים · וכמו כן
אם ... לא יאמר ... ולא ... אחר ... כן ...
והשקר שאינו ... יאמר ... ולא ... · ואם ... אלהים
ולאמר ... לא ... ולא ... השם ...
... לא ... · וכמו ... כן ... · ואם
... ולא ... שאין לו ... לשום ...

עוד כן בעקירה ואחר חושב לעבור אלה על כן עושה נגלו מתמלך ·
וכמו שאחר חושב לגלות כעבור עבודתו כן ראוי שתחשוב שאם לא
תעבדנו כאלוה אחר חייב לנפשו על הפך עבודתו אשר אין לו חפץ
בה · ואם כן אין השלמות הנכון והנכון אלא שתכוין אליו במוחך
והאמונה כי אם בציור השם ואחדותו והיותו בלתי גוף ובלתי כח בגוף
באמונה אמתית ואמת שלמה · ואם האמונה הראשונה שלמה הנה
כל מה שיתוסף יהיו לשם שלם ואם היא חסרה אז כל מה שיתוסף יהיו
לשם שלם הרבה · ושוב שם כן ד' ותוסיף הוא שתים לפי דרך
הכפלה חציו הראשון על עצמו · והוא כמכפלו על חציו האחרון · ואחר
חציו על חציו וחציו על חציו כלומר זה על עצמו וזה על עצמו ·
יהיה שרשו ובמרובעים אחד מאלה כמרובעו על שרשו ויעלה החשבון
החלק סוד זכר ונקבה כאשר והוא עולה י"ה שהוא
מאחדים · ז' מהם מינים ועקבי · וח' מהם מינים ונקבי
ורם כ' אלוה אחד ואחד · האחד כמלה ידיעת השם שהוא אחד
אחד והשנית כמלה ידיעת השם שהוא אחד ואחד · והנה
אחר שתצייר שתי הקצוות השברים באמונה אחר שלא נמצא בנפשי
תצייר היא הנה אחדותו בין שברים · ואחר שהשלמות הנה מוחין
דרך האחדים הגונים שהלך בהם ודרך האחדים הגונים שתמיד
להם · ואחרי היות כל המצות כולם כמו אחר האמונה כלו בין
במספר שוה בידיעת השם ובורא זה שני לעולם וזה זכר ולנקבה ·
כי זה שני המנינים שמנ' ובשתחבר אחד וזכרי המנינים ראש חבר
שמג' עם ראש ונקבה · גם החבר עוד י"ה שני והמנינים שמ"ה
והם כ"ו עוד וה' זכרי והמנינים רמ"ח חברים ונקבה והנה ומהם שהם
רמ"ח · שים כ"ב אין רמ"ח עם אשר ויהיו שמ"ה וחסר כ' אין עוד שהם
רמ"ח · כתוב אשר רמ"ח ונקבה ויבא לך י"ה למצותיו · והנה

אסר לא

באמבע

ונקנה

שמ"ר

א

שס"ה לאוין כמנין ימות החמה · ורמ"ח כמנין איברי האדם · ואמר
שהוא כנגד איבריך צריך השם לעשות מצוה כאלו לומר שלא נברא
כך שום איבר כי אם לעשות בו את התורה לא לשום דבר אחר שהרי הם
כמספר מצות עשה · ואם תעבור בם לשולטו בעצם אחר עובד
אלהים אחרים · ואם הוא יקרה הנה אלהים אחרים · ועל כן ראוי
שהעובד את השם שהוא לו שדי שהוא כנגד אלהים אחרים עבד
איבריך במצות עשה · ואם תשבת את השם הנה נעשה לך שלא
שכל איבריך המעשים בכל השעות אחר כוונה השם ההכנה
ההיא היא העבודה בכל הבוקר ואולי בשנה משלך ולמען ולאבך
ולמען כי תחשוב ולא יעבור הזמן בהבליו להתעסק אחריו במעשיך
כי אם בעקר או בהכרח טבע האנושי · ועל זה היו המצות לא תעשה
כמנין ימות החמה שס"ה כלן שלא תעשה מעשיך על פי הבל
הזמן · ואולי שהחמה סבה לכל יום וכל עניני בני אדם [illegible]
משנה לשנה ומשנים · גם כל ימות איברי האדם הם [illegible]
על פי השכל [illegible] המנין לבאר האיברים והמעשים
[illegible] [illegible] [illegible] המלאכות והמעשים
[illegible] הלב [illegible] שנים [illegible] כמנין [illegible]
[illegible] ואין להם שום [illegible] האיש [illegible]
בעצם ולא בעקר כי אם [illegible] ואולי · והנה כל המצות
[illegible] [illegible] המצות הקיימות [illegible] אין
הקמח אין השנה [illegible] · ואם אין השנה [illegible] אין תורה
שלמה · ואם אין תורה שלמה אין עבודה קיימת · ואם אין
עבודה קיימת אין גמילות חסדים · ואם אין גמילות חסדים לא העולם
הנברא [illegible] · והשכל [illegible] שלא [illegible] לא [illegible]
[illegible] · ואם [illegible] ולא [illegible] לא יתקיים · ואם [illegible]

שהוא כקונה אחר שמכלו אם הגיע לבקרו לא אכלו · ואם לא אכלו
לא יחזירנו · ואם אכלו הגיע אל התכלית כוונתו כי כשאכלו כבהמות
שור ובהמות אלו וחיות · כן המצות אם עשה אחת מהן ושם
האחרת הקדושה לא מועיל מלהא שהפסיד הראשונה · ואם קיים
האחרת צריך לקיים על הקדושה · ועל זה רמזו באמרם מצוה
גוררת מצוה · וכן העבירות זה דרך כי עבירה גוררת עבירה · ועל
זה הדרך נאמר זה באמרם שכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה ·
ואם עשה אותה מצוה בלבד בין קטנה בין גדולה בין חמורה בין קלה
יתכן שיושיבו בסוף הכבוד האחרונה · וידוע שאי שהושלם
שלמו ישמור כל המצות בכל יכלתו שאיפשר לא היה להם מצוה אחת
הוא היה מחדש והשלמים כל שכן שהיו להם מצות שלם
שאי אפשר בחדש טובה אין לגמלו ועל כן אין ראוי להוסיף עליהם
ולא לגרוע מהן · ואם האומר כתוב שאחר שעשה האדם אחת
מהמצות המקובלות העבודה מהן והיא התכלית האחרונה שהיא
ידיעת השם ועבודתו אינו צריך אחרת · הנה האדם צריך האדם אפילו
כל ימי חייו אחר שהן לא נכנסות עליו לשומרן אלא כדי לשמור
מכח כובש יצר הרע ולהחזיק כח יצר טוב · ולאחר שלא ויהיו ימי
האדם כל ימי חייו שנים רבים הנה אם לא ישמור המצות כהלכתן
כי כוונת השם יתברך · ושלא טעה על שלא עד אין העולם ויפסיד
כל מה שהיה כל ימי חייו · ועל אחת מאלה אמר ר' שמעון שבחר
את עצמו לפני משפט התורה בשעה אחד באחרונה והשלים לא עשה
כלום השבח אבל שומרו המולד על כן התורה והמצוה אינם שאמר
שיגיע אל התכלית אחת אין צריך לו לשמור דבריהן ולכן כהשגחה
גמורה תמיד · והעד שאם לא השלים תמיד השכחה יבא עליו ידך ·
כי אם לא השיג המצות תמיד יחלש כח יצר הטוב ויאבד לא כתוב ·

ומה שראוי להודיעך בענין כלל המצות שאני רוצה שתדעהו אזכרהו לך
שכל המין כולו הוא כלל המצות אחר זאת ההערה הנזכרת בזה
החלק השני · ואם לא כל זה שאני רוצה להודיעך בענין שעליה המצוה
אני רוצה להודיעך כמו שאמרו לפני הכללים · ואחר שהודעתיך זה כולו
השלים לך ענין בזה שיעורי להודיעך אותו בזה החלק ואמנם
הוא הזקן יכול להשיא בנו ובתו והוא בענין היצור והמחשבה
שאחר שהיצור הוא המבדיל שבו נבדל האדם משאר בעלי חיים ·
כי המחשבה היא סגולת האדם והמבדלת שבה נבדל [illegible] · הנה
יתכן לחשוב שתשלום גמול המעשה העשר והוא [illegible] אחד ·
הנה הודיעך אותו זה כולו בקיצור · כמו שהאדם ראוי להודיעו כי אין על
הענין שבו ומעלת השלם [illegible] קטן · ואחר [illegible] שלם אחד ואחר
שראוי לבין אותו על הענין הזה [illegible] קטן · והענין היקרות אח
חכם [illegible] המעשה הטוב · והראיה על זה שאדם [illegible] אחד
שיעשה היה שלם במעשיו ומחשבתו שלא יהיה [illegible] עד שהוא [illegible] לצורך
ומחשבתו לבטל מלאכתו אשר עשה לבין כולו לא [illegible] עליו אותם
והענין שאין לך ענין [illegible] שאחד [illegible] וכבר עשה
שהם העושים מעשיו [illegible] · ואם לא היה [illegible] מעשיו [illegible] היה
[illegible] והמשכים אותו · והענין שהמעשים נשקלים [illegible] עם
הראשונים והאחרונים [illegible] · הנה הוא [illegible] שאין השנה [illegible]
[illegible] מעשיו [illegible] על [illegible] · בין על [illegible]
[illegible] הענין הזה [illegible] נשאר [illegible] ואם היו
טובים כבר עבר [illegible] ואם [illegible]
[illegible] לחכמים · ואם יאמר [illegible] ויחם [illegible]
השומע [illegible] העושה הרע ויקראוהו אדם רע · ואם תאמר [illegible] טוב
ויחם לו הצדיק ויקראוהו צדיק · ואולם [illegible] אין צר כי אם [illegible]

והוא יחשב כך בהיותו · שכל כבר עבר על התשובה אבל אינו ענין כי אם
על המעשה שאם חשב אדם לעשות עבירה ולא ונתפש על מחשבתו
עד שיוציאנה לפועל · ומחשבה הבאה להפך · ועל זה רז"ל באמרם רמ"ז
מחשבה טובה השם מצרפה למעשה ומחשבה רעה אינה מצרפה
למעשה עד שיעשה מעשה · והיא כלל אמונות החכמים · ונעלם מהן ה
התכלית המחשבה והמעשה ובזה נחלקו המעשה והמעשה היא השלמות
התכלית לפועל כפי מה שעבר וחשב · ולבעל השכל הוא כבר
כללנו לך סוד כלל כל המצות בשלשה דברים לפי הענין ··
חלק ראשון · שער ב' · סימן ד' · תועלותיהם תועלת המצות ·
בכלל · שכל מצוה קשורה מחברתה והעולם כולו לגבר
שכולו אשר קנו עמלו והוא כולו איש אחד כלומר
ומן כל ישראל · ונתן התורה לנו שיש של אבריו נקשרים קצתם
בקצתם · ופסוק הכתוב לעולם שלשים שלשה נקשרים כאלה ·
וכל מצות סוד מצות תלויה כל מצוה ומצוה כמו שידוע לכל
כן למקושרים הקשורים יחד הנקרים תועלת תועלה לכולם הנוטרים
והקשרים זה בזה · וזה שהתועלת כמה שיכון טוב תועלת יהיה
שיהיה כולה בתכלה הענין או בתחלתו או בסופו או באמצעם או
בקצתם · וכן ענין המצות שכל מצוה ומצוה עולם בפני עצמה
יהיה תועלת כה כמה מצות כמצות עשה המלה · ואחר
אחר כן הביא אל תועלת אחר שאינו נודע היות במצוה תועלה
רעה לפי כוונת המצוה אותה וכו' · והנה התועלת המעשה
שבכל תועלתה היא התכלית האחרונה מהשם ית' וכבר רמז
החכם בעל המורה ז"ל ענין זה בענינו במציאות הגלגל בדמיון
שנודע מספרי החכמים אורח הטבעים בחלק שלישי וענינו יושם ·
ואחר שהמצות נקשרות זו בזו כבר הבאנו מאות תועלות

בכלל הקשר אשר שכתבתם וכן וידעת היום וגו' ועל זה הזהירו חכמינו
ז"ל על המצות באמרם הוי זהיר במצוה קלה כבמצוה חמורה שאין
אתה יודע מתן שכרן של מצות
חלק סימן ח' שרשו ב' סימן י' כולל הכרח מציאות בעלת המצוה.
ידוע שאחר שתכלית המצוה היא להמשיך לעבוד האדם
לעבודת השם ולהגיע להשגתו ית' אם כן היה מציאות
הכרחית לפי שבלא המצות לא היה אפשר לבא להשגתו. ואחר
שהתכלית היא תכלית המצוה הנה מציאות התכלית הכרחית
וכבר מציאות המצוה. והתכלית נחלקת לחלקים. ידועים קצת
בעולם הזה וקצתם בעולם הבא. ואם כן הנה התבאר לך שהוא
הקשר כשוק ר"ל קשר הכרח מציאות המצוה וקשר הכרח מציאות
התכלית. וזה מבואר אין צריך להאריך בביאור.
חלק סימן ט' שרשו ל' סימן ל' כולל טעם הכרח המצוה
והתכלית בכלל. אמנם באור הוא שהאדם שהוא מורכב
אלקיו ושומר מצותיו וזה מבואר הוא אשר
ראוי לכל מעין שכמו שברא העולם מצד אחד. וכי שראוי לומר
עליו שהעולם נברא בעבורו. והכלל אמרה שיש טעם גדול אמנם
שבעבורו להמציא לפניו מצות הכרחיות ומושכלות. וזה שאם לא
היו המצות אפשריות אל האדם ומושכלות בעצם אין לך בכל בעלי
חיים חי. כמו ויודע להם יעבדו האדם. ולפי כך לא היה אפשר
ממעלי המצות השלמות החסרים ולחסרונו מאחורי. על שיסול החסרים
כל חסר כפי שלו. והמוסיף יוסיף על שיעור עשייתו. והנה חסר חסר
יוסיף על שיעור רצון. וזה כולו הוא התכלית אשר בכל שיעלה
הענין השכלי הכולל. יצירת האדם בתוך התורה ושמרו תורי
ויהיה כל איש מכל לומד לנצל שכל על שהעולם הזה מכון בשביל

ריוצאים מהם לפועל · ואחר שהיה כן הנה התבאר שענין כל מצוה
בכלל ושרשי המעלה ושרש הכרת מציאותם אל המצוה והמעלה
הנולד ממנה ———

חלק · סימן · שמנה סימן · כולל הספר הנה המצוה ———

אחר שהודע שתכלית המעלה המצוה היא להגיע אל
תכלית לחיי העולם הבא אם כן הנה הספר המעלה כולל
חיי ממציאותו · ועל זה ראוי בכללם היו מחשבי הספר מצוה
כלל מכלל בחכמה ושכר מצוה כולל הספר · כלומר שכלו שהמעלה שכרו
נעולה כן הספרה גדול · ולזה נכלל הספר המצוה בהיותו סיבה
הספר חיי העולם הבא אשר היה הספר אשר לא אפשר בלתי
אחריתו על לעולם כמו שלא אפשר להמציא זה שהוא רוח בעולם לעולם
ואחר שהקדמנו שני הפרקים הראשונים הנזכרים על ענין
הכרחי גם מועיל מאד לבוא לבאר ששוב לבאר עד שמונה חלקים
הנשארים בעזרת שדי ·

החלק הג׳ סימן אותותיו כל חלקיו · ועניינם ט׳ ·
והתיבה ט״ן

חלק סימן ב׳ · עשה סימן ב׳ כולל ספורי הלשונות ———

כל לשון ולשון מהלשונות המתפשט בכל אומה ואומה צריך להיות
שאין הכוונה בהמצאותו לפי טבע הלשונות אלא כדי להעיר
הענין המחשב בנפש המדבר האיש אל נפש זה האיש האחר · והיה
הלשון עם היותה מקוימת הנה כלי מוכן לתכלית ההוראה המחשבה
ההיא · ואם כל לשון ולשון האומה והנה כולנו ונתפרסם לכל שהלשונות
רבות אינם בהיות מוסכמים לפי שהאומות הנבדלות בחקיהם זו מזו
הנם כן אינם בהיות מוסכמים · ואם הם יותר אינו מסכים וגם אינו
רחוק שלשום היה הדבר כן אל שהיו האומות יותר וההיא גם כן

להיות התשובה יותר ואז היא ורחמנו המחלוקת בהיותם שמענים אמות

שם רבות כי ענין שנמנה או שמניים ומצא בשני מוער סוכל · לפרשו הנה

על רבויים בלשונות · והכלל אומר אומרו חייב שינוי חוקה ולזה

ויקרא שינוי ובלשונה ובלכסנה · ואמנם הענינים המלאים כגרש

בהאמוה ונכבש ונברך בכלל ונפרט הכל והנחם מתקיר אחד

ואפשר לומר עשרים שרש על כוונה אחת כלל ראשונה · ואמנם [illegible]

השלמו אחר הטבע לא ושמה כם כמו שאמרו כי לם במקרה · וכבר [illegible]

ידוע שהמקרה רובו משותף בין הרצון והטבע (ענין) הטבע ואמר [illegible]

שישתנה אחר הטבע · ולם ישתנה כי לבד במשפט חוקים ועל

ידי הקבלה הטבע הזאת · יהיה על ידי בשנה לבד צריך כאשר שחלק

מחלק המציאות הטבעי ולא יהיה כבר לעולם שזה כמוהו ולמאונו

טבע קיים או מאשר השתמרו · גם יהיה בעניינים השינוי להכרח א׳

ענין ומלכות · הצריך צורת הבית · ואולם לא יהיה זה כי אמר

בכל השנה מהשמנה הגם הכבד ועבה הכרח הלצד המשורק בין

האדם ובין האחרים · והוא להודיע לכל השינוי יקרה כאשר כי ל

במקרה לא יתכן עמוד השינוי ההוא מושנה אשר הוא טבע עליו ל

בתחילת הכל · אבל יהיה על שינוי שינוי בשוט אל טבעו ואל

חקו הראשון · ובשובו אליו ויתקיים הכלל שהיה כלה כמו אמר

וכבר יקרה גם כן בשלם בתשובה החלקית הפרטית ברוח

בכללית ולא בחלק מהחלקים הנפרדים · כמו שישתנה בכוכב אחד

מהמציאות טבעו כי החלק העליון קיים במציאותו בקיום

הדבר התקיים בכל מחלקים · ולא על ידי מקום הדבר שהוא

כל המציאות יכנו הקיומה הוא המציאות החלק העליון והחלק השני או

יתקיים אם הכל המתחתון · ואמנם שמציאות החלק בכל והכל בחלקים

שאין בעלמם רק משתנה לעולם במציאות ולא בכל אחד

[illegible]

[illegible]

כי אם בחלקי התנועה האיכויות המיוחדת המתנועעת בגלגלים שבל
תנועה שינוי ואם אין כל שינוי תנועה · והנה חוץ מאלה הדרכ
האחרות היא הבחירה משינוי האיכויות העצמים והמקומות שבל
העולם הוא מקום בחלקיו והחלקים צריכים אל מקום ואל זמן) · ולאין
האדם הוא כל וחלקיו רבים מתחלפים ומשתתפים ואלה שהוא כל
וחלק · ויקרא שם הכל הראשון) והחלק האחרון שבכל בשוה · והנה
שם אדם הפרטים ושם אדם הכללי שהוא שם ראשון · ויהיה זה התקרא
בשם חלק חלק החלקים אשר אין בתוכו חלק במשוה אין הראשונים
אשר אין בתוכו אין על דרך ראשון · ואם אין הראשונים מורכב מפרטים
גם חוץ האישים מורכב מאברים רבים · אם שהמשל בגופים
הוא בחוזק הרכבה אין הראשונים מופרדה מחלקיה והרכבה איש
האישים מורכבת בחלקיה ואלה נפרדים רבים בלתי מורכבים ואלה
נפרדים רבים מורכבים · וכבר ייוחדו מצד היות לכל איש ואיש
מהן בפני עצמו כי שישו לכל אחר ואחר מהן בפני עצמו · וכמו
שיש לאלה בהיות מיוחדים וכללים כן לאלה בהיות מיוחדים וכללים ·
וכבר ייראו כל חלקי האדם אחד בכלל ובחלקיו ויחדו אדם מחבר
בלתי משכל להיות העולם אלו ולא אחד משאר בעלי חיים מחוני
היותו בעל שכל מורכב מעצמים רבים · ובחלק ראשון של האורה
נגלה הדבר באלהי · בכל זה הסוד המופלא ועיין בו והבינהו מאד
והבינו כי כל איש ואיש מהשכלים בגופים ובנפשים ובשכלים הנה
בגלגל אליהם נעלם והוא אחד משפע לכולם ושפע אחד לכל אחד
שיפריו בגלגל · ומשפע היות השפע האלהי רב אלו חקר כפי יש
שבגלגל מצד המקבלים שהם בלי חקר בהתחלות הנפרדים והגופים
והשכלים מאין האדם היה ראוי להיות זה השפע הוא הקרוב לאלה
יה׳ יותר מהשפע השפע על השכלים בפרטיהם שהם נפרדים

[illegible]

[illegible]

העולם כלו

חנאי

לאקלידס שהוא והם כגוף אחד ואין לומר כן שהוא כמו אחד לפי שאין לו
אחד מחולק · כי השאר · ושכל כל אדם אין לכם אחד והשכלים
ושכלי שנים יש להם אחד · ועל כן היה ראוי זאת המעלה
המעולה הנבחרת המיוחדת אל השלמות האנושית להיותה מיוחסת
לאור ראשון · ועל כן בחר השם כאן האדם להיות חלקו מהשלמות
יותר אלוה שבחר מזולתו מן העליונים ומן התחתונים וזה אמר שבראו ·
ועל זה אמרו ורבותינו · כי השכל הפועל כמו שכל פועל בפועל הוא
אחד כל השלמים ואין זולתו מן השכלים · הנפרדים כולם · ואם זה השכל
שלפי והוא עשירי הוא הכל והוא המיוחד אצל הספר הראשון לבד
במעלה · והנה שמו המיוחד לפי שאין כמו שיתבאר · והנה אמר
היות מעלת אחרון הכוחות שבו אל המספר האחרון ואמר היות
ראשון במעלה הכוחות שבו אל המספר הראשון · ואמר היות מעלת
כמו הגלגל האחרון במספר עשרה שהוא מספר כאשר היה
והוא ויהיה כמו חלקי לאן האדם של שהם ראשיהם הפרטים המיוחדים
הכוחות שבו אל המספר האמצעי העשרה · והמספר הראשון הוא
הקצה הראשון במעלה אדם הראשון · והקצה האחרון יורה עשר המספר
האחרון אשר הוא במעלת אדם האחרון · והאמצעי שביניהם אשר
יורה עליו המספר האמצעי המיוחד שהוא חמשה מצד אחד וחמשה
מצד אחר וחמשה ושמה מצד אחר · ונשאר לפני מצד אחר הוא
בראשון אין האדם אשר בין הפרטי הראשון והפרטי האחרון · ועל
זה היה הראשון עם האחרון אחד אחד · והאמצעיים שניים במעלה
שאמרם שנים הם אחד לאחד וכוונתי · ואם כן הגלגל הגלגל יהפך
הדבר הנזכר ויהיו השניים האמצעיים ראש וסוף · ויהיה זה שהיה
ראש אמצעי וכמו שהיה סוף וסוף אמצעי · וזה סוד השם הנכבד
ובעבור שזאת המציאות הקודם למראות ולשמות המחויב הוא

הרואות המקבלות באמצעות אלו ואלו · והחבור הוא ההצטרפה
אם ההתחברה עם נגינות הברורים · ובנגינות להם רחוקת הוא ההתחברה השלמים
עיקרים לגן עדן כי לשאור ליך עץ החיים · ואמ' ההתחברה שם הנפש
החבור ההתחברה השעה והצורה ושינוי האותות ואולם חוקותם
ולא עוד אלא שכל התנועה סבוביה או ישרה היא ההתחברה
בנגינות הסבי' התנועה השם האוחד · ואחרי האותיות הכלים לכל
חבור שם השם והוא האותיות שהם חבור הצטור · וכמו שחיבור
האותיות שלשה כחמשה עקרות והם ל' יסודות והשמות כן כלל
הדבר שהוא אשר עקרות החבר · ואמנם אמרי שהאותיות אין פרטיות
ואין כללות החבור לבות התנועה שהאותיות כללות ופרטיות ·
וזה כתב החבור אמנם שהתנועה היו נקודות כללות
ופרטיות · וכן התנועה הראשונה כולה כלל והנעלה בצורה שוה
בחמש התנועה הראשונות · השלם שהאותיות פשוטות והוא אמנם
לאחר ואחריו לאחר ושינויהם בשני השלוש יאין ושלם · ואמנם
שהתנועה הפשוטה כולה את שלשתן והיא אחת בעצם · והשני
ופרטיות ישרות וכן התנועה לאחר ואחורה לאחורה ואמנם שהתנועה
הישרה כוללת את שתיהן והיא אחת · אלא שהתנועה כולן כללות
כמו הפנים בשם התנועה וחלק · וחלקיה שהם ראשונות וכן
הסבוביה והישרה והם אמנם לתנועה · והנה הסבוביה שלש וכן
לאחוריה ולמעלה ולמטה · והנה הישרה שהם וכן שלש ואחרי
כן שלשות כלבר בעצמו בעניות בצלמו כי אם השלשות ככל
לשון החבור התולדות בענינם · ואמנם שהתנועה ענינים עקריים
ערכים אלא שהנגון להנהיגם בכללי החבור · והנגון צריך שיהיו
נחלק לשני חלקים אחד הנגון ואחד נגון עם ההנהגה · והנגון
בלתי אמנם עם ההנהגה · החבור בנוח האותיות שמניקר

כי בצורת התנועה ענין שלישי והם הדבר הנקרא טבעיים והנמצאים
והם לא הווה ולא נפסד כשהוא שנים הם מתנועעים נמצאים בטבע
שהתנועה אותם לא שהתנועתם מקרית והתנועה הנמצאות עצמיות
והתחייב על זה לאמור לכל זה ואמנם כלל המתנועע שהוא
מתנועע בכל אחד אם שהוא בכלל אותם גשמים ואם שהוא עליהם כמו שהתבאר
והוא השכל האנושי כי בהשתוות והוא כלומר מתנועע לא גשמים ולא
במקרה. ואם השכל האנושי המשוכל כמו האלהים שהפועל אלהי ועצם
אלהים. והוא אשר שונה ההשתוות אחר היותם דבר אחר אותו בכל
אחד שנפש היא היא דבר אחר לא שהוא כמו אותו בכל אחד.
והיה סיבה זה מבואר הראשונה כמו שבארנו בספר השמים אין ואין
ואין כלל. כי מהשכל זולת הראשונה כולו וזולת כבוד והוא בהשכלה
להיותו לאחרונה והלשון של זולת ומספר להשתוות וכל זולת
להשתוות אין זולת ידוע לאלה ואין טבע אשר ואמן יהיה החוק
שכן שהכל בחקים סבה להיות זו כלומר מטבע לשון חכמה כי
כבר התבאר שהשתוות הן המוחלטת והציור שבעצם ואין הסבה
ואין שבעצם מבריחו להוציא לעולם לפועל מה שהוא לו בכח ואפשר
בעצור והשלמה כלל שלם לא ואלהים כולם לא ידענו לעולם
והם המושכלים כולם בכח ואפשרי ואינם לו בצורת הבחירה והמוחלט
שהם אשר בכח חיוני שיצא לפועל ואין לו מזה מוחלט אם העצר
בעיקם לבד ועלכן המשכיים הם לא ימנעו לעולם אבל לאור והלבל
אלא אחר עצמו. ויכונה השלמות והמבוא המצור הם בחורי
בהשיות בריבות אל אלוה אלה לפועל ואם לא יוצא אך שיוצאים
לא יצאו לעולם. ואמנם שהאדם בעל שכל בכח לפי טבעו אם
לא עשהו יקבל ואם לא ולא. ואמנם שהוא מאמר ענין לענין
ואמנם אם לא נאמר אחר שהוא אם שלמות וציור עצמיו ואפשר

שיפעל פעל אחד לפעמים באיכות בלתי נגדר · או יתחייב פעל אחר על
פעל אחר ויולד מהם פעל שלישי כי הכל נמשך אחר הענין הטבעי ·
והנה על זה המשל שתי קצוות שתי אומות שאין קרובה בין טבעם זו
לשונה של זו וזו לשונה של זו · ואולי יתפשט זה הדבר באומה
אחת ומעט מאוד השנה השנית · או יהיה מתוך עד שאשר כן
השומע לבריק שזו היא זו · או אנשי מתוך עד שיהיה נזכר ההבדל
שביניהן · ואולם רחוקי הקצוות לא יבינו זה את זה · והנה קרה
ללשונות מה שקרה לאומות · ואמנם של לשונות קרה בתמונה והנה
המשל הרחוק שביניהן ולאומות קרה בטבע · אבל הם כמו היו
אחת לשנים והיא הרחוק · וזה כי היסוד שחלקיו קרובים לחבירו
ישוב הם אחד והוא קם בחלקין נפרדין · ועל כן היה קל ההרכבה
האש לאויר והאויר לאש בחלקיהם הקרובים · וכן המים לעפר
והעפר למים בחלקיהם הקרובים · אבל העפר והאש ההרכבות
קשה בחלקיהם מפני שטבעם הבלתי הרחוק וקל בחלקם קרוב ·
וזה התחייב מן הענין האומר שלארבע יסודות חומר אחד
ראשון לארבעתם בכלל · וכן קרה ללשונות שלשון בבואה לזה
מפני היותם נפרדין בלבן בעלי חומר אחד והוא הדבור נפרדין בכלל
שחלקיו כבר אותיות · וכבר נפם הדבור שקרה לאומות ולאומה
שנתפזרה על פני כל הארץ ששכחה לשונה ולדבר לפי הלשון שהיה
קרובה להתפשטות עד שיהיה זה סיבה אחר כדי שישוב כאחת
אומה הדבור לשונה משתמשת האומה הנוחלת במקום אחר שבכבר
יהיה הקטן ההוא כולל כל הלשונות אשר בארץ והמיר סיבה
שבולם יחברו בלשון מאותם שנים והיינו כל הלשונות מורכבות
בהרכבה אחת לאחר שלשון הקדש כונה בה להעתיק הלשונות מעט
מעט עד שבשאר מהן לא ידעו כלל הלשון המורכבת אז זה

והדבור הזה ללשון בלשונה אחרת · וזה הלשון כלו שלא יחלק הלשון ההוא לשני׳
וזה הדבר קרוב למשכל ראשון שכבר יקרה היום למי שילמד לבני
ביתו הקטנים נשה הלשונות ויתרגלם כבר שהם יחשבו שכל אחד
שמוצאים אותו הם בלשון אחד · ואעפ״י שהיה צריך להאריך יותר
ולספר הלשונות והיותם יכולים לגלות מעניינים נפלאות לא שהייתי
צריכים אל הרבות דברים ואל הקדמות רבות כדי למלאת ענינ׳
ספיקים במופתים ברורים · הנה מספיק עד כאן במה שאמרתי
בכלל לפי טובת קצר זה המאמר

חלק ב׳ שער ב׳ סימן ג׳ כולל סוד הלשון המאוחר שבכל
הלשונות

הנה כבר הודעתיו ענינים כללים בלשונות ושאמרתי שהמשכל
האלהי המניע את כלם והוא סיבת מציאותם והוא המוציא
אותם מן הכח אל הפועל · ואחר שהוא כן צריך להודיע אם כל
הלשונות שוים או כלם שוים · אחר שכלם מן משכילו · ונאמר שימצא [illegible]
שהם שוים אצלו אצלו וגם הם שוים אצלו מצד מציאותם אחר
שחברם הוא הדבור הכללי אשר הוא תוקנו צורות פרטיות וכן
השפה המושכלת והדבור · וגם אחר שהשפה שוה הכל שוה
לא שהכלל מן הלשונות יהיה כאותו הכלל אשר בין האומות
ובהמות האומות אשר בין מכתם וידוע שכל אומה שהיא בעלת [illegible]
תורה ומצות וחקים ומשפטים צדיקים יותר מקובלת היא יותר
בבחר אצל מי שהשפיע על הכל · וכל מה שנתרחקה האומה
מן הדרך הטובה הכללית היא יותר רחוקה ממי שהוא סבת הלשונות
להשפעה הזה שהוא השפע האלהי המניע הדבור הכללי · וכבר
הפרסמו באומות שאומתינו היא האומה הראשונה אשר קבלה
תורה מפי הגבורה · ואין שום אומה מכחשת זה · ומה שאין כ

אומרים כן והמפרשים כבר אין צריך להביא עליו ראיה · ואם כן אין שענינו
היה אצל הפילוסופים המעלה יותר משאר חבריו לשונו גם כן מעלה
אצל משאר הלשונות · והענין שבלשונה של האומה הזאת המיוחדת
לדבר אמת בכל מה שיאמר ובמלאכתה צוה לכתוב כל מה שיכתוב ·
ולא נעדר ממנו שום דבר שלא נמצא על ידו על שני לוחות אבנים
כן יהיה לדבר כפשוטו לבד כן יסבול המעלה והחסרון יחד ויהיו
שפתים אמת או אחרי אם הנה נכתב בלשון הקדש שהקבלה
שמשכת קיימת עד היום · ואם יאמר אומר אלא היה אצל ראיה
האומה בלתי ראויה למוחד המעלה והחסרון שלומה אחרת והחלק
חוקיה ומצותיה וכל ומיניהם והמאור מספרה · הנה האומר זה
הוא כענינו מודה על מעלה ועל מעלה לשונה ועל מעלה מכתבה
בעל כחו ואחר שהודה על העקר כלו וקשה עליו מפני ראותו
חסרון שלשה המעלה הנזכרת היום ממנו · ונשיבהו לא נקשה
עליו כענין החסרון כי אם היינו מכחישים המעלה לא היינו יכולים
לומר הפוסל שהמעלה קודם לו כטבע ואעפי שהפוסל קודם
למעלה במעלה כמו שהתבאר בדברי חכמי הקדמונים · אבל
גם אנו מודים על האמת שהיום שלשה המעלה חסרות ממנו
אבל לא על כך מעלה אחת מהן באחת רק הדבר נראה לנו
שהיה אצלנו מעלה במעלה והיה רוצה להשלים לבנו ובתוך
הזמן שהיה מודה לבנו העשר כדי שיכיר מעלה המעלה
והחיה במעלה כענין כמו שחיה המלכה כענין אצלנו כל הכן והענין
לא אצלו לא עשה אלא לא רצה לחבר המעלות כי לאדם כדי שלא
יפסיד כלו ומפסדו אם ישוב ונרצה לא אצלו אצל השלמות
כבודו אמר אם לא ישוב כי אין תקנה שיפסידו ואם ישוב אינו
רוצה שיפסידה וכל עוד שלא ישוב תהיה נמצא כבוד ובשישוב

מיד עלותו מן התבה והתנגד לו · ובהגיע שלא שב הוא כאיש עבדי
אביו והיו מכניסים את הבן בכבוד ויינם ובכל אחד מהם היה
מתפלל שאינו עוקץ מאותו והבן לא היה חושש כי לא היה
בוראם · אחר זמן בל רך הכניסוהו על שבט ומוחל לו אביו ו
ויעלה המתנגד מן התבה ונשבר לו · כשראו בני אביו כך מיד
עמדו פניהם ובושו ומשקריהם לפני הבן והיה להם הרבה לעשות
עמו על שיאחוב להם הכעס שהכניסוהו בתוך פנימיים · כן קרה
לבני נח האומרים שהתם מחלי פני כי שאין לבו פה לבטיח כל
זמן שהיו בלבי אלהים את השם כשהרשיעו · ואולי כשהוציאו
ובהשיבו נח הוא את שכונתו · ובושו מהשיבו מחטאו בראו והפי
סברו · אשר שב השם את שכינתו · ואשר שבו וקבלו כאן היה · ואלו
לקחו נעשו ואותיות ונאבק על כולם · ואותו שאין אלו עניין היום
כאותם הימים שאנו ואולי • לעשות אלה בכל יום עליון ה
והחתוכה במקומה ועולה לעני היחיד והאחת הנפש אם לבדינו
על כל המכרע הרוצה המתנגד מן התבה ויתנגד לאשר יהיה
שני אנשים ואז יחבר האלה תבנה הטהר ונמוך החולה
לבעליה הראויים לפי שר מונה התקיים כמו ג"ן והתור קבלה
והחתוכה והשכלה והבנה המחשבה האלהיות ההלכה לבבות
וידעו כל אחד ואחד את כל אחד ואחד מאנשי הזמן כאותו הזמן
חבירו וחבירו הוא עצמו כבלו שלהם רואה לבר אל ואחד מאחבריו
שהאחד הוא זולתו · ובל חלק מהם מצד הוא הכל · ואז ישובו
רבים והיה הענין גלה · למען ואשר תבנה לאחר כמו שאמר יי
כי כלם ידעו את השם למקטנם ועד גדולם כי מלאה הארץ דעה
את יי כמים לים מכסים · ואחר שהתבאר הוא כן הכל מוכרח
שאומר כל התשובה אז הוא לשון הקדש ועל כן נודע אז

שהודיע כי לנביאים בסוד השם המפורש אלה שלא ... [illegible]
אלהי אין האדם · והנהגת הטבע נגזר ... שיהיה השם נבחר
בדבר אחד מיוחד מכל פרטי הענינים כמו שנבחר ... מכל
העולמות כמו ... יקרים ... בעולמו ומכולם לא נבחר
כמו כבוד ... [illegible] ... שנים ...
משוקף · והנה נראה מכל כוכבי השמים שהשם נבחר ...
מכולם · והנה ... מהיסודות שהאש מובחר מכולם ומעולה
מכולם · והנה ... שהזהב מעולה מכולם · ומהאנשי
שהחמור מעולה מכולם · ומבעלי חיים השרים שאריה מעולה
מכולם · ומהעופות ... שהנשר מעולה מכולם · ומהחלבים
השור ... [illegible] · והחריה ... [illegible]
חיות · ומכולם האדם · ומהאדם ישראל ומישראל שבט לוי ·
ומשבט לוי הכהן הגדול · הנה כבר נתבארה הכוונה ...
שרציתי להודיעו בזה החלק השלישי שנבחר השלישי הוא לשון הקדש · ה' לשון

[illegible]

[illegible]

ספר יצירה הודיע ששלשה דברים נבראו ...
אותיות · האחד עולם · והשני שנה · והשלישי נפש ·
והעולם הוא אש ומים ורוח ונבראו באמ"ש · וז' כוכבי לכת ונבראו
בבגד כפר"ת · וי"ב מזלות ונבראו בהו"זח טי"ל נס"ען צ"ק ·
והרי אלה כלל השנה ותקופותיה ... · והנפש נבראת מן העולם
שהוא חום וקור ורויה שנבראו מן אש ומים ורוח באמ"ש נפסן · וז'
ימי בראשית שנבראו מן ז' כוכבי לכת בבגד כפר"ת נפסן · וי"ב
חדשי השנה שנבראו מן י"ב מזלות בהו"זח טי"ל נס"ען נפסן ·

והרי זה כלל השנה ופרטיה [illegible] · והנפש שהוא מן העולם כשנה
הכללית והחלקית · והיא ראש ובטן וגויה שנבראו מאש ומים ורוח
כאמ"ש שלו · וז' שערים כז' כוכבים [illegible] כאמ"ש שלו · וי"ב
מנהיגים כי"ב מזלות [illegible] · והעולם וכל מה
שנברא בו הוא נצחי · והשנה וחלקיה הם מקריים והנפש וחלקיה
הם נצחיים · ואמנם עוד [illegible]
[illegible] והם שמים וארץ · ואויר · וגם [illegible]
[illegible] שהשמים [illegible] ראש · והארץ [illegible]
כאותו המים · והאויר [illegible] כאותו רוח · והנה תלי
בעולם כמלך על כסאו · וגלגל בשנה כמלך במדינה · ולב בנפש
כמלך במלחמה · והנה התלי [illegible] כבריח [illegible] אחד
[illegible]
[illegible] ראשו וזנבו [illegible]

והנפש היא כח אחד נוסף על [illegible] הגוף
[illegible] · והכח ההוא [illegible] והוא צורת
הלב [illegible] נקרא לב · והנפש גם כן [illegible] והלב היה [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
עם [illegible] · גם [illegible] · גם [illegible] · גם [illegible]
[illegible] · וכל אחד [illegible] וגם [illegible]
[illegible] · והנה [illegible] הוא מקרה והוא
[illegible] והוא [illegible]
[illegible] מקרה והוא [illegible] הלבן [illegible]
[illegible] ספיר [illegible]
[illegible] אבן זה [illegible]
היה בו [illegible] · [illegible]

להפעל ולההוות וקל להשתנות ולהפסד · והוא דבר מחובר כמעגלה
מלמטה למעלה והיא העגולה כ״י אלם והוא יחס החומר הראשון התחתון ·
ויחס האבן יחס חזק שהוא חומר קשה להפעל ולההוות וקשה
להשתנות ולהפסד והוא דבר מחובר כמעגלה טמונה ומעגלתו על פי
מאירה ובלתי מאירה אבל מושכלת והוא הוא יחס החומר הראשון
העליון · וכבר אמרו חכמים במקום שהורה עליו סוד צורת התיבה
האלקטיה באמרו ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים שבר׳
להורות שהתיבה שלשה כללים כנגד הבחי׳ הדברי׳ שבו · וכשהכוונה שוה
בכל מקומו שהם נשפטים אותו התיבה אחת שוה והדבריות שלמות
בלתי מחולקת · וזהו סוד שפה אחת ודברים אחדים · ונמצא רמז
שלשה הכחות יש להם תמונה במקום האור ואשם יש להם ורמזה
וזהו אמרו ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה: ראו והם חכמים ז״ל
באמרם בנסעם מקדמונו של עולם · והוא אור השכל המיוחד אל
הארץ שמשם האור יוצא לעולם והנה שם הארץ קדם · ואמרו
וימצאו בקעה בארץ שנער כמו כי אין שנערו בה כי אם מבבל
אין ונער ה׳ את מצרים · והנה קבלתי כי שהוא רמז לשוב הכחות
המושכלות אל התמונות במקום שהם התמונות ונמצא אם וישבו שם
שלשה זזו אליך הלבנה והשחרות והוא זמן כלבנת הכח הדברי
ונמצא קרא שמה בבל כי שם בלל ה׳ שפת כל הארץ ונפסדה
הכוונה הראשונה מהתיבה ונמצא אמרו שיהיו מהתיבה הקטן
והקטן סמוך הסדר השכלי ושינוי הכחות זה לזה והתחבר זה
אחר סדרו · אך הצנור הוא בהתחברות הכוונות והתמונות · ואחר
שהורחקה מהם התיבה הראשונה ואין להם הלבנה לאבן והחומר היה
להם לחמר · אך יתכן לבנות מקומות הקטן שהם העיר שהיה
מקום כלל כל הכחות · והמגדל שהוא מקום המושכל עליהם והיה

יקים הכח הדברי · אשר ההיותם אל האדם כמו מראות באלהים ומעלה
ראשון במעלים והורה שאם נתן לו לבדל בין הכוונה לא יוכן לעולם
במושכלות האמת · ומפני שהאדם אין ראוי שיחשוב בהשגתו לעשות
דברים ולא לבקש ההשגה כדי לקבל תענוג גדול שזו היא עבודה
שלא לשמה גזר השכל לבלתי השיג כלל ונמנע הכחות על זה
לבלתי שמוע זה לזה ולבלתי התקן יחד · ועל כן אמר כמו שאמר
הנה נחדד ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו · ואמר
המוצאים מאלהו ויפץ יי' אותם משם על פני כל הארץ · וזה כולו אמנם
שראוי שהבינו אין התקוה יוכלו אלא י' פשוטו שהנה אחר שאין
דבר מבריח מורגש להאמין שזה משל ואינו כפשוטו בשום פנים
נאמין החלה הפשט כאשר הוא בשאין מונע שכלי מפרשו · ואחר
זה נדרוש עליו מה שם וכל על דרך הנסתר שכל מה שנדרוש לפי
הנסתר יורה על חכמה יותר עמוקה ויותר מועלה לאיש המיוחד
מהורות העלה · שהמעלה כבר כתב להועיל לכלל העם שאין להם
שיקול דעת להבדיל בין האמת והשקר · וזה אינו מועיל לבעל
הדעה המבקש ההצלחה המיוחדת בכח הדברי · שאם אתו אמן כי
אדם אחד שבעולם והיה כל אחד ואחד שנים וקרא לכל אחד ואחד
מקרים בגלגל אדם על דרך נמשל ואדם על דרך נמשל ואדם
צורי נמשל אבל מקרים נמשלים ואדם צורי נמשל ואלה וכר
ואלה ידעו מדרגת מעלה נבלו זה הסיפור ההוא לנו המיוחד היודע
כבר ... התועלה המיוחדת · ולמפקד המבקש לבעלים הם לך
מועלה לו בם ונענה אלהים שהוא בן · גם יודע שהאחד בין לבעלים
שהם הקצוה נבדרו במקום שיתאשר לעשות בין בזה הנרגש שהנה
יש לו עצוה מורגש מהמצוות שלאותיות ושתי הלשונות יש לו
עצות מושכל שהענין היה כפשוטו והתועלה הכללי בזה הוא לבעלי

ריוחי הנשגב והגמול הנצחיים והשם בהשגחה על כלל לפי מעשיהם
ולפי יצריהם ולפי מחשבותם שעל שכרם מקבלים פרי. והאמנם התשובה
הפרטי לאומר כי זה הוא להשיג השכר הרוחני ואלו בהשגחה אשר
גם גמולו ועונשו. ואשר הגמול והעונש אצלו במוחשים כגון אלו
שאלו גופניים ואלו נפשיים. ולא כלל כי זה הענין צריך לבאר
אלו לא לבאר דעת המשכילים אלא מאמרי החכמים שזה החיבור
לא חובר כי אם לבעלי השכל שקבלו הקבלה כלשון בקבלה הפרטית
המיוחסה לא השם ית' בפעל. ואמנם מה שכתבנו הנה שלשון יצירת האלהים
והכח הלמודי שהוא האדם לקבל המושכלות ולבוא לפעול גם שהוא
השפע המושפע עליו בגשם בעל חומר והורכבו לבעלי צורה חומר
חומר היצירה כללו בתוך ענייניו סוד הפעולה בכלל על דרך
הענין ובכלות ראש קטן. ונשוב לומר שהיצירה האנושית העכבנית
נבראת להיות האדם סוף כל יצור ונשתלשלו כל הפעולות והקצתם
מהם עצמיים ומהם רוחניים ומהם מקריים ומהם שכליים. וגם
נחלק להיות כל אלו קצתם גשמיים וקצתם נפשיים. וגם הוא וכו
כחות כח ומהם בפעל ומה שהם אלו בכח נחלק לחלקים שנים
ראשונים ומהם בו קרוב. ובו רחוק. והאמנם המציאות המורכבים
ויהיו המציאות בפעל קרוב או רחוק או כח ענין או כלל ענין וכללי
כח ענין כי זו חלוקה הכרחית ובכל דבר נמצא מיוחד הוא מושכל
הוא מעיר על מציאות המציאו ופעלו ומורה על היותו אחר הענין
הראשון. ואחר שזכרנו שכל המציאות בכלל בצורת האדם הוא הפרטי
השלם בעניניו כל ענייניו ידוע שמצאנו בכל כל המציאות. וענ'
נחקר כל ענייניו לבד מכללו ופרטיו ויספיק כי אלו בקצתו הכל אחר
אשר הוא כולל הכל ונאמר כי אצל היות זה המציאות האחרון והוא
הכל על דרך הכללה כל ההרכבות נמצאות לקונו ית' שהוא הנמצא

הכלל
שלשון
ה
נ' ומחשים

הראשון והוא הכל על דרך המליצה המעשי המורכבות והנעלם על רא׳
שהוא נמצא בהבנה הפשוטה והיסוד על שהוא אפשר להיות פשוטה
ומחשבה עלה אחרון אשר אין בעצמו שום הרכבה לא בעצמותו ולא
במקריו ולא על דרך הדמיון אלא דבר אלהי לא על דרך הדמיון
דבר אחד על עצמותו וכל הנמצאים נמצאו מאמתת המצאו וכולם
אפשרי המציאות בבחינת עצמם ומחוייבי המציאות בבחינת
סבתם והוא מחויב המציאות בבחינת עצמו לבדו · ומפני זה
היה ראוי שהוא לא ישתנה בלום בשני צדדים בהכרח ונראה הוא
המכריע בין שני השנים · הצד האחד מצד הרכבה הפשוט אשר
בעולם והוא הכח הנקרא נפש · והצד השני מצד הדבר המורכב
אשר בעולם והוא החומרי הנקרא גוף · והמכריע בנתים הוא השכל
המשפיע עליהם והוא נבדל מהם מפני שהדבור משותף בשניהם
כגון ומשותף בשניהם בנפש ובגוף והוא אשר נחלקה לשתים כשתי
להם דרכים שכליות ואחר נתחלק מזונה בין המעשה בחלק
לשנים טוב ורע · והנה הדבור המושכל גם כן נחלק לשלשה חלקים
שהם שלש קניות והם אמת ושקר וטוב ורע ונכבד ונקלה · וכבר
אמרו הקדמונים שנים אלה יחלקו עוד לחלקים ושמו לאמצעי כן
האמת והשקר והוא שקראוהו המעורב ועוד יחלקו המעורב לחלקים
שידוע כי אין אמת יותר מאמת ואין שקר יותר משקר אבל יש דברים
שאומרים אמת גם אומרים שקר · ויש קרובים אל האמת ורחוקים מן
השקר ויש קרובים אל השקר ורחוקים מאמת מפני שהוא אמת ושקר
שהם קנות אשר אין אחריהם קצה מיגיעם והם שני הקצוות
ומעט שהאמת דבר נכון והשקר דבר נלוז נלוה המעורב
היה אמצעי לקצוות · ונחלק גם הוא ברוחק ובקרוב אל קצה אחד מן
קצוות הקצה האחד כולו אמת והקצה השני כולו שקר · והאמצעי

חציו אמת וחציו שקר וחלקיו רובו אמת ורובו שקר · ואמנם הענין
שאינו לא אמת ולא שקר א״כ ואין החלוקה הזאת · וידוע שהמאמר
הוא המורה על דבר נמצא ואם הוא נמצא במציאות כמו שנזכר
בדבור יחוס (יחסו) לדברים אמת אצל הנמצא שהורה עליו · וגם יתכן
שהדבור · שלא להורות על דבר שהוא נמצא ואין לדבר ההוא שום
מציאות כפי הדבור ואין יחס לדבור ההוא משקר מפני שלא הורה ואם יוחס
עליו הנמצא כמו שנזכר בדבור · ואם שיהיה הדבור מחלק להורות
כן על שני נמצאים ויהיה האחד נמצא והשני נעדר ויוחס לדבר
גם לחצאים יחוס חציו אמת אצל הנמצא וחציו שקר אצל הנעדר
וכן ברוב ובמיעוט יהיה הכל לפי הנמצא והנעדר · וכן הטוב והרע
והברכה והקללה ויחסו ~~[illegible]~~ (להנזכר) בדבור כמות האמת והשקר
וחלקיהם · וכן המחשבה בנפשו לכל המעשה בכלל טוב ורע
אבל אין אמת ושקר נופלים עליו בעצם כי אם במקרה כאמרו
פלוני כתב ספר פלוני שיאמר אמת הוא או שקר במקרה כלומר
שחוזר הענין אל הפועל אם היה הפועל הראוי שמעשיו על ואל הפועל
ידי הפועל אם (אין) הפועל לאו · אבל אם האומר פלוני עשה מעשה
פלוני איכו נופל על זה הענין אמת עשה ואפי׳ אם נעשה אבל
האומר טוב עשה או רע עשה ואו׳ זר אל המעשה שהוא טוב או
רע גם אל הפועל שעשה טוב או רע · ואמנם על הנמצא גם
נמצא נופל עליו אמת שנמצא ואמת שהוא לבוא כך או להפך ·
ולכן אין אמת נופל כי אם על עצם הנמצא ועל המאורות אלה °
גם אין שקר נופל כי אם בהפכם · ואמנם על המציאות האלו׳ ברא
עליו ענין אמת על היותו טוב מפני התפלה ובא עליו קוראת
המציאות ההבדלי שהוא האמת · וגם התנחומה התפלה אמר
כוונה מכוון באמת ויראם בם טובת · ועל כשהענין האדבר

אלא הורה לדבר שהוא נאצל מלבד כוונה אמון לא זכר בו טוב
וזה סוד גדול מאוד מן היום השני ואלו נשגב אמרו יהי רקיע בתוך
המים ואמרו ויהי מבדיל שהרי זה יורה על סוד אמון ישתעשע — [illegible]
ואמר כי טוב לא קרה לא מפני דבר שנאצל מבין שני המים — [illegible]
והוא דבר שהתחייב מאצילות הרקיע אחר שהגדיל מאצילותו
שהיה נבדל בין המים העליונים ובין המים התחתונים והדבר הזה
הוא גיהנם בסוד חכמינו שהוא יום שנברא בו גיהנם שם שני שמשמש המחלוקת
מים ובתחתונים המבדלת מים ובכבר נודע ובמלאכת הרבה מים ש׳
והגיהנם הנפש כולו ואמרו עוד בבראשית רבה שהשמים לא נאמר בהם טוב להיותם
טוב וגם הטוב השתתף הרע והאש עשה היצר טוב ורע והא
שני כמו שנבראת אשה נבראו שטן עמה ובא נפ׳ קטן בהגבים
נקבה אמון בסוד ובא על חוה ואחר היורש (הירדן) עמה עמה והטיר
נה כח נקבי נק׳ ונקבי טהור הוא (הוא) מקרה וקרא מקרה נקבה קר׳
שלו וזהו הוא טיפה מנוקה הוא כי הגולה (הטובה) טיפה מאצלנה
וזה הסוד ינקה לך כח חרטום ועשן וכשלי׳ כי טיפה מחוה
מופה חרטה׳ ונקב אותו כחרש והוא הוא ישוטף ראש ואחר
השופטו עקב׳ ואור כשרים ידוע לבני אדם שראוי אם הרצה
להשיג השגה אלקות השוכל בנבראים ובנקודים ובנעלמים
ובגוונים ובשאורותיהם ובמספריהם ובשלביהם ובחלקי חלקיה׳
ובהכנסתם הראשונה ובמלכתם בעולם רצוה ולא הכין יראה
יו׳ ולענג אלהים הגלגל׳ ומי יאמר להאריך בסוד יצירת האדם
כי אין לחבור אשר המים מפסיקים והוא שרשם בגלגל
הנעלמים ואלה שלמעלה מהם ומשנו ולמטה הוא כגלגל שלו
התחתון אשר אמרו נבראו ובו נודע נסתרי לבני עניות׳ ובסוד
שמקבלת כמים׳ ובנעלמות ע״ו ונגב בסוד האשל והכוכב שהוא

פי׳ נעלם והוא ההפסק בינו לבין הבריאה אלא שכולם שלשתם הם
ושלשתם [illegible] וגם עניין [illegible] שכתר [illegible]
[illegible] אורה [illegible] עליון [illegible] אלא [illegible]
החכמה שהספירה שבאו [illegible] בריאתו [illegible] העולם [illegible]
אמר אין לשום אדם כח שאין לאדם [illegible] אלא [illegible]
[illegible] והיה הבריאה [illegible] · [illegible]
אחת מאותו המעשה שיזכור מבריאה אלא [illegible] שכבר יש עליו
נגלים שהם עליונים ראשונים והם [illegible] והאחרים
כל הנבראים [illegible] היה יום [illegible] אחר [illegible] נברא
והוא השביעי שהוא היום שבו נולד ובו [illegible] והוא יום בריאה
ולא היה [illegible] לא היה [illegible] ולא היה [illegible] אשר שלא
היה יכול [illegible] הנבראים [illegible] והיה ראוי שלא יהיה
[illegible] מן העולם · והיה [illegible]
והיו [illegible] עם [illegible] ולא היה אחר ומשנתו
[illegible] צריך להיות [illegible] והאצילות
[illegible] ואין
[illegible] והיו [illegible] ואין
[illegible] החלק השלישי [illegible] השלישי
[illegible] ובגבורה [illegible]
[illegible]
[illegible] הספירות העליונות
[illegible] והחכמה והבינה [illegible] החכמה והבינה
והדעת ושלשתם [illegible] להאמין בשם י״ה · כי
החכמה נגזרת [illegible] · והבינה נגזרת [illegible]
[illegible] · והדעת נגזרת [illegible]

עריות׳ להחליף כח בכח נכרי׳ זר שהוא טבעו אינו שהטבע הראשון׳
עזר שהאלהים והשכר בראותו כולן וכל איש במינו ואם יחליף לזולת
למין שאינו אינו ונהיה זר אצל הטבע כלשון אצל העצה
שהוא אחר הטבע׳ ולכן היה בראשית עצמו ומשרן וזולתו זר
אצלו׳ והשם ברוך הוא צוה לבלתי הקריב אל זר ולבערו מן העולם
ועל כן נפתח הפתח להבדיל בין המינים וכל זר לא יאכל
בו וכן וכל ערל לא יאכל בו ונקרבו זר הקרב יומת והנעת
כזר אצל השם׳ והסור לב לבב אינו מקבל הוא זר אצלו ועל
כזה אמר ומלתם את ערלת לבבכם ובזה הענין המשובח שהיא
סיבת הגאולה ומל יי׳ אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך
ואמרו למען חייך אמרה על היות הגאולה העולם סיבת אהבת
הלב ואהבת הלב סיבת העולם הבא לכל ולבעלי האמונה ס—
את השם—

חלק — פרק ב׳ משנה ב׳ סימן א׳ כולל כ״ב אותיות׳
כבר בספר יצירה כ״ב אותיות יסוד ג׳ אותיות אמ״ש
ז׳ כפולות בג״ד כפר״ת וי״ב פשוטות הו״ז חט״י לנ״ס עצ״ק׳
ושם פ״ב משנה כ״ב אותיות ... שבהן נבראו העולם כאומרו
כ״ב אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן צרפן וצר בהן נפש כל
יצור וכל העתיד לצור׳ ועוד אמרו שם כ״ב אותיות חקוקות
בקול חצובות ברוח קבועות בפה בה׳ מקומות וזכר מקומות
מוצאן וזכר אותיות כל אחת ואחת לפי מוצאיהן ואומר שהן קבועות
בגלגל ברל״א שערים וכל זה שבספר יצירה ומשם הבין השואל
הנה כל זה אמרו בספר יצירה יהיה מה שהגדה זו
להורות על ... ושבסוד שמו שבכ״ב אותיות הם יסוד היצור

והוא גלגל עשירי ר"ל גלגל האותיות והוא גלגל המעלה שסבב
גלגלי המזלות והוא גלגל הראשון במעלה וקדם לכל גלגלי ב'
במזלות והוא גלגל התורה והמצוה וכל העולמות והמחנות
המתנהגים על פיו ועליו נאמר בדבר יי' שמים נעשו וברוח פיו
כל צבאם וכבר קראו בעל הספר ספירה אחת ראשונה ואמר
אחת רוח אלהים חיים ואח"כ קול ורוח ודבור זו היא רוח הקדש וגם
קראו ספירה שניה כאמרו שתים רוח מרוח שבה שם רוח אלהים [illegible]
ענינים אחד שהדבור הראשון השכלי היא רוח הקדש והדבור
השני החיצון הוא הכח הדברי וסוד ויחד האלהים לכבשו חוק חקק
והוא כולם כרוח אלהות. ואמר הבן סוד חיות אש מאלהות
והנעלם חשוב והנגלה מאלהות חשמל מאמר הסגולה אז
פוסק מהתפשטות וכן חשוב מכן ואחשבה. ואל מדבר סוד [illegible]
מלל. וכ חבר מאחין האותיות בנגלה. כלין שתי אותיות כנגד
[illegible] שני כתובים וכן כלם וגם כאמר אשר כרוח השני הבריאה לראשון
חקק וחצב בה כ"ב אותיות. והנה הורה בדבריו כלם שהספירה
העשירית היא העיקר הראשון והקדום אלהים באותיות הם כ"ב אותיות
ושני הענינים הו שקראם בראש ספרו לב נתיבות פליאות חכמה
ואמר שבהן חקק יה יהוה צבאות שמו ואין אנו צריך על זה
הסוד. ודע כי שם יה הוא השם המעלה והנכבד שסבב השמות
כי הבלא היו עצמו [illegible] שזה כין ל' אותיות. וזה כין ל' אותיות
וכמו שנכתב הראשון חצי השם כן ראוי שנזכיר חציו האחרון
מהכל ויהיה הראשון יה וזה חציו ויהיה האמצעי יהוה וזה כולו
ויהיה האחרון וה וזה חציו הנשאר מן החצי הראשון הכל שני
שמות שלמים שהם שגולה מאחורים ומקדמים סוד הענין
האותיות על השמות המקרא כזה השם בבחינה כצורה זו שני

הראשונים

אחרים נקודים והאחרונה אלף ואחר כזה יה י יהוה וה נעבה
חלקים לבה אותיות בחלק שנה לו והאלה הסד מקום יהוה
הוה חבר על חצי האחרון אל חצי הראשון ושים האחרון ראשון
והראשון אחרון והאלה שהיה במחבר בין יה וה והראשון הנחשב
מרים לגון ומסוף לראש וה יה חברם והאלה חבר השנים
הראשונים עם יה השלישי ועשה מהם נ תיבות בני ארבע אותיות
אותיות והאלה סדם יהיה והוה והיה קח עד ב אותיות
אחרונות ושימם בראש התיבה הראשונה והאלה הסד מקום
מן ו אותיות ו אחת ו אחר וה לך בזה הרין האותיות בזה
האלקים כי לעולם יעשה זה הסוד ואמר רחל נעשה ונאמר
מהרה זאת התיבה בה לה אלהינו ט ראשיה מעלה שאלה השאלה
שאינם נקודים היה זה השם המבורך וסוף האלעזר היה עם צבאו
ובעל הספר חבר ראש עם הסוף ואות אחר שבעה הם ב אלש
לבר והם אלה אלהים שלי והנה נ שלוה הם מענין אלהים
והנה חבר אל עם יה נקודים בצורה הקטן בענין אלהי נ
אל יה נקודים נסתר וסוד עליו בשם אהיה ונסתר ואלהי יעקב
והוא כלל יהוה ויש להם נסתרות וכן להם וכן לגלוי
ולמצורים ולמקורים כי אורכם ויש עם השם המפורש
על אותיות וכתר עליו השם לא אותיות בשני האותיות
וכן אלהים בצבאות והיו עשר ועליהם נשרה וכל שם אחד לשם
לא אלהי אהיה בו אות מאותיות אחד שהם ארבע אותיות
הכוח ונקראו אותיות המעלה ואחרים חובר עם הקדם העצמיי

ועבר כבו ה אותיות המפורשות חלוש למעלה וחות
והפרש בין הם הפרש אנש כולה ח ל ק י ל
צ כ א ו ה

אסיה — on the right margin, against the top line: הראשונים
Left margin, against line 2: יהיה
Left margin (note with a line pointing to the text): סא נראה חכמה שקרה יעקב ואם מאל אלהי וחכמה שם יה עבודה בא מסוף בשלמן אלה
Right margin, against line 15: סא נה
Right margin, against line 22: סא הגוה
Left margin, against line 23: למעלה

Bottom note: סא והנה חבר אל עם יה נקודים נסתר וסוד אהיה ונסתר אלהי יה נקודים
בזוהר הקדש בשלמן שבא

והם הגלגל הוא שלא יתדקדק בקטנות הכהן מלוחמים לאפרסים
ולמסור זכרים ונקבות המעורר על ענייניהם בראשים כמו ומהם
שראשו ולכך גם אמר שהמשלש לאחריו אלא הגע שהכל תלוי·
בי' ספירות וכב' אותיות הקדש·

חלק ראשון מ' שנים נ' ראשון ו' כולל החלקים — ט' חלקים

היקר שנים חלק הא' והוא הראשון בספר יצירה היה
אמ"ש ראשונה והם אמ"ש ראשון ג' שניים והם בג"ד — משולש
כפר"ת ראשון י"ב שלשיים והם הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק וזה החלק הוא
לפני היצירה· ונקראת אות ראשונה אמן לפני סדר אלפא ביתא
ישרה והושלם במספר ראשון· והוא ראשית כל המספר שאין לפני
המספר כי לפני אחד מה אתה סופר· והשלש משולש כשם כשמש
ומזלות וכוכבים ומזלות שלהם נבראו הכל· היו בראשון האותיות
נחלקים כך לפני שאלה השלשה המספרים וגלגל גלגל
זה בזה כי כשתחבר ג' המספרים האלה עולה ג' האלה סוד החלק
כיצד ג' פעמים ג' הם ט' וג' פעמים ז' הם כ"א חבר ט' עם כ"א הרי ל'
ועוד ג' פעמים י"ב הרי ל"ו חבר ל' עם ל"ו הרי ס"ו ולכל חלק ו' הרי
גלגל ומורו היה והוה ויהיה כמוד· אותיות ש"ם וי' ספירות
והם ו' פעמים א' ופעמים ו' זהירות טבה וכן תמשה ל"ב ונעלה
קנ"ו חבר קנ"ו עם ס"ו ונעלה רכ"ב והם ב' פעמים י"א· וכן תעשה
עד ל"ב ונעלה ומד חברם עם רכ"ב והעלה רנ"ו ומורו כאכתבך
סדר עצ"ק וזהו המספר הגלגל על כל אותות שרם
מתנענעים על עצמם שבות שהם כ"ב פעמים כ"ב ויצאו רנ"ו אלוי
פעמים אחד והם כפר וסימנו ושמותי פרכ"ב ט' ענשי ונ' ענק
כי חסרו כתוב· והם נ"ט בסוד ומר הראשון גלגל· או אמור
סדר הראשון הגלגלים והנה נשאר שנה מספרים שהוא חלק

ואחלקי האין כשלשים והנה הסוד כרם ונעתש והם גלגל כי אין
מכבר לאהיך והנם יה לם והסוד אם כי ועניינו שאחר שאמצאה אם
הנמצא כי כמציאותו לבחר אלא ההכתר הכלל והוא אומש שהוא
כולל הספירה האחת הראשונה הנקראת רוח אלהים וסוד אלצפ
ומצא יהוה כמלוכת את כש קדש הקדש והוא רמז לשלש אלה
אחרים ונשרות ואותות שהנה ג' אותיות ונער ג' אותיות עם
ג' אותיות על כך שיתנו ונעל כך נעלמו אות ג' הרי ט' ונער
אותיות עם ט' נעל שהוא אותן הרי ט"ט והוא יצא מן גלגל שסוד
גלגל והוא שלג הוה כמו הכבוד שאותו מהוד העבר אף
אין שנ' כשלש אחר הוה וסוד ט"ט שכבה ארץ שכבה זרע
והוא כתר שכתוב ג' ולא ש' יצר ונעל זה היה מכבב שר הלב גם
כבב שר הלב והסוד שהוא אש מתלבה כירח · ירח מתלבה
כאש הנה כולל לך אותיותיה סורות פנימיות וזה רמז הכל
צורה התחלה כאומר ובעל זה ומזה הכל כי מטטרון שר
הפנים אשר הוא שר צבאות כמשעה הגלגל כי אל השמים
והוא אשר אתם אלו כצורה כאשר אתם כנהר סוואר · ונעל
אלה הנה מן גלגלו והרומים כלם עב שיותר לך אתם סרי
העליה וסלות המציאות · ומה שיאמר לך זה הוא חלק האין והוא
חלק סימן ע' · עשר ל' · סימן א'
כולל כל מספרים · כי שהוא מספר הכולל הוא
מונה [illegible] וכל אלה שמטה להשיג · והראשון כל
שלם להבר וכר לבנות סוד מאות השכינה והנה צריך לכלל
למספרו התחלה כולל כתולך שמספר השכינה כולל הוא ש[illegible]
ואחר שנעלה כולך הכלל שהוא המיד ואם הוא לצור מוכן אין לבני
מוכן אל המבחה אבל חקקהו וכתבהו על לבו לברכו הוא [illegible]

לך המשותפות חכמה על כל [illegible] והטעם שכל הדברים המוסכמים —
בלשון שהם ומספרו בשווי [illegible] לענין עדין והם הם יהיו עדיין
כגון [illegible] ענין זכר ונקבה [illegible] כלל ומספר שניהם ועדין
[illegible] שאלו והטבע [illegible] על זה דבר היה לך [illegible] שכל על
כך [illegible] אם ענינם זה [illegible] · [illegible] את דוד המוסכים
וכל דבר שהמאמר [illegible] שלא יאמר הכוונה שהיה —
[illegible] המוסכמים כי [illegible] ויצא ומספרו
שלו [illegible] המאמר [illegible] זכר ונקבה
[illegible] בלשון יון זכר ונקבה [illegible] אם כן הכוונה שהיה —
[illegible] שהיא כשהיא [illegible] · כן [illegible] ונשיה —
[illegible] והוא חוש אדם [illegible] בכלל
שהוא [illegible] לפני [illegible] ונקשה [illegible] בלשון אחד [illegible]
[illegible] שנקרא בלשון יון [illegible] בכלל מספרו [illegible]
[illegible] והוא הוא [illegible] שלום לא היה [illegible]
השם הכתוב [illegible] כך [illegible] ונשברו
[illegible] המאמר [illegible] לפני הלשון [illegible]
[illegible] יהיה [illegible] אחד ואם הוא [illegible] יהיה [illegible] —
והם השלמים והנה [illegible] שמספרו שהוא [illegible] בין בלשונם
בין בלשונם · [illegible] בלשונם שזה השם
[illegible] על כל [illegible] כי השמים בלשונם [illegible] והמוסכמות
[illegible] והוא שקוראים שם [illegible] בשם [illegible]
[illegible] שני [illegible] וזה [illegible] הם בלשונם [illegible]
[illegible] שם השלמים [illegible] ושם [illegible] במקומות [illegible]
[illegible] אחד [illegible] אחד [illegible]
[illegible] בשם אחד [illegible] השלמים והוא [illegible] זו [illegible]

המולד בשמונה מחלקות ונעייך לשבועות והראיה ובה ומחזור המספר
הכולל כל מחזורי שנות מחזור שהם בתקופה שנה אין לו עד ה'
אלף וארבע מאות ושמונים וחמשה שהם אלף וחמש מאות
ועוד חמשה ושמונים מחזורות עד ובכללם הוא המולד סוף
שר תקופות שהוא ראש מחזורות וסוף מחזורות ואם תוסיף מחזור
קטנים שהם פ"ד ועלו כולם תקופות וסוף שלשה ואם תוסיף
ארוכים שהם עמוסים בראש והחמים נוסף המולד סוף שר
תקופות שהוא ראש מחזורות והנה עולה מחזור הארוך שלשה
אלפים וחמש מאות ועלו ז' אלפים ותשע מאות כל מחזורות
אלף וארבע מאות ושמונים וחמשה חדשים ועלו ז' אלפים ותשע
מאות ושמונים וחמשה שהם חמשה אלפים ותשעה חמשה וכל
אלף חוזר לאחר ריו חמשה ותשעה חמשה ונמצא שנקבע
כולם והוא ומחשבה כי לא נשאר למספרים אך שיש כמו המספר
שני אלף יצאו כולם כמו [illegible] המחזור ונתנו לפי מציאות
שני אלפים ביניהם אחד עד ככ ואחד עד כ"ב היה ראשון שנה
מ"ל שנה השנה וארבעים כמו היובל ויהיה מציאותם ז' אלפים
ז' ויהיה המספר הכולל את שהוא כלל ז' אלפים והכל והנם
הנה כראשונים וסופם שהם [illegible] והם היה המולד המולד והיה
ראשון לתה ש"כ כדברי רבותי ז"ל עולה מחזורות ששים. כי עשר
שלשים שנים עם מחזורות והוא כולל ז' אלפים טהור והנם
עולה מחזורות השמטה והנה הכל אחד והנה מולד השבעים כ'
המחזורות הם ספרי המלכים כמו שהם ספרים והם הם
מלאכי השמים וכו'

חלק סימן פ' שנין ה' סימן ל'
כולל חלק שנה החלק זה שכל מחזורות לפי מציאותם

[illegible] [illegible] [illegible] ז' אלפי וחמש [illegible] [illegible]

נחלקו על דרך הדקדוק שלא תצטרך לשני חלקים שוים והם האותיות
שהם אחדים ועשרים ואין אותיות שהם שלשים שהם מאות . והעשרים
הם מלאכים כמו שאמר יכונו לפני האלהים שרפים והם כ"ב ז"ח ע"ס
ע"ב צ"ק והמאות הם מלאכים נסבין לפני הכסא והם אצבעות
כלומר שר"ה ומנין השרפים ח"ו מספר נש"ע צ"ק ומנין האופנים
שהלכו עליהם ומלאכים כבלה מספר של השרפים הל"ת ופו' הבלא
האופנים נפש כל העולם שלא א"ש ומנין כלל מספר המאות ס'
הכסא ומלא כביכול האור חומר הכוח צלם ונראה כצלם
אלהים והנה היה הדקדוק שמלאכיו אסבן לשרפים נ"ג לשרפים אגב
ה' למלאכים זה לשרפים ט' לשרפים ז' לשרפים . והנה הוו חמשה
שהם מן האחרים שרפים וחמשה אחר שלשים והוא השלשה
אחד מהכתבים בגימטריא שהיא אח הם ט' ובן ב"ג ובן ל"ה
ובן נ"ו ומהם ונ"ר אח ב"ג נ"ח וחובר כל החובור האחרי
שהם נס והכתב נער שלא נס שם . שם נס שלא וחמשה
אכב"ע ומספר הכוכבים הו"ח וזהו יומר עשן בה אותיות
ואמרו שהיו ט' נער אכלה האחרים והם הכלים כשלש
כלים היה ט' שם נ' שלש נלאה . ודע שהמלאכים הם שלוש
צבורות והשרפים הם בחומר ונבר הוו האותיות הם מהמלאכים
ונלה מספר הכל הו' והו' לאחר ומהם זו לאחר לאחר אח .
ולם תבור זה הסוד הגדול שסבר כל אליהו ותשיב לבב
על בן ולב בן על אב על בן הולד כומה והתחיל הלב האחד
כמו האחדים שהם ו' ספירות והנה נשארו עשר בעשיתה
שלשה ומהם ח' ונשלמו ל' חצרים כאחד שלשה העולם
והמלאכים יחד ומינו כנ"ז כנגד יחד הנה נעשו כו האותיות
מורה על כל האותיות ונעמה הקרח עשר ד' מן העשירה —

השלשים והם [illegible] והנה היו שלשים והקרוב [illegible] מן העשירית
השלשים ולא פעמים והנה היו שתים ונחלק למספר האחרים
הוא [illegible] והם כוללים כל חלקי העגלה מן [illegible] והמולדים
שכוללים [illegible] כמו שהיה לעגלה [illegible] מזה
החלק ומזה הבין כי העשרה כללו הכל והם הכל · ואחרים [illegible]
עשירית חלקים [illegible] ואחרים הם שלמה אשר
הם השלמים אחרים [illegible] כל [illegible] הם שלמות
כלים והם שלמות ימים · ועל דרך אלה בשלמות ימים [illegible]
זה המורים השלמים [illegible] על [illegible]
[illegible] שהוכל [illegible] והבין
[illegible] אשר להם [illegible] והם [illegible]
[illegible] אשר הם [illegible] · והנה [illegible]
החלק ונלקחו שנים [illegible] והם [illegible] ושנים [illegible]
[illegible] שלשים אחרים [illegible] אחרים [illegible]
ימים שלמה [illegible] עם [illegible] והנה [illegible]
[illegible] כי [illegible] והם [illegible] · [illegible]
בזה הכלל [illegible]
עם [illegible] שלשים [illegible]
[illegible] שהוא [illegible]
אשר [illegible]
[illegible] אשר [illegible]
שתים [illegible] · [illegible]
[illegible] שנחלק [illegible] חלקים [illegible]
[illegible] שתים [illegible]
על מקום [illegible] השנים [illegible]

הנקבה במקום ההוא כנגדו · ואם שהיה כל אשר כשרים הוא קרן)
מלך והוא מעבר רוח האחרונים שמרים עקבה שריקה והראשונים
בלתי שריקה · והשריקה יוצאת מבין שתי מערכות השנים כתבנה
הלשון על המערכה העליונה המקיפות בשם החך והוא סוף החיך
ונקרא [illegible] · הזכרים עם הסוף שרש הלשון המניעי על ראש
החיך הפנימי · והנה אחר שהאותיות מוצאות בכלל בחמשה מקומות
השכרים נחלקו הכלים ונקבעו צורת הזכרון לכל חלק · והיו
כנגדן ל' חלקים זה לפני זה כי א' הוא בראש הבנין שהוא סוף
הצואר למעלה וה' הוא השני והד' שורש לשון כנגדו וא' והד'
והר · וע' יד והר וה"ב הנה נ' ראשית מוצאות היוצר וכו'
[illegible] שהלשונות כולם נ' · וכן מספר האותיות נ' · ומספר המסב
ע' ומספר השאות נ' ומספר המקומות נ' והנה שם הלוך הכד
נגן ופי נגן מקור מים חיים ונפשו מלשון שין והמעבר נסור
מספרו שבעים וכל שבעים הם שבעה והוא רמז לז' ספירות
וסוד שין השנה · שבעים מתחלה כל התשובה · והוא סוד והוא
סיני והוא כולל ; כנגד אחר שרשה שאות הקדש ומולכיו
ראשם · והאותיות המוצאות בשמות נחלקים נסבן אל ל'
חלקים והנה ע' ויש לכ"ב הצורות לנקש והנה ובכלן לא נכר
הכלל כי אם כנפה והנה אשר כל הוא אשר הבנין מחבריו
בפעולה שהוא מ' כולה לכ' ולא הרבה ולו · ולא מעט כי הן ולא
נבער הוא בשם השמה המתהפכה הזה מהמערכת השנים העליונו מעט
וכשנה אדם סוגר פיהו ומוציא הבוה ; והנה"ו כמוצר
הנחורים יהיו נכרים במקומם מה שאין כן באחר האותיות והכל
והכל למוכנה בשלוש [illegible] כמות שין [illegible] מיוחדים בשכל
שלם וכן צריך שתשין בכלם · ואמנם סדורם הוא כנגד [illegible]

בגזכרים שהם במספר הסמוי שאם הלשון הסמוי היותר הוא בעלי
וזה מרם הטבעי · א מן הבנין · ב מן הספר · הרי לשונים ל
קטנות הלבר · ג מן הערך · ד מן הלשון · הרי אלו נ״ר אמנרים אל
מקומו ועל חוזר תחלה הדבר בראשו ה מן הבנין ו מהספר
ז מהלשון ממקומו · ח השני מהבנין ט מהלשון ממקומו הראשון
י מהערך והנה היו בבנין שלש והם אהוז ושתים בספר והם טו
ושתים בערך והם נו ושתים בלשון והם רט ואחת בלשון מקומו
השני והוא ז אם כן הנה בלשון שלש שהם רזט מפני השלש שבבנין
שהן אהז ועל השאלים בערך ל בלשון מ בשנים · נ בלשון שער
מ בלשון במקום השני ע בבנין · פ בספר · צ בלשון במקום השני
הנה הוו שתים בלשון והם שתים ש בשני והם סצ הרי ל
ושתים בספר וכן אלה הרי ו ואחת בערך והוא כ ואחת בבנין והיא
ע הרי אלו עם הי הראשונים ועל השאלים ה״של והם קשה והיה
ק בערך ר בלשון השני ש בבנין ת בלשון הראשון הרי הכל יחד
הרי כב · ודע שאנחנו שאמרתי בזר שאלה בעניינים כמוצא לבי
סירוס לא אמרתי זה בעבור אלא אותיות ולא זולתם אשר אמרתי
שנשאר כמבי האותיות · אבל ידוע מכל הלשונות אלה הם מקומו
מתעלים והיוצא שלהם טבעי · וכל אות מטעותה את מענה אותי
בטבע שלמה שאמר מוצא בזה האותיות האותיות ואמר מוצאו
בכלאים מכל אותה ואינו מעותה בנעלמות כי הכל אחר הוא
הקריאה טבע ולמה שנשתנה כם הוא הקריאה מקרה · וזה כי ה
הדבר כולם טבע הוא ושינוי הדבר בקריאת זה וכוונה גם כן
טבע הוא והדבר כולל שלשה דברים · והם שם ופעלה ומלה
ואמנם שיקרא זה הקוש זה הדבר בשם זה היונה אבל
ואבל אותו וזה השם בצורה זו היונה וזה הדבר בצור

בציור אחד ולכל זה משנה כי ציור הקריאה באותיות אצל אומה אחת ·
הנה הוא בזה מוסכם בכל אומה ואומה ואינו טבעי · אבל אומנם
הקול והענין ורוח והשפתים והדבר אחשב האיכויות הטבעיות
והיה אם כן כלל הדבר משותף שהוא אל כלל הקול רוח ואותיות
ונקוד והדבר הקול משותף עם רוח בהסכמה הדבר כלל זה הוא טבעי
בכל אדם שלא ישתנה באחד מאישי האדם מקרה · כמו האפרוחים
כו' · ועל זה הדבר משותף שהלשונות הן הסכמיות ובהיות
זה כשם שטבע כח בעל לשונות להודיע לו כוונת הדבר ומעלתו
וכן נעשה כל הסכמים לשון או כתב · והנה שכל הסכמים לשון כבר קדם
לשון מוסכם לכל לשונות השני והנה שאם לא קדם לו לשון לא היה
יכול להסכים עם זולתו לקרוא הדבר בשמו ואשר נקרא כי אין
לשון זה השני לשונו השני אם לא יתן לשונו הראשון ויסכים עליו · לשון
לא הם לשון וכן לכתב · ואם יש קצת הפרש בין הסכמותיהם ואין זה
מקום פירושם · אבל אלה שזכרתי הם כלל להבין אותם בעלם זכרתי
כי כוונתי היתה להודיע בזה החלק קצת הענינים על ענין יצירת
האחרים וכבר הוזכר לך פה מה שאפשר לאמור כשיעור לפי כוונת
זה החיבור בזה החלק הראשון גם כן מענינו קצת החלקים
האחרים שכבר השגנו אל זה הבין כל הכוונה בשער השם

החלק הב'

פירוש חלוקתו זכר חלקיו שלשה · ועשה
שלשה והרביעי אלו ·

חלק סימן ב' ענין א' · סימן א' · כלל ספר השם והשמות ·

כבר התפרסם לכל בעלי הלשונות שהשם הוא כנוי דברים נאמרים
נכבה להורות בהם על עצמי הדברים הנמצאים
ועל מקריהם · ואין רצוני בכל הנמצאות כלא מה שהוא עצם או מקרה
והעצם יחלק לחלקים והם עצם פשוט ועצם מורכב · וכן המקרה

[illegible]

נחלק לחלקים והם מקרה נפרד ומקרה דבק · והשם שיורה על
העצם יחלק לחלקים שם אחד ושם מורכב ובין המורה על המקרה
ועל רוב חבור השמות שכל [illegible] השמות שיורו על כל [illegible]
אחד [illegible] ונמצא כמו איש ארוך ונח [illegible] ושם [illegible]
[illegible] וכן בהפכם זה אחר שאינו אחר הוא חבירו [illegible]
שהוא והמורה [illegible] אחר [illegible] שנמצאים [illegible] אחד והנה
[illegible] שנמצאים [illegible] צורתם [illegible] · [illegible]
[illegible] האיש [illegible] שהשתנה [illegible] · ויקרא [illegible] שינוי [illegible]
כי [illegible] הוא [illegible] שאר צורתם והנה
[illegible] זה [illegible] השינוי [illegible] השם והענין יחד [illegible]
[illegible] שהאיש [illegible] שהוא [illegible] ולא השתנה כי אם
בהשתנות [illegible] · והחלק הוא אשר השתנה [illegible] צורה
[illegible] שם ונפש [illegible] שהשתנה [illegible] ולא שהוא [illegible]
כי מקרה הוא שיקרה לעצם [illegible] וכן [illegible]
[illegible] · והנרדפים הם שהשמות רבים והענין המובן מהם הוא
אחד כמו ליש ולביא וארי והמדקדקים קראום שמות נרדפים ונחלק
[illegible] · והמשותפים הם [illegible] והם שהשם [illegible] אחד
והענינים רבים משותפים [illegible] שהוא [illegible] [illegible]
הוא [illegible] [illegible] בין שניהם · והמדקדקים קראו
המשותפים שמות [illegible] ונחלקים [illegible] [illegible]
המשותפים [illegible] לשלשה חלקים · יש מהם משותפים [illegible]
[illegible] כמו [illegible] ורוח [illegible] שנשתתפו [illegible]
[illegible] · [illegible] שנים שנמצאו [illegible]
שאין בין [illegible] שיורה [illegible] שהשתתפו [illegible]
בזה השם המיוחד · ויש מהם מוסכמים והוא שיורה שם [illegible]

ויאמר שני הנמצאים שהשם על שניהם אחד או נמצאים רבים ·
והשם ההוא הנאמר לנקראים בו נאמר בהסכמה על כל אחד
מהם מאמר שהם משותפים בענין ההוא ואשר יקיים בזה הענין
הנקרא בשם זה הוא כענינו המקיים לו ולכל הנקראים בשם ההוא
המשותף להם בהסכמה הלשון כשם חי שהוא שם נאמר בהסכמה
על אדם ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מבעלי חיים מפני
שענין החיות הוא ענין נמצא בכל אחד מהם והוא המקיים עצם
כל איש ואיש מהם כי החי הוא גוף נזון מרגיש וזה הגדר הוא משותף
לכל חי ויתכן לגלות זה בסימן על כל מה שהוא סוג או מין או איש
שהשם הכלל נאמר עליהם שוה בהסכמה שהשם הסוג כמו גוף הוא נאמר כגון
נאמר כל שכל גוף וכן המין שהוא האדם וכן האומר שהוא הכלל
והוא נאמר עצם האדם שנבראו מדבר · וידוע שכל גדר
מורכב מסוג ומבדל ומתחלף מן מין ואשר הגדר
הוא הסוג שכל סוג כולל תחתיו שני מינים לפחות · ועל השם
המוסכם כולל סוג או מין או הכלל המורכב על עצמות אחת
לבד ולא יורה על סגולה ולא על מקרה מפני שאין הסגולה ולא
המקרה מן הענינים המקיימים את השם העצם · וזה שכבר יתכן
שימצא הנמצא בבטול המקרה או הסגולה לפי המוחלט ·
ויש שיאמר שהם מסופקים והוא השם הנאמר על שני נמצאים
משותפים בענין שהוא בלתי מקיים מהותם כל אחד מהם או על
נמצאים יותר מהם כשם אריה שהוא נאמר על החי ועל המזל ועל
המצוייר בכותל וכמו שיאמר על הנבלה בקריאה חוכמים אבל
אותו אינו מצוי כי אם בכיון ואנחנו כבר נבאר בנמצאים
לא שהשתוף בין אלה הנקראים בשם אחד איננו אלא הדבר המקיים
עצם כל אחד מהם אבל אלה מקרה שיקרה להם · והוא צורת הכלל

בכותל הצורה הנקבי ויודע שאין הצורה חי · נשתתפו הצורה והאדם ב
כי אם צורתו הטבעית המשותפת שהיא המרגש החי הזכר והיא
ולא שהמקום הזה הצורה החי עם הצורה ולא עם המצוייר כי אם
בשם צורה לבד והנה נראה השם המסופק משני צדדים לשני
השמות המשותפים · ונראה למסכים הראשון הנזכר הראוי · ואמר
היות זה הענין כולו זה האחר באמתות ודומה למוסרים ואמר
היות נקרא בשם אחד עם כולם מפני שאין אין הענינים שיש
ביניהם שנשתתפו נקראו בשם אחד ומפני היותו לא
השני שמות נקראים מסופק · ויש שמות נאמרים בכלל ובפרט והם כמו יקרא
מן המינים כשם כוכב האומר על כל כוכב וכוכב מכוכבי השמים
ביחוד לכלל והוא נופל לאור כשם מיוחד פרטי לכוכב אחד מיוחד
והוא כוכב אשר נקרא כוכב השכל אשר לכלל והוא השני אשר על
לכלל הוא אשר מלות סופר לחמה ועוד נקרא כוכב חמה · וענין
החציר וכן החילוף שהוא שיש לו שם כללי ופרטי · כללי מפני שכל
הענינים לפי מיניהם שיש חציר ויש אחר אחר מיוחד שאינו נקרא בו
חציר והוא שהוא נקרא כרתי · ויש שמות שנקראים מושאלים והם
האומרים בחלקה על ענין הדבר והמפורסם השם ההוא
על הענין ההוא ואחר כן הושאל לענין האחר שהמשל עליו
בהיותו לא בענין אחר אלא שלא הושאל על הענין האחר כמו
שהונשב הראשון בשם הארי הונשב על אחד מאנשי הגבורים
ומפני שהוא נבחר יקרא הנשר שכבני אדם לבעליהם כשם ארי
וכלל אלה החריצים והחיטים אין לבסוף · ר״ל שהוא אינו
השמות כלליות והלשון בזה · ויש שמות שנקראים מוחלטים
בכלל מיוחד על ענין אחד אצל העם והוא מפורסם אצלם ואחר כן הונעתק
אצל החכמים אל דברים אין הכוונה בהם שהענין כוונת הענין

שם הקבוצה שהוא שם נקשר אל הענין והנערך אל ענין אחר מיוחד
כצורה מיוחדת אל החכמים והנביאים וכן שם זכר ונקבה וקטנים
וכצורה וכיוצא בם רבים והנה אלה השמונה חלקים מכלל השמות
המשותפים · וכן יש עוד שמות רבים מהם נגזרים ומהם בלתי
ומהם הנגזרים רבים אחרים מאותם השם הנגזר כגון לבן מלבן ומחכם
מחכמה וצדיק מצדק ומהם התוארים כלה שנגזר ברוח רבים
מקום המקור · ומאלו הנגזרים הם הלובן והחכמה והצדק
והדומים להם והכנויים שהם חלוקים · וכן שיהיו כנויים שמות
כגון אני ואתה והוא ואנחנו ואתם והם · וכן שיהיו כנויים מחוברים
מחוברים אל שמות ואל פעולות כגון חכמתי ואנשי חכמתך
ואנשיך חכמתנו ואנשינו וכן חכמתם ואנשיהם גם כגון ראני שמני
ברך אותך וכיוצא בם ויש שקראו אלה הכנויים בשם עומדים
קודם מפני השתתפם לעשירה ומהם השם הכולל כגון זכר ונקבה
ויחיד ורבים כלו שמשתמש ממנו לכל כנויים בהכרח שכן ראוי
להם כל הענינים הנמצאים בעצמם על י' חלקים כל שכן כנגד
לזה החלק שיאמר לו עצם · ויש שמות מורכבות הרבה מאד
ובעניני השמות המשותפים בשמות רבים וכבר חלקום המדקדקים ולא יבינו
לחלקים רבים מאד ועדיין לא הגיעו עד תכליתם לעולם שאין
להם קץ ולמנחה ראשונה ענין השמות כדי שיהיה בם לפנים
מה שהשתמש בעזרת הצור

חלק סימן ב' · ענין ב' סימן ב'

כלל ענין הפעולה מפני שהשם יורה על מציאות
עצמיי או מקרי והפעולה אינה לא עצם ולא מקרה
אבל ענין מיוחס אל ענין כאשר כבר אמר שאשתמש והוא זה · דע
שהפעולה יש אחת שלמה בעצם ויש אחת שלמה בפועל ויש

מלאכה

תנועה טבעית ויש תנועה מלאכותית ויש תנועה מקרית ואמנם
מה שבכח יחלק לשני חלקים קרוב ורחוק · הקרוב הוא שקרוב
אל הפעל מאד והרחוק שרחוק מהפעל ולפעמים יכנס בשני קרוב
ורחוק ממוצע בין הקרוב ובין הרחוק כאמרנו חומר האדם הרחוק
הם היסודות והקרוב הוא שכבר זרע הנקרא קרי · והאמצעיים
הם מה שביניהם · ואמנם הפעל הוא כאמרנו האדם כולו
בשלמות הבריאה שאין הוא הפעל כפעל ולפעמים יאמר כפעל
המדבר · ואמר שאין התנועה לא עצם ולא מקרה כי אם יחסר
מה שבכח אל הפעל שיפעל אותה ואל הפעל הנושא אותה·
והנה אינה עצם שאינה בעצם גם אינה כח שאם היא כח אינה — והוא
פעל ואם יאמר שהיא כח הפעל ונאמר אם כן היה עצם רק יתכן
כי הנה על פי היחס כאמר שכל יאמר הפעל השלם כעצם
הנושא או המקרה · ואמנם התנועה הטבעית היא הנמצאת
בין הכח והפעל שבה הגוף בצורה לפעל בין השלמה כפעל·
כגון כוכב התנועות המורכבים ברוב הרכבתם מארץ ורוח ומים ואש
היום ולמטה הארץ ועליה זה כלמעלה וירידה זה למטה וכיוצא
בה ואלה התנועות נכונות הנמצאים בתנועות הטבעיות · יקראו
טבעיות כלו שיקראו עצמיות כי אינם עצמיים אבל קראום — [illegible]
עצמיים מפני היותם מתחייבים עם העצמיים הנושאים אותם
ולא יחלקו כלומר בשום פנים מהם והשחורה כבושה יקראו — כשולל
המקרה הקרובה לעצם עם מתחייבים · והשנית [illegible] אותו בחום
ובלחות לדמיון וכיוצא בה מקרים עצמיים ואלה והדומים
להם מן התנועות העצמיות נמצא ונקראו טבעיים ונמצא [illegible]
מחוייב הטבעיים באלה המקרים הנזכרים הקרובים טבעיים — המחויב
בהם התנועות לעשותם ונקראו מקרים · ואלה האנשים המלאכותיים

הם הנעשים על ידי אדם לבד · וכל בלתי נעשה לא יתכן חומר אחד הנעשים
בלא קנין ולא נפעל לארץ ולא ירגיש גם לא · וכיוצא בהם מהמציאות
המורכבות אבל המעלה האחד היא לומר בקבלה ענין לשרש שהיה נבנה
צורה כחומר בפעל אדם והנה על זה יוחסו הפעולים אל הפועלים ·
והפעולים אל הפועלים ויחס הפעולה הוא הנושא לשמרים
להוכיח אלה ולהחסיר אלה · ולפני שאין פעל בלתי זמן ובלתי להוכח
מקום יוחסו גם כן הפעל והפעל אל זמן ואל מקום ·
ולפני שאין פעל בלתי אחד סיבה וכן החומר והצורה והפועל
והתכלית יוחס אל הפעל אל אחד מהן שהוא סבת מציאותו וכל
אלה הענינים מבוארים בספרי החכמה ואולם אנחנו נזכיר
פה ענין יחס הפעל אל הזמן לבד עם הפעול והפועל והמאמר
יבוקש ממקומו ויתבאר ויובן מהם ענין המשכיל · ונאמר
על זה שהפועל הנה יהיה יחיד או רבים · והיחיד נחלק לשני
חלקים זכר או נקבה והרבים נחלק גם כן לשני חלקים זכרים
או נקבות · והמדברים האומרים על הפעל יחלקו לג' חלקים 1א
והם הנמצא המדבר עם הנמצא השומע ועל שלישי בלתי נמצא
לפניהם והמדבר על עצמו והמדבר על חברו פנים אל פנים
על נעלם שלא חבירו · ויקראו אלו שלשה חלקים · נמצאים
כלליים והם אנחנו אתם הם · ושלשה נמצאים פרטיים והם
אני אתה הוא · ונקראו אלו בשמות חלקים עוד לזכרים ונקבות
ויעלו לי"ב חלקים ואם חסר אותם ידבר אל נא עם שהוא מחסרין
הלשון והוא כשאר יתר משפטה ליחס פעל שעבר עבר כל אין והנה
אלו המציינים אל פעולתם יחסרו מהלשון נ' שהוא אותיות העשר
ונכפל נ' ולא נתייחדו לבלי שהוא לאחרים אלה הם ונשארו י"ב השלמה
השמנה ואלה הם פעל ראשון פעל אחרון ופעל פעל

פעלה אשתו פעלתי לו פעלו ראובן ושמעון · פעלן רחל ולאה
פעלתו אברהם אברהם ויצחק · פעלתיו אמתו שרה ורבקה
פעלתי אני יעקב · פעלה אמה יעקב פעלת אי
לאה · פעלתם אתם נערים ואנשים · פעלתן אתן יוכבד וצפורה
אנחנו פעלנו · הנה האחרונים בזה המשקל הם י״ב ואולם הנוכרים
היחידים הם ששה והרבים הם ששה והנה נכללו בשנים מן היחי׳ והנקבות
והם פעלת פעלת גם פעלנו פעלנו ולא נבדלו בזה הזכרים מהנקבות
כמו שנבדלו בשאריתם · ולכן היו הנפרדים חמשה הבלתי
ל׳ ונכללו שנים מן השנה ונבדל אחד מן היחידים והוא
פעלתי פעלתי שלא נבדל בם זכר מנקבה כמו שנבדל אשר
היחידים ואם כן היו הנפרדים חמשה ושלש מכל השנה · ונשארו
שלשה ויש לשונות שחסרו יותר · ויש שחסרו חמשה · ויש שחסר
בשוה ללשוננו בכל השנה אבל להוסיף על י״ב לא יתכן לפי
הסדר הטבעי שאין המשקלים לא יותר ולא פחות · ואלה הם
הקודם בנמצאים · הוא היא · הם הן · אתה את · אתם אתן
אנחנו אני · והנה לפי זה הלשון שלא הם שוים בשוה כי בכל
שהיו שוים לשנים היחיד כלל ונבדל בזה לפי במין הסימן · ולא
היה אפשר להשנים כולם היה לבד אמנם ויראה אמנם שיצטרכו
אמנם ... וגם לא ... ולא ... זה הפעל באמת
שהכוונה בלשון היתה להבדיל בין הנקראים בהם ולא צריך
בזה מן נהיה ... · ואין כוונה ... אמנה בלשון
אמן ולא ... שבע אותם לבטלה במקומות כי זה ... מאבד
בלשון הלשון מן לבור מן הלשון באחרים · והנה אשר זכרתי
הוא לבד שעבר ואמרנו שהוא לפי חלקי המשקלים
עבר הדבר ואמנם ... עבר ... לעולם ולעבר

כל הפעל מורה על שניהם · ונחלק העתיד לשני חלקים ולא יהיה
לו אלא צווי מורה פעל עתיד להפעל · ול׳ מהם עתיד על ל׳
פעולים והצווי מורה שהמקבלים אותו אינם כי אם אותם עתיד
והם יחיד נחלק לזכר ולנקבה ורבים נחלקים לזכרים ולנ
לנקבות כמשפט כמו שנתבאר להם מצוה · ראובן שמור זה הכיס
עמהו או אחר ילך על עבדו לא יתכן לאמר שמור שכל צווי עתיד יתכן
ואינו עתיד אך יתכן לו יאמר לקיים הזה ענה · אך המחלט
מענה המצוה ואיכך או הצווי או לאו ואין שום מצוה כי אם פנים
בפנים · והטעם זה שהוא סוד נכון והמניעים שבכל הדבר כי
מה שאנו כותבים פה אינו רק זכרון · שאינו כלל המדקדק
בהכיר את ספרי המדקדקים אבל כלו העניינים כי לעניין הפרט
אל דבר מוכרח או מועיל אל כונת החבור · ואמר עוד שאמר
לנקבה צווי שמרי זה הטה מאמרו ובקטנו שמרו ולנקבה
שמורנה והם עשרה הקנים שהם הכנויים · ויספתם על שמות הצווי
או הפעולה עשרה אותיות שנותן להבדיל בין הקנים כמו
כאשר שמור שמרו שמרה · שמרך שמרנו שמרם · שמרן שמרכם
שמרכן נפעלים כאמרך פעל פעלה כמו שמרני גם ובמוני
אלא שהפעלים יחסרו אחר כמו שזכרתי אבל הכנויים עשרה
כמו השמות · ואחר שהתחלתם מין קנה הוא הבנין מורה ובנין
ובנין סור הפעלים שלשה הכנויים של שמות שהם שני שיש לו
שמה כי סומך לעבודה · ובנין סוף הצווי שלשה מהם נ״ב שמרי
שמרו שמורנה והבנוי מדברי אל השם והשני מעלה השם
המאוחר ירה · נשאר הפועל מורה על עושה ובנין הפעול עושה הפועל
ולא יקרא פועל אלא הפועל שפועל כונת הפעל ואם פעולתו
המוליכה בלתי העושה גם הוא המוליך בלי העושה וזה משובח מאין

ואם יעדר הפועל והנה הפועל עומד בבריאת הספר לאחר
שנכתב · ואעפ״י שהפועל חי או זה לא יקרא פועל אבל הפעול
יקרא פעול כל עוד שהפועל עושה בו ואם נעדר הפעולה ממנו יקרא
זה יאהבנו לא יקרא פעול אז אבל יאמר עליו שכבר היה
פעול או כל זמן ועבר פעול נפעל כי אם כבר קרוב או רחוק ·
והנה היו הבנינים הנאמרים בפועל ג׳ ואם כאומרך ראובן
כותב עתה כותבת אברהם ויצחק כותבים · שרה ורבקה
כותבות ובן כותבה · אלה מקום של כתבה והכל שוה בלשון ·
וכן עוד ענין הפועל כאומרך הספר כתוב האגרת כתובה הספרים
כתובים האגרות כתובות וגם אלה הם ג׳ עכורים ולא יתכן להוסיף
אדם עליהם ולא לגרוע מהם · כלומר שאם ימצא אחד מהם בלשון ואומר
שלא ימצאו השאר כן אבל כל הבנין כן ואמרת אמש אנשנו
תוכל לבצאות בכל מקום שתרצה והנה יש שני ענינים שהם
שהם לבדם דבר שיאמר עליו ענין פועל והם שמות ראשונים
לפעול כאומרך בנין או ענינים שעליהם תבנה כל פעולותיו
עבר ועומד ועתיד · והפועל לא יקבל על שם הענין שאינו
מקבל רבוי ולא סמיכה אבל יקבל על שם הפועל ועל
המקרה שהם מקבלים רבוי או סמיכה · והכלל שכל שם יחזק
בו שמות זוג אבל שם הענין לבד לא יחובר לו אות כמותו
לעולם אך יחובר לו אלפני וזה נוח כן סור נשול ודניהו · וככל
ימצא שם הענין עבר והנה שם הפועל נחלק לשני חלקים
האחד יאמר הוא שם · יחיד ורבים · והשני שם יחידה ורבות
כאומרך קדש קדשים או קדושה קדושות כאנשים הנשים כי הראשון
יורה על האמר האומר בשלמה ובתוצא כהם · ומקור הפועל
הוא כולל שלשה חלקי הזמן והם היה והוה ויהיה והוא לבדו

כמו שכבר אמרנו שמור ויש לו חלקים רבים בכל המניינים ואין אחד
יכול לבקש מניינו בשוה כי אפשר היותו מקור היה מניינו נעלם
וכבר יתחברו לפניו ד׳ אותיות לבד ולא יתחבר אליו אות אחרת — אין יכנס
לשמשו אבל כבר יתחבר אליו השרוש כמו ונעשה אותו יום אשמר
ושמרה · וכן יתחבר אליו ה׳ השאלה כגון השמר אחי אנכי
ולא יתחבר אליו אות אחר וגם יתחברו אחריו כל עשרה הכנויי׳
ואותו ד׳ אותיות עם כלם ובהיותו מקור בכללו כל זמן יורה
על היותו חוזר לאחד לג׳ זמנים והוא משותף והוא מקור להם
וזה מניינו שמור שין קמוץ הוא מקור ושין שוא הוא צווי ועוד
המקור הראשון וכן הצווי המלא שהשכל מכה ולא יתחבר
שום אות לשמש עם הצוי כי אם לאות ו׳ והוא הנוסף כגון צא ועשה
וילך ועשה · ומשתמשין בכלם האות׳ בשמור כשמור לשמור
משמור והנה שכל להיות שין מקור בשוה בעשור התוספת
של ד׳ אותיות · אמנם בהיותו שם ה׳ השאלה לא ישתנה מקומו
וכל ה׳ שאלה לא ישתנה המקור כגון אחר אותיות — כבא אחרין
המשמשים אותן · והנה הענין בכלל ד׳ מניינים על ד׳ נמצאים
והסימן שיורה עליהם הוא ד׳ אותיות אית״ן וזה מניינם האלף
מדבר על עצמו ואמר אשמור ומדבר על חבירו הנסתר יוד עלי
לו ישמר ומדבר לפניו תוי לו תשמר ובהיותו בכלל אחרים
עם עצמו נון לו נשמר והנקבה שיוצא עד אשמרה הוא שוה
לראשון וכן ישמרו הוא לרבים וכן נשמרה וכן תשמרו וכן תשמרי
וכן תשמורנה כל אלו בכלל ד׳ אותן · והנה גם זה היה הדבור
ואין להיותו נדבר על פי הצורה שזכרנו בין יחיד לרבים
ובין זכרים ונקבות עם האם כגון הדרך לא שתחברו מהם אחד — בגו׳
שמרה · והמשל בזה אני אומר אלך אני אמר אלך אנכי

שמשון ולוי כלך יששכר רחל ולוי יאיר כלך יהודה יעקב יוסף ושלמה
ולבן שרה ורבקה הלבנה · יהודה ויוסף הלבו שמעון הלך שרה
הלך שרה הלבי · יוכבד ושפרה הלבנה · הנה אלה הם י"ב ...
ו' כי יחידים לבנים והחסרון שלשון גם הם כיחידים ג' ונקבים ב'
ואלה נשארו ה' שלא נבחנו · ל' כיחידים וד' בנים · ותמצא ז' — ושמי
הכרך אתה צריך לחקור משאר המינים הכבדים כגון שהיה
לזה המין הקל אשר השתתף אליו כי לא כמבני זה המין כי
החיבור לא להבין אל מקור הלשון לכן החכם אשר אי אפשר
להשיג אלה שיהיו לבנים כי אם מקבילות כמלה של"ו אל וכחוט
להקריאן כלי להניע אחריהן אל הכוונה מחבר והיה ידיעת
השם כולה · והמשל מוכיח שאם לא הקדים ידיעת סברי
החבור להשגה לא יוכן להיות ההשגה המושכלה האמיתית
להשם שלמה · ואמנם גם ידיעת ההקבלות הנראות ההגבלה
קלה להכירה אם לא ידעו מוכנת חיבורי או בניני אורכן ... — מן

... סימן ב' ענין ג' סימן א'

כלל רחי האותיות לשון כולה ג' מאמרים אלה
שלוה   ותבנית ואותה ונכבר כולם והשנים אלהם
בקצור כמו ענין כוונת החבור ונשארו לבאר האותיות שהם
הרכב השלשי אהן ונאמר כגון שהאותיות אם הבנויים הנקלי — הם
קשר לענינים האבונים והם אקרים ואמנם שהם הכרחיים
בחבור · וזה כי כשאקרים כגון יעקב לא תבין אלא הכוונ'
לענים ואמנם שם הענין הוא שם שהוא אורה על אהלי — [illegible]
הנולד ועל עצמות ואמנם אם הרכב כולה שאות קונים יחד
לא תבין אם כוונה ענין עד שאחר אל השם הנכל והם הנרדפים — [illegible]
הרכים צריכים לקשרם באותיות נפרדות או בלווים בקשורה

כשתוציא או כשתעלים כאותו האופן שהם אלו הפעל אחר כאן יצא
ואיגור האופן יצא והנה אין השם לבדו לא תוכן כי אם [illegible] ולא
אין שהוא לא פעל על שהוסיף עליו אחד או רבים כאן
אין השרשים ואז הושלם כוונת היצור והזכרך בכל אחד כאופן
האופן יצא אין הענין קיום · ואם השם הגדול על דבר כל
לא השלים היצור לגבולו שכן הגולה שהיא אין אותו כמו אין
הענין אין הענין שאינה מורה על טוב כללי · ותכן התענוג
בענין שהרי הגולה אין רחוב אחד וכן משואה אחר זה ואז ·
וגם התענוג אשר אכל אשר שלאחר לבחון אותו אשר אוכל אוכל
ואיך ענה כחלקים הכלים · הנה כבר באררי לך את
שראוי לבארו מן חלקי היצור אשר כל לשון בעניה עליהם לפי
ענינו ושארי אלה החמשה פרקים הנחלקים לחמשה חלקים
האחרונים כאותו הקול וכו בתנועה [illegible] שיצא מחמשה
פרקים הכלים אחרים הנחלקים עוד לחמשה חלקים אחרים ·
והנה כלל אלה החמשה חלקים הגדולים שנעשו בו חלקי
קטנים פרטיים להם וגם החמשה חלקים אלה הכוללים הכלים
יכללו עוד יח חלקים קטנים פרטיים להם ומאין כלם כלי אחד
להם י' חלקים [illegible] ויצא הכל בחייך · ומאלו כי הוא חייך ואיך
ידך והשאר לך מן השכל את הדברים האלה ומן ומורו [illegible]
כל אלו חייך כי הם לבדי אור השכל הראשון ונגד אור בלבבך
כוכב אחד והבור שם אחשבון שם והחיים ט חיי נגד
השלם קין סימני אותיותיו שנ' חלקיו שנים ונעשו שנים
והכלה אל
חלק סימנו ענין א' סימן א'
כלל אותיות השם המיוחד כל אלו שנעשו שנים קבלה

אך מי שיעבוד השם ומצוה להשכיל שכלו עמו ולהוציא קבלתו מכח אל
הפועל צריך שלא תתבהל נפשו על מה שיראה בספר
הזה · ואם התעסק רק קבלתו יקרא אל יושב החכמות
ולא תהיה נפשו נעלמה עמו בראותו דברים נחלקים במחלוקת
להשכלה ואם לא ימצא מבקש ומבקר קשים · ונתפרש אין כונתי
שאני אומר שאם הוא בעל שכל ונפש אומר ומין להשכיל בשם
כך אבל הדברים האלהיים אשר לנו ומצא בה אלא · ואם
לא שאין לנו אלא יוסף בכח לנו ולא לפי כונתו המקובל
אצלו אלא כפי האלה אם יגדל ולא ישא פנים לקבלתו אם היה
כלה מושכלת כי שיקשה על קבלה המושכלה המקובלת אין
השם נתן תורה · אבל יתחזק על כפי קבלתו המוחלטת ויחזק
אמתי קבלתו המושכלה ויחשוב שקבלתו היא היותר אמתי
קבלה גם כן עדיף הכל לפני עיני השכל והוא הדין אשר בו לא
יחזור אור ואם הוא מתגבר במחקרים החוקרים בשם · ואם
כראותו אור צהור השכל לפני שתכלית נבטח
והיו לו שני החיים ובחתנים ובחרתי לו הנבואה וגם שידע
הראשונה וכל המחלוקת לו ולבו מה לו בזה השם כרצונו
ובהריחו כל השם תתבר למעלה יורש נשו ויתנשא
כפי אמת השם וקרוא אל עמו ורצונו על אחדה · ואל הקרי
רצונו אלא לשנו · ואחר שהתרחב בך הפילה קטנה והרחיב
על מה שראוי להזהיר עליו בדברים אמתיים שכלו במקום
רמים · אחל בספרי אמונות השם תתבר והתורה ואחריתך
אי זה אמונות הם בנה · רק כי והבן כי אמונות השם
הם אמונה ונקרא אמונות המושכלות על כך
זה שני בעולם וזה כפי לבר ומאמר מקבלה לעולם כפי כלות

הנ
שראוי להשגיח ונשגב' אורותיו ואותיות הנעלמה זה' הענין לנגס ·
השלם
אבל הנעלם איננו זה כי לעולם הוא לבד המשגיח ונעשה
האחד הוא בענין הנעלם · והשגיח הוא ענין הנעלה · והורה
ר״לו
שאותיות השם רמז לעולם כלומר לעולם אותם והוא כמו להעלים
לנעלה הראשון ומה שעל זה אין ידוע זה זכרי · שהורה על
זה שהאדם חייב להזכירו וסוד לבד כר תורה שבעל פה
ודר אהבתו נעם לפי הצורה שלו והתם הזכירה השכחה ובר
הזהיר ואל פן תשכח והדין תלוה אזכור עמלק מזכרה תשלו
דור ור
מן השכחה · שכבר נאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק
והנה הם לשון רבה ועניינו כלל הזמן שהלך כר בעולם וכח
שכחה זכרו שכן כתוב כי אין זכרון לראשונים · ובתו כוי
הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת אבל השם כבר נאמר עליו
יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודור ונאמר ועל כבוד הסוד
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור ועלה
יותר נאמרו ואתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור הורה
במלכות ובשם ובאלהות סוד לעולם באמרו אלבוקך · ושלך
ואתה · כי הם ב' אמנות לאחד הוא ושמו ומלכותו · וכבר שרע
כי שם הוא סימן מורה על מציאות עצם האמתית וסוד השם
הוא שמו מלכותו ומלכותו שם מלכות מופת מיכנה נראית הכל
והנה המכנה מלכות השם אחד וכלם והאחד מושכל והאחד
מושכלה והשם כלם אחד והאחד כלם שם והמושכל אחד ·
מלכות שם הוא
והסוד הוא זה והמשכה שם מלכות הוא · ובשם זה הוא שכלו
דבר שיראוה
והוא מלכותו בעצמו ואין זה שיראה אבל הוא מושכל כי במראה
נמצאו
ימשל צור המרכבה · ואין בשם המרכבה והנה נלכדו עוד ב' אמנות
להורות כם על סוד הדורות והדר מיוחם לבריס בעולם ·

רו

והשכלים מיוחס לשכל · והשכל מיוחס לשכלים · והמשכילים זכרו ויותר
וכאלו · וזכרו במושג לשכלו · והמשכלים במשכל למלבוש וכמראו
משג לעצמו והוראה במשכים לשכלו ולשכל והנה המושכל
המשכיל · וכשהו לכל משכיל משכל והנה הנה כולם לשכל.
השכל · אין ספק שהמשכיל אחר המשיג המשג פעמה אחת
בהיותם שני ענינים · אבל בהיותם ענין אחד יהיה היותם שנים
כמלה · ואמנם שאינם שנים במציאות ואמנם היה המשג אז
המשיג אחר שני חלקים · והם שכל · ואמנם כאשר אבאר
אויין צריך להם דברים בשכל · אי מושג אחרי אי אמצעי אבל
ועניניו שהשכל השכל משג ואינו משג · כמו שהמשכל
או ההעגן במשג אחריו והוא עלה נמשג אחר אחר מהם ובעניניו
שהשכים שהוא הסיבה הראשונה לכל המציאות הוא מחוייב
המציאות בבחינת עצמו והוא שכל נעלם · שכל מתמיד
המציאות · וכשנניח שזה שהשכל משג אחר עצמו · וכל
מה שיבואר מהדברים המיוחסים אל עצמו כלם במשכים
אחר עצמו אחר שאין בעצמו שנים הרכבה שאם היה מורכב
לא היה מחוייב המציאות בבחינת עצמו אבל בבחינת שני
חלקי הרכבתו ולא הרכבה מקרה שקרה לנרכב · וכל מורכב
יש לו מרכיב · וכל אחד מכר הנזכר במופתים בספרי החכמה
ואחר כל שיורה עליו יהיה שם מורה על מציאות או על הפעל
שהוא בשכל משלמות ואם מכנן הוראה על הענינים בהבדלים
לא יורה על הדבר מיוחס אליו או על היותו פועל או פעל מה
שיורה שנים שלמציאות בבחינת המחשבה אבל ההיון אשר
אין להם השגה במציאות כי אם בקבלה · ואחר הנה יהיה
כל שמותיו במשכים נכ' אחר שהם המיוחד לו שכל נמצא

משך אחר מציאותו ויהיה השם הנכבד והנורא הנקרא שם המ-
חלופים לבדו ראשית לכל מציאותו כמו שהוא עצמו ראשית
לכל הנמצאים והוא כולם כמעט והם כולם נעלמים צבעיו · ומפני
שהשם עיקר לזכר והזכר אינו כי אם בשם ימשך הזכר אחר
השם · ומפני שהמלבוש עיקר למושלה שכל מלך מושל ואין כל
מושל מלך ימשך המושלה אחר המלבוש ומפני שהעצם ראשון
עיקר לכל עצם ימשך כסא העצם אחר העצם היושב עליו ·
ולא היה היושב על הכסא גוף היה צריך אל כסא שהוא גוף לשבת
עליו · אבל השם ית' שהוא אינו גוף ולא כח בגוף אינו צריך
אל כסא שישב עליו · אבל אם יוחס לו שם כסא והיה הכסא ענין
בלתי גוף ויאור הבין שהכסא ההוא הוא ענין מעולה ומעלת כן
הבורא השם עליו · כאמרו ואתה יי׳ תשב עליו על העולם על דרך
משל · ואחר שהעיר כן איך יתכן למצוא שם שיורה על
אמתת מהות עצמו ית' שהוא ענין בלתי מושג משכל · ואיך
יושג כאשר השגה שהן לעצמה מהשגת השכל · ואמנם יורה
שאר השמות על מציאותו ויורה על הבדלו מזולתו · והבדל
ההוא אינו הבדל עצמו מעצם זולתו לפי שבלתי ההבדל
עצמו הבדל הבורא זולתו וגם הבדל ענייני עצמו מענייני
עצם זולתו הבדל המעלה אשר אין הבדל גדול ממנו כמו שב'
בחלק הקטן השלישי ר · ואמנם באה אומרו ... · אי זה
אמיתת השם שנתייחד להיותם שם לו ית' שמו · והמאמר
שהוא ומהות כן כל' · ובחר השם אהיה כשאומרו אה לכונת
הלשון ל' אמונה ושל להורות גם מציאותו ויהיה שלא היה
אפשר להורות על מציאותו המיוחד כי אם בשם המיוחד
ונורא אשר הוא מורה לבד על עצמו המיוחד כי אם

שם המיוחד
המופרש

שם' ... המיוחד המופרש

שם המיוחד הוא בחר לשמר אלוה כמו שבחר משה לאחד
אלהינו · ואעפ״י שכתוב בו אלהינו כמו שכל האלוהות כלן נבראו
וכאשר היה המיוחד וכמו המיוחד צוה להביא המחשבה באלוה אל נבוכה הנא
שבא המיוחד מכל שבעתו ואעפ״י שכלם שבעתו וכמו שהכל
המיוחד בחר בעבורה המיוחדת ואם היה מתנועעה כמו שיש לו
אחד ואשלש וכמו שנמצא אחד מתנועע בתנועות שונים ושלש
וכלם ושר אבל אין כלם בניום וכל כהן בני אבל אין כל בני כהן
ואחר שהתבאר זה אצריך שאין טוב שם פחות משמר אלוה
שהם שאם מנעו והנה גם הראשונים הנבחרים מכל האלוהות שהם
יה ושדי נבחר ושחתו אל השם ושדי נבחר א׳ והנה אלהי ה׳
ה׳ הם אלוהות דעת והם אשר מצאו בכל וכל נבדל מלבד
על שם המיוחד אין בעולם שיתוף אלוה אחד כלל כי אם אלוה
ה׳ והם הם נקראים אלוהות השם המיוחד · ואחר שהתבאר
זה שאין לה שאלה בהם בספריהם לפני הקבלה כמלכות ·

חלק סימנה שער ז׳ סימן ל׳

כלל ענין התחלה אלוהות השם בעבור שהמציאות
חיוב מציאות וזה ענין האלוהות אשר מכל
הפלוסופים המחייבי מציאות כלם בהכרח והם כולם יחד · ולא
הוא שהוא ראשית כל זה שנמצא אחריו והמחייב מציאות אלוה
יה ונקב צריך שיורה נמצא זה שיורה שכן נמשכו נמשכים
אחריו וזהו זה כי א היא זה מציאות ראשון לכל האלוהות
במציאות לבד והכן להזכיר זאת זאת במציאות בלתי אין וכל
נקודה [illegible] זה כמו המציאות [illegible] · וזה כרכב האלוהות
אחר ואחר מתנועעה מכל המרכבה זאת אחר [illegible] א׳ [illegible]
אין המקורים והמלך בכל זה [illegible] והמציאות שהמציאות

התחלבר משטוף א׳ בעשיאה נכנס נקוד ואחר צורה הצירה הזאת
ז׳ הפכה שלשה הנקודה הראשונה עם א׳ מהשלשה כעין ג׳
באחרת כתב ונעה אלמלא עולם יקר מאשר עם חולם לצורה כגל׳
הפסיק עבים לא מהשיאה לנשיאה וזה הכרחי לפני מציאות
חיי הדברים שלם בתשך (הטעם) אלמא נשיאות אשר היא הסבה הקודמת
לחיות קצר שנה אות אור . ונעלה שיאורי הן מצות חיות
הקודמות תורה זאת השיאה שלמה נבדל כל השיאות על
מציאות האות שהוא חיי כל חי . והוא הסבה הראשונה לכל
חי וחיים כולם ונעשו נבדל כל התנועה מאחר ועם סוף ויונע
שכל ~~התנועות~~ (הנבוי) הן ה׳ אונים בלציאות הלצור אחת למעלה ושלש
חלם . וצורה נקודה אחת על סוף האות . ואחת למטה ושלש
חירק וצורה נקודה אחת באמצע האות . ואחת למעלה בין
למעלה ובין למטה באמצע אחר הבנין האות ושלש שורק ואחת
למטה מעשבה . שרה שלשה קמץ וצורקו ושר מסוף האות
עם ראשו נקודה אחת תחת הקו באמצעיתו ואחת למטה ושלש
צירי וצורה שני נקודות אחת בסוף האות ואחת בראש האות
מלמטה בעולה שכל ראשי הנקודות הן למטה ולמעלה ובאמצעי
לא שהוא המיוחד להיותו עליון (יותר) והאמצעי המיוחד להיותם
באמצעי וצורה למטה נקודה א׳ נקרא שוא ונזכר בהכרח .
והנה השלשה היו למטה ושאר הנקודים מאלו הורכבו וזה
הענין יובן באמת כאשר בחלק השמיני בסוד אבות הטעם . ודע
שה נשיאות אשר לאות הן אלף וזה אין אלה ששונות—
והוא בציור תלך נשיאות האות . והנה סודו ויפה באמת נשיאות
חיים שראוי בו עם נפרו בכל הדברים והוא בעל שני ראשים . וכן הם
שנים חוץ מזה והוא בציור לאות הנחשב להזכיר כל אלה המרים

השורקת
ומתלבה

[illegible]
[illegible]

כשיהיה מחויב שלא יהיה מציאותו בזולתו ורצה ומראה יהיה שמאחר
ענין השווי שנם קרח שוה נשוה כמון הלים שמאחר כך
השוה הכלל ר"ל לבריה שמתשוין כמו הכוללו כבל נשוה
ונשווה שבך. ועוד כבאר זה יותר יתבאר מסר מצות השם
ענין השווי ובכלות ומלכות ובלהות עצמותו כנ"ד.
ועל היותו א' ראשונה בכל ענייניה ר"ל משערכה אלמנא טכרי
שהיא ראשונה לכל הנודעות ומערכה מספר האחרים
שהוא ראשית לכל המספרים ולפי היותה מין למספר הראשון
שלא לאחר הוא מספר ואבל לאחר אינו מספר. לפי הסדר
אותה א' ראויה להורות שם לשם כלומר להורות עליו שם הסדר
הנבחר שבכל הנמצאים האלהיים והמוניים. ועוד כלומר שהיא
היא ראשית לכל מעלות המספר שהם אחרים שראשם א' כמין
רמוז. ועשירה שראשון (הראשים) ומין ראשון. ומאות שראשית כמו ל'
ראשון. ואלפים שראשם א' של כמין ראשון והוא אחרית הכל
ועל כן נקרא שהלוך אחד. והנה בזה להורות בזה שאין שהוא ראשית
הוא כענינו הבלתי והוא מאמר הכתוב שאמר בו על אחר
שאלו השם אני יי' אני ראשון ואני אחרון. ואשר כלל להורות הוא
שהוא היא אחרונה השם והוא ראשונה כמו הענין שהוא שם
אהיה והי' היא אחרונה השם והיא ראשונה כמו הענין שהוא שם
יהוה והוא אחרונה בערכה האחרים והיא ראשונה
בערכה העשירית בלא הוראה היות יה ראשון ואחרון כלומר
ראשית שאין לו ראשית. והבלתי שאין לו תכלית. והוא ראשית
לכל נמצא והוא תכלית לכל שכלם בראו כמעשר תכליתו
ותכליתם לכבודו. ולפי זה הענין (שנה) כמו השם לאחד כמו כל
כבור שהוא אותה בעל ראשית בין מציאות הראשית כמו של

ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני · ונכתבו על דרך להשוות
העשירי להיות על הכלל אבל אין לכבד בין האותיות
לגעיה שהוא הבל · ואמנם שאמרו כי שהם עשרה אותיות
וכלם נקראים אלא הראשון שנקראו בשם הכלל אחרים על
שם הראשון שאינו אחר הולך להחיות כי אם האחרים וכמו
האחרים שאין להבינם אלא ואין לאחריהם כמו לאחרונה שעניינם
צריכים להעביר על אחרונה השם על פי עשר ספירות כל אחד
שהם אותם האחרות ונקראו אחר אך שיהיה שהוא לבדו
שני אותיות אלו בשם פנים · והנה הין שנים בשם פנים כמו
חצי אותיות ונכבד הוי אותיות נקראים עליהם סימן לעצמם ·
שהנה נחלקו שם אותיות לשני חלקים אהה יהו והשנים א
לגמרי ואחר כך וה · ועל · לגמרי ואחר כך וה והפך וה אל
הו כשנים הנה הלכה מלים ה א ה · כלל סימן ראשון וסימן [illegible]
אחרון שעניין הו הוא סימן ראשון כמו והשני הו · והראיה
שם הו תחיה · ורוח עליו הו שכל כי הו הוית יורה עליו הו של
[illegible] רם · והסוד אותם שאמרו כלל הורה עליהם הו והנה שאינו
עשרה הורה עליהם הו שכל כי והבן זה אחר וסוד כי הוא [illegible]
סוד יהו וסוד רם הוא סוד יהו הו זו הא ופירושו כמו הוא
יוד הוא לא שאמרו האמנם כלכם וכמו כמו כל הלב אשר [illegible]
לאחד הלב על שנתלה הנשיה המוכבד אלו בן ועשרה
עגל ונעשו על לאחר ואחריו ערלה לבבכם והמסורת היא על
הטוב שהוא אחד ועושים להחקו על · כמו החכמה שהיא
הסיבה הקרובה המונעת לאותיות הלבם והוא אצל החכמ
[illegible] הרחוקה אצל הראשון להבין המחייב אותה לשרשים כאותו
בקרבם כי שיהיה סיבה אותיותם ואותו החיובן אחרונים כחנים אתני

שהסירו אלהים עליהם ועם זה עבדוה נכח אלהים אלהיו ושפכו
את דמו עד שהשבו אהרן ואלעזר אל כשעבדו והחיו את
שמעו והתחילו את כחי ואמרו הראיה הזאת ואמרו הוא כל זה
ואוסיף אחר האלהים היה שם כל העם האלהים אחרים כאומרם
ונאמר עוד כי היו א' נשיאי' אספרהו נעלה אחר ונאמר גם
שני עניים על השם שהם אמרים ואמר לו אחד א' אחד: כאלו
אחד ראשון ואחר אחרון והנה אחד כלשון לבנו וגם ושניהם שוים
נשמן כלאסף · ואחר שהיו לו שני האותיות אמרים על השם
הם ראש וסוף לאחר הזכרון להשתכן אלהים על שמם אחרים
אלהנים כי אמרו שהם אין לו אחד שר להמצא אחד אחד לבד
ואלהי שעשו כי הם שרים ועל כן היו האלהים הראויים להודות
שם לשם והם כן · ונקרא השטן בשם העולם · ונקרא השטן א'
שהם ראשון לכל השטן · והשטן ב' השטן שלם · וראוי שהשלאל
והאמר אחר שהדבר כן אמרו זה לא היה שם אלהי אורה
שהוא שם המיוחד · אם שכן היה ראוי אצל אמרו שהשם
יבא להעולם שאו כי לבחון כן לבות המשכילים ולצרוף ולברר
ולבחן בו כמו שכלם היה הכרח לבסוף ולהסתירו ולהעלימו והורה
עליו אלוהות העליונה ולו הוא היה עולם הכליה העולם
אחר המשכילים מעשה אלו לא היו · כמאמר להם אותו שם
דבר והיה השם כתוצאת אלהים על דרך אקוטל לו על דרך אושל
אבל היה הכרח שיהיה אשוקו בין שרי קצות כי להמשכילים
כי שני אותו בני אדם · כי עליהם אלה ונבראו בשינוי" וגם
שלמים ונסכלים · אלה בבח עלינו בשם אלה נקבלם עליהם
שהוא כולנו · והכסילים שאמרו עליהם קבלו הזכרון וגם לא
יבינו · על כשמם · והמשכילים הורה להם הזכרון וגם לבר

יזכירו ושמחו מאד כשידעתם כמו שאמר הנביא הודיעני קצי
לשאלך ולהתחנן אליך באות נפשי ובכן צריכים השואלים על זכרו של
המזכירים את ה' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד
ישים את ירושלם תהלה בארץ וכבר אמר עליהם יומם ולילה תמיד
יחשו כלומר לא ישתקו מלהזכירו · ואחר שהודעתיך זאת
היתה שום סבה להעלימו וסבה לגלותו ולא היה אחד שום קטן
והיה צריך להודיע שאלה זו כי התורה המשנה גם כל מקום ·
היו החכמים הגדולים האומרים שזה לא יתכן שיהיה השם
מורה על אמתתו שהם שזה לא יתכן שיהיה השם מורה שהם
שואלים לאמתם שלא היו מזכירים מעלה את הענין הראשון ·
השני · ועוד הוצרך לגלות את צורת אחרות כלפי אומרו לבראי
ואומרו לשמים · ועוד טעם שני העלה מן הראשון והוא שהשם
האמתי לא יתכן סוף כלפי גלגל שהוא יורה שכל גלגל מאמיתת
מציאותו המחייב גם לא יורה כלפי נקודו המיוחד · כי שתקו לו
יבינו אדם סוף כל התנועה ושהוא סבת כל התנועה מיטב כי
אין ישירה וצריך שהשם לנו התנועה מסובב בדרכים להורות
על המחייב התנועה המסובבת ממנו · וגם צריך שהשם לו הוא
הישרה כמו כן להורות על שמציאותו המחייבת גם כן · והנה לא
היה החכמה שאלה כלפי ענין השאלה הראשונה כי שהם יורו
על כחותיו ועל המחייב מציאותו כלם כלל או מה שמציאותו
כי זאת השנה הגדולה היא התקוה על פי הקבלה האמתית
והשלמה ידיעת השם באמת · ואם גם לא היה מורה כשם
מעצמו את כלל איך היה מורה עליו בשאלות האחרונות ועוד כי
השם הנקרא שם מקום בכל התורה כלה בענין מורה על גלגל
חוזר תכלית מאד וזה סודו · הוא והשתכל · יבין · וכן על

שמקום אחד מיוחד בצורה שנית מגולגלת והרי זו א' הו"ר והחכם
יותר שהבה זו מן הצורה השנית לא כל כי אם שלשה פעמי' כבר
הצורה כשם אחד להיותו בלתי נחלק גם לא כל עניינים וכבר
כבתבנים כנזכר' שם השם אחד פנים אחר' · ואמנם המקום
שבא בו בצורה אם קבלה כדמיון להורות על היותו סבה הנאותה
הכללית · והיא ה' אלהים ג' פעמי' ה' · והבן זה כי הוא מבואר
אם שבאה עליו השם הראשון כשני חלקים הם ' פעמי' ה' · וה' אלהי'
שהם ה' לבד שהאלהים אחרים הם · והשני · צבאות מן ה' וכאלה אלה
ו' כמו ה' פעמי' וה' אלהים שהם ה' לבד שהאלהים אחרים השני
והשני · צבאות מן ה' וכאלה אלה ו' כאלה ה' פעמי' ו' · וכן השם השני
בעצמו רוכב והשני בהיפוך כזה ה' פעמי' ה' אחר כ' עשר הכל
פעמי' א' · ולפי זה הולך יהיה השם הנכבד אשר אמרנו א' הוא הכל
ואמנו הן לכלל אחד הכל שלו · והראשון אשר אמרנו ו' הוא הכלל
אשר חבור כל האחרים עליו והוא כלל אלה ה' פעמי' ו' שהם ל' ואלה
ה' פעמי' ו' שהם כל · ניטר והפוך · על הסודו כלל · לכל · והוא
סוד נון חמש אשר העולם מבטחו · ד"ין וסודו זה כלה כגם ונעמה
יקרם משחהו כי זה הוא וכל נון ישבו עליו וגם יעלים פיוחדו
וכשמעלשהו ויעלה לשם כן · ע"ב אותו יהיה סודו כלל לכל כלל
וכן השם י"ב שאו ונ"ב זכרו לעד וחצי הגלם כבר ר"ם וסודו רוח
יהוה והנה זה הקיד נשמת חיים כמנול רם רוח אלהים חיים · והנה
נפש חיים הגדולה כל נפש והנה חורו הו' בההפכם כשם שהם
לכלל אהפך פנים ואחור · והראש אחור יקדם כדרכו · ואמנם
חנה כלו בשם הראשון פנים ואחור · והיה ו' צבאים אמרינו
הכלל כלו: ספירה ה' כנגד ה' ועוד ו' שהוא צבאים יורה על
קום דבר המיוחד כבחי' ענול סוגין נגלה שעליו על הכור

שעון והוא כאות סלס אותו אלה והאשון אנגע השאלה והנה
אלהי אלהים עולים ויורדים אותו ועניו · ספר בו תנועה ושרה
בצורה וו שנקראו להם ישרה עולה נקודה נקודה · והוא יורה
זה השם שהשם אומר את העולם אשר תנועה בו ישרה
עולה ויורדת כבח זה השם שמונו · ספירה לכל חלקים שני
שהם יהוה ויורה הטעם שהוא אהיה אשר אהיה · ענינים
הוא · נצרך עולה שאורה על תנועה סבובה סביבה
שהשם אומר עולה התנועה הסבובה שהוא עולם הגלגל
כבח זה השם שהוא כולל ספירה אחת אשר נשלה רוח אלהים
חיים והיא רוח הקדש ועל כן כי רוח החיה באופנים וכבר
אומר בהרכבה אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וסבו
בלכתן · וסוד יהיה עם סוד שמה הרוח · ונלך לך סוד רוח השם
הנאמר · והנה היה השם נקוד בו ג׳ אותיות והוא זה יה
ונשתתפו להן אותיותיו השלשה סודו שבו יה יה · ועתה חבר
כל ג׳ נקודות השואה והשלשה הראשון הוה · והשני הוה ·
והשלישי יהיה חבר אותיות והשלשה נקודות · והיו הרוח ניסי
אנפין · שם א׳ נקודות כלל ויעלה לכל ושים ו׳ נקודות עוד
ויעלה מן חבר שנים והשלשה נקודות והראשון נקודות שני
יהוה בו ירון צדיק ושלם · והנה שני שוה בספרו ועם אני
חברם יחד והשלשים קדש וסודו קדוש והראשון יצא קדוש נו
יהוה והנה יהוה אלהינו יהוה אחד · שלשה השאלה ועניים
אנכל שני שהם קדש והסוד שלך ושם שם סוד הנזכר
בראשית כשלשה שאלה אותיות שהם עקר שם בן יה ושלו
אותיות השם · ועם אי עלו זה ואלה יד אלו ויהיו על נקודות השם
השם פנים ואחור והשם שהוא הוה והוא אלהינו אברהם כנגדם ·

בספרי
אלהים
ט חלק

ס״א
הוד

והכל

והכל אמר כבאור אהיה אשר אהיה שהיה אשר אלה אמרנו
ע
עבתים · ושני השמות הם לשבר אחור המאיר והמאור · והאמר
נספך שם למי שמכיר סודו ואם הבור שלשה אלפים אהה ·
והכוונה כל אחד יעלה כבב שד נסימנך שמך היבה אחד
יסוד אשר נר אמיר והסוד כמו שלאחר מלה אור והכל נס נר
אמור והאספר לך יהוה עלאן והגוד עלאן והראן נר יהוה
נשמת אדם שמספרים השנאה נשמה שהיא כנגד השנחה
השמים והסוד כמו שנאמר השנאה הם נכתב כן שנאמר
תשנחה הם כלה ניתלה לך סודו לסוד היותך שהוא יו אשש
שירה נגל ויון אשונים והוא אלה שנעלמו כסוד החיים
האורכנים שהם נעשו ה' שהוא נ' ונשר האברינים הם יו ·
הנה המנים אינו א' ונמצא שהם כב · חבר אליהם כ' הוא
כ"ו ופוקו אלך וראו יהוה אלך · וראוני שמניאוה היא
הגבר הוא כשכן הנה כלו היא להם גרגו ויהיה סוד אהיה יה
הוא יה כשכן הנה יהוה כלא הנה הוא נמצא כמו שאמר
הנה המלך פתח פ' ואמר כי נעה יבקש אלכם וכה שאמרו
חייבים לו והוא הלב · והנפש והמאור ואלה שנמשך אחריהם
והנה הוא הפוך הוא חצי אהבה והוא עיקר כל אוהב וכל אהוב
ושלשהם פעלים כח אחד שהוא כח אהבה וסוד כבד אלו
והכל יה יה וה נעים על אהבה נעלם והמצא הנעלם קבוע
שהוא נעלם אחר קטן והוא נעלם אהבה שלא ספק וכל זה
ימצא וכל יה אשר הוא אלא אלהים והוא כנגדו וזה הוא שקרא
יהוה והוא ראה טו כף וו כי יין הוא האלהים והוא הכתוב אני אור
אלהים והוא חצי יהוה שהוא אדני אלהים לתורה עם סוד
הנעלם שהוא כלי האלהים חשוב אלהי האלהים והמלאכים אלהן ויוד

כשנה ראשון ואחרון · יחשוב על אלה הארבעים והמצא האותיין הם מולד
אלה כמנין אלה יחסרים והמולד שלו ודע שהוא בראן שנת יצי׳
בראשית ויוצא אלהים שם כן ימי אדותין שלש שעות חצי ואינו נקף
ומור אלו השואר ונאמר כנגף והנקבה שמישיה בראשית והמור
שאין נפתר ברא וכבר שאין שני יצרים בראן שני יצרים שאין האיחד
והאותיות ברא האיחד והאותיות ואם רצה להבין זו והדין האותיות
כיריעה הטעם הזה זה אם יחצר שית עם שית והמצא נקבה
השכל אחר ואין כי אחבר אתו להבין עם יין חצר שאין שמורו
שכל עם ברא שמורו אחר והוא רחא והמצאיהו כבל חדש והוא
ראש כבל ואם המצאהו בצורה המצאיהו החומר וכשהמצאהו
בחומר המצאהו בצורה במור ע׳ כאש וכבל המור שני יצרים
בחומר ושני יצרים בצורה והרי המלבה לך סוד שמהיאל בראשי׳
והוא סוד ששמתיו בשרים · כסה פנו ובשרים · כסה רגלו ובשה
· שמן שהם הפנים שהם בראש והרגלים שלמטה והפנים אשר
על ידי אדם החיות שהם שאצבע פנים שתים ולהם ד׳ שערים
ידים שתים ולהם י׳ ספירות כנגד י׳ אצבעות הידים רגלים
שתים ולהם י׳ ספירות כנגד י׳ אצבעות הרגלים ואלה הכחות
בו׳ מיני אדם · וכל אותות והנה כין תשרי כין שנת יצי׳
בראשית · ועל כן יום ראש השנה הוא יום הדין ואמר בך
זכור ובכך חותם שסודם על ק׳ והיה שלי אלהים כותבם
ועל המור מטטרון שלי שלו כי יהיה סור קדשו שלי והאותיות
הם גם שם מטטרון עלי והכל כתר שלי · ועל זה
שמזל מאזנים על יום הדין ה׳ ... כר ה׳ ... קבה ומזל
יום הדין והאלהים כתנים א׳ אלף יאחד צורה ושם ויחוד והסוד
שם יחוד   ומשאלה סוף המור אלה כנגד אצילות הכתר

ולעם ולעד כי תזכור אל אות הראשון של השם יו׳ אותן שני ענינים
ראשונים אחר אותן הווים נס כן הם שניהם במספר י׳ בענין שאל
ושני אותן הולכות אמצעה י׳ על כל המציאות אשר יו׳ יורו עליו
שהוא ו׳ קצוות וי׳ יסודות ואותם ושלש אחר אלה ורבים רבים
ואלה אותם כמו יו׳ אלו והוא סוד הא׳ יו׳ הא׳ שהוא כמו ויחיד
לב׳ ויהוה הוא האלהים והוא אדני יהוה כמו שאמרנו והרבה ענין
אונשא י״י אין שהוא סימן אלף עם אין התורה והוא ונהורא
עמיה שרא והנה אהיה בגש שדי ואלו והכן צורה ליך
אהיה אשר אהיה · ועוד כמו יו׳ והוא עוד כמה מעלה המחובר
אין יו׳ שעלה הים והנה אלהים יוצא אין מחוברי יו׳ והוא אל
הכל נפרס והוא עוד כמה מעלה המחובר אין ; והמציא את כל
והמחובר אין ל׳ שעולה י׳ הרי מספרם שניהם אלף אצרם עם
המחובר אין י׳ שעולה הים והנה אלהים יוצא אין מחוברי יו׳
והוא אל הכל נסכן ועוד אם מחוברי הא׳ בארבעם והמוצא
יהוה והנה כבר אמרנו שיצאו אין יה׳ אלה יהוה אלהים
והוא הורה הבין המלוה · כי יהוה אלה ראשים את כל אלהים
אילך הלין כי אלהים הוא לין והנם הוא אדני נם הנה יו׳ הא׳
והסוד הא׳ ולין שהם ל׳ והם יו׳ הלין שהם אין הרי הכל סימן
נסים ועל כן היה השם המיוחד וכנו׳ וראים נקוד ועניינים
חסד ואלה יקראו פנים והנה ראשון יום הלין · צא אין ראשון יה׳
כו׳ נצפי · פנימי י׳ הרי אין וה׳ פנימי ה׳ הרי היוד והנה הכל אין
יו׳ האלהי והוא הסוד הנקרא כח המאויי וכאשר יצא אותו
נסכן השכל אין סוד יה׳ שדי ונם הוא עם היוד ראשון שזה היוד
חבר שניהם והמציא סוים · אדם שם ראשון עוף על צורה צורה
על עוף ושניהם אחים אך נתהפכו אליהם שם המיוחד

שהוא שם החיים שלפי' השם אחיה האלהים והכל יצר הטוב ויצר הרע
הוא ש' שלפי' אלהים הכל השוב עד' ענין הי' וו הי' והמלא
חסד וכח על דרך שלם המזכרת פ"ב שהוא בעצמו דין ועל
כן אמרו רבותי' הוא עד האלדין שסוד הי' וו הי' עד דין ואמנם
הסוד המבואר אלהים הוא הוא ועל זה כאמר זה שני עולם וזה
אחרי לברר והסוד זה אתה וזה ! זכר וזה דרך שני היצרים
שאהם השנאו האחדות שאהם אשר הם בעליונים עם חמר וצורה
דין צריך ונשנה המתחלים על החומר והצורה בפסוק אעל
עם הדין לשלמה . ונם בתחתונים נקראם זה דינם ושרפים
לא שהעליונים חיים והתחתונים מתים ובהשתקן בה החיים
עם המתים שניים המתים חיים ואמנם הענין אמר ענין החיים
המתים ואמר ענין חיי העולם הבא וכוע שרכי השם אין להם
חקר כי סתריו כל כן . אבל אם תרצה להשלמה לפני נבדל
יום ושלא תהיה כמו לחמור הרחים אשר סובב סובב ואין
זה מלקחו ואמנם שאמצעל המעלה הטחינה בתנועתו והוא כל
תנועתו חמור היה וחמור הוא ואין לו אבל המעלה שום מעלה
נוספת על עצמו תצריך להשגות לאשתכל בתוכיות
שנפשותם בכל יום אתמעלות לפני א החלק במור שם צ"ב
ובהריתה ומאמו הבעור לביתה שם כן אמ' ולמור שם בכינוי
כי הכל יצא וכוע כי זה השם כן י"ב הוה הכהן אזכירו ' מעמים
שום הכתורים בכל עשרה ימי תשובה ובעו' ' ספירות ו' צמה
ו' אמירות שבכל ענינה אל דוח אחד אמרפשט אמצילאות
לאצילות . וגם אמעלה אל מעלה ואמן לעתן ואמטה למטה
על הנמצא בכל לפני שליחא צבורא שהוא שליחא דצבורא ואל
הוא
כולו האל עשירי יהוה קדש ליהוה והנה שם כן י"ב

סא
עד
נל
דיין כלא וו

שלא למספר זה כשתצייר חלקיו השוים שהם ו׳ ושלישיתם ל׳ ורביעיתם
ג׳ ושמיניתם ב׳ וכלל חלקיו אלה עם החלק האחד שהוא א׳ על
הסדר הוא וסופו י״ב הוא הוא הרי הסוד הוא הוא או אמור
הוא הוא והכל כ״ח י״ה אחד וזה ציורם

יקוק   יוקק   יקקו

וזה אחד ומתהפכיו

יקיק   יקוק   וקיק

ואמנם יש לו סוד סודות אחרים ואלה מספיקים לך כאן. וכמו
השמות עלה לך עד סוף נקודם כשהוא כבר שלם בצורתו
כמו שיודעו לכוונה עשו האותיות האמתיות לשם השם ית׳
שהוא זה שמעריכו עשו הכתוב להיות כמאור ראשי פרקים
למה שצריך שיוכנו אמנו כרוב הענין השכלי כי להגיע עד אל
צורת הנושא הלמוד

החלק ק״ו סימני אותיות השלק חלקיו ארבעה ועניינו
ארבעה והכונה עמו

חלק סימן ה׳ ענין א׳ סימן ע׳ כלל צירוף האותיות
זכר הכלל המקבל להכנס ואמנם שאין לו סוף ואמנם שו
אבל יש עם סוף בהכרח כמו שיש לכל כתב סוף ולכל לשון
סוף בכתב אבל בהגיע אין להם סוף והנה אמנם הלך היא
הראשונה לא היה כתב המקבלה שלא כראוי כלשונו ונעלם כל
חלקיה כלל שהם הכלל והוא שם צירוף האותיות שהן
כמאמרו שנים לשונות או נקרא הפך האותיות שהכל אחד
ויותר שאין לשונות כי אם הפך ההתחברות האותיות ויקרא
זה אמנם מפני שכראותו שלשתו היסודות וכמו שכל צורה אותה

אותיות בכל אופן מורכב מי' ספירות וזה סוד השם שהוא יו"ד
הלא זה יו"ד מורה על כ"ב ול' מורה על ל' ספירות · ואם כן נמצאו
כל היצור וכל היצור · ונקרא בשם אחד והוא כי שסודו עשרים
ושנים ומורה על היות כמ"ש תורה ואמרו הקדמונים אותיות על כן
תורה על היות השם האותיות כאחדים והוא נמצא לדבר יהוה
אשר אמרו כל המרכבה ואמרו כי אלה המרכבה עם כל משפט
הבנייה בצירוף והם הם אותיות הבריאה והקבלה ועל כן תמצא
האותיות בפנים ואחור כמו שכתוב בספר יצירה כ"ב אבנים
בונות ב' בתים ג' בונות ו' בתים וכן כולם וזו היא צריך א"ב ב"א
אב"ג אג"ב בג"א גא"ב וכן כל אות שבתיבה אין יוצא
אלא תבנית כמו והנה פירוש זה הענין הוא כמו שאמר אין בתים
אורים בין כלות שירצה הראשון לאחרון והאחרון לראשון ·
הסוף לראש והראש לסוף ואם האחרון עם ראשון יחד או בהפך
יהיה כל אחד ואחד עד סוף והנה כשתשלם אותן הווה
שנה ו' בתים והוא המספר שהורה עליו הענין הקדום שקדם
לו בחשבון המספר שהורה עליו הענין הקדום שקדם לו מחשבון
אותיותיו ויציאותיו בכלל שהיו ל' אותיות וכ' יציאות היו ההפך
בכל אות ב' פעמים כמו שהתבאר · אב"א בב"ב גב"ג וכן בכל
אות וכן א"ב כנגד ב"א ולא ישלם הצירוף לשלם באותיות
כלבי לאותם עד שיהיה הציור האחרון הפך הציור הראשון
לגמרי · כגון אותו שהוא ראש הצירוף שהיה כנגדו הפך סוף
סוף הצירוף שהוא ב"א וכן בכל צירוף וכל צירוף שתבקש כשהוא
מאותיות יוה אותו טו אצלו או אבגלה או אבגלהו כמו
אבגדהו לשלם ההפך לבקש בתחלה ג' אותיות אחרונות שבו ·
ושאור לפי המספר ההוא לבתים האות הראשון בתחלה האירס

שיושלם גלגל הב׳ אותיות כגון אמן אמ״ב ובן אלו הם רמזים כגון
אמ״ן אמ״ב לא אמ״ן אמ״ן אותיותיו אמ״ן אמ״ן אותיותיו ונשיות
גלגל השלם בענין הצירוף הראשון שהוא האלפבית אב כנ״ל והתחיל
צירוף השני והשיב הראש לסוף והוציא לפי הדרך הישרה כנ״ל.
שהוא אותו גלגל הסובב והוציא ל׳ ראשי צירופים לאמ״ב. לפי זה
הדרך שאמרנו אמ״ן נ״ר אותו גלגל ו׳ פעמים בראש התיבה צ״ל
אותו גלגל ו׳ פעמים בראש התיבה נ״ר אותו גלגל ו׳ פעמים בראש
התיבה לאמ״ב אותו גלגל ו׳ פעמים לראש התיבה וכפי הדרך הזאת
תעשה לכל הצירופים וכבר הודעתיך דרך המשך האותיות כפי
מה שתפסיק לבוורי [illegible]

חלק סימן ג׳ שער ב׳ סילוק כולל האותיות
קומה ושלש מדרגות רמזים וש אחר שהיא
על צירופי אותיות כאות כאלפבית כמה
האותיות
אחר כמו יהוה שמתחייב כאמרנו אל אתבש וכלל ג׳ ונקרא ג׳
של שלשה ראשים חקוקה בתפילין וכתוב שהשם ל׳ יורו עשר
על אותיותיו נגש של ארבעה ראשים וראשים ; ספירות אשר
[illegible] כנ״ל ; שמות וכתב נ׳ אתה צורה זו
ש וכתב ד׳ אותו צורה זו . ש והרי סוד
שמורים והוא רמז לאחד ואמת
כלל שכל עם עמ״ר והנה הכוונה והחלופים יתכן היות
כל אלפבית צירוף כמו שקבלנו על שם יהוה אלהינו יהוה שאחד
שאמ״ר על כמו שאומרים כמו וכן כל דברי הנביאים שכך תלוי
ככל כמרים כשנים הוא לד׳ הם ושרשים אין חקר ושם צירוף
ספר אחד אחר ושרשים והנה הצירוף גלגל סובב כמטוס קטנה
הכתוב שאין לבבותותיו ויין ושואל כשיכבב כצורה השלישי

לצלעי שוה כדי שלא יבא כי כשלא סובב אלא צלעיו נפסקים רבים
אופלאים כמאמר אצל הצורה אין לה הכרח קטנה מהכך ויותר הבלל
כשורה · אבל לפי הרצון והנה הצורה המורכבת קרובה אל מיתרי
כי היא כולה לא אצל הצורה שוו וזו הצורה ועל כן אינו קרובים
יותר על מיתרי הצורה ולא כל מיתרי הצורה · והנה צלעי
הצורה אל מיתרי הצורה אצל אחד והקטנה היא שיהיה כך
כאלכסון כמו אחת מחלקי הכוסיה וצלעי קטנה שיהיה כך אחר
כן כלה שירצה המוסר להוסיף כאלכסון כמו שיצא או שלשה
או יותר כמיתר אחד והנה כולה מיתרי להצורה אצל שלם
אזו מיתרי אם המספר השוה לו אצל צד ויכלל הצורה שלפני
מיתרי רבים על ענין אחד ומספר הצורה איננו רב מן
על מספרים רבים ורבע שלשלת שהמחקר צריך אל הציור
שהוא השורש הוא יותר משלם וכל מה שהמחקר ימשו הוא
יותר כחות ומשפט שיהיו יותר רחבה וכפי המספר זה
הענין שנאמר בצורה לפי זה מה שנאמר ולפי זה הגבר

שחוסר שנבנו

חלק הראשון

מיוסד משנה · מיוסד · כלל משקל המורכבת
הוא שיהיה מספר המורכבת שוה כשני
ענינים האחד כחשבון לבד לפי מציאותו כמו
אבנ"ה שיהיו ה' מורכבות כנגד ה' אחרים והמספר של שני
ענינים כהיותם שוה משני הצלעים יקרא ענין שני כמו
השווי התחלה בין אברים ובין רו"ג זה וכיוצא בו יקרא משקל
והנה זה הדרך שוה לכל מיתרי מצד אחד והוא מצד שיורה
המספר השוה כחשבון לבד ואינו כולה לו מצד שוה שורה
חשבון מצד המורכבת כעצמם ואין מיתרי שורה זה על כן כחלוקן

ש׳ בקר יקראו זה נגאטורי ונבאר מה שאמ׳ הקדמון זה אומרו כל
ושכל הבורא בזה הוא הבחלט הבורא של נגאטורי ושל אשקל

הנה כבר התבאר זה

חלק סי׳ ק׳ ענין ל׳ סי׳ א׳ כולל נגאטורי וחבריו ·
רנו ש׳ ספר צורה לא תעשו מאמר כך אחד מצורות
והוא הצריך לבר ולא נמצא שנאמר שם יחדו חשבון שיקלו הוייה
שבו · ואמנם אמרו חשבון הויה על נתינה צורה בהם אבל שיקלו
והוייתן הם מה שספרנו · ואולם צריך שיאמר שם נמצא ולכן
וזה אומרו שהוא ראשית כולן וכל מי שיקבל צורה הראשונה חולק
שהיא צורת הצריך לכל ענין לכל האומר כלן ומי שלא יקבל
זאת ולא שיה לבני נמצא לא יקבל דבר מן האחרות כי כלן הנמצאות
בו ועליהן סומך על הראשונה ולא זכר דרך פרט מצורה כי אם
בשם הכלל לבד ואחר אמרו שיקלו והויין א׳ נמצא בכלן וכולן צריכין אל
כלן וכלן נמצא בה וצורות כללה ויהיו עמו והויין ט׳ וסר חוץ
מן הצריך · ואחר לא צריך שיקול ולא צריך הויה ואמר כן יחם
בהם ענין הצריך והנה נגאטור הוא ענין חשבון שנה באמת
שעליו נבנה מצריך בנגאטורי נגאטורי והוא ראשי וכתב יצא
כלן בזה הצריך כמו אומר בנגאטורי שיח וכן כולן ואין להם חקר
אמנם כוטריקון ויוחס על נגאטורי · ואל ראשי הצורה כולן יצא חולק
והלך היום שם יקראו זה כוטריקון ופעם יקראוהו ראשי הצורה ופעם
יקראוהו נגאטורי · אמנם שיתוף שיש עניין בשניהם מעניינים והנה
רבותי כתבו דברים רבים ואילו העניינים בעניין מסילה בכללה
אשר בעניין כולה על אחד ולא יבלין כונתו לעיקר ואחרו כלו אמש
שהוא מצא אותו הקבל ופירשו שהוא יה׳ יה׳ אין הראשון חולק ואחר
אומר אנו אם לבתה שהרבו עליהם רבים כי הנה היא והוא כולו

והכונה בצורה על כן יתגלגל ההכנוה על האותיות והאותיות שיהיו
מקומן ולא שיהיו כאות סדר הגלגל כי החלוף האחד ונע בעצמו ומגיע
הצורה שלקחה אם הצורה משתנה לכ החלוף בעצמו ואחר ונגלגל
שלקחה ויהיו הכבה הצורה משתמשין בה אשר אפני חסרון חסלה
אבל סופר הצורה יותר וראשי המצוה חרבה כגון א׳ אלף
כאלו אחד הוא חשוב לבן הוא סופים אלה האותיות ובואלו כמס
הכל עלה שיאלו מזה הענין ואין לך צריך לבבות אותם יותר מזה
כי בראיה בכבתים לכן בראות ראשי פרקים ולפי הסדר אספיק

החלק הה׳ סימן אותיות הזה יתקיים שלשה ועשו שמשה
והכולה זכר

חלק סימן ה׳ ענין א׳ סימן ז׳ כלל הקבוצה השם מקורין
אחרי אשר השאלתי ענין הספר האותיות הכולל מענה
ותבין שבכתוב אותיותי ולאשר נלמוה אשר הקבוצה השם שאפשר
ודע כי אותיות השם הוא לצירוף הראשון השאלה בתורה ואין בו שני
כי אם מקור לבד וסוף שאות שלשים נזכרים בשתי צורות
ובלן אות הראשון נשאר ואתגלגל במקור והשוב שהמקור הוא א׳
באות אותיות והוא כבלן ה׳ נקודים והספר שלש אותיות כאבריה
לבנינים בלשון זכר ולבנינו בלשון נקודה ואותם חלק שלה ראשון אצה
ומקורו כלל הל׳ שלה ושתנה בה כל הקבוצה גם מנקודה בענין
אחת נקדן ובנינו א׳ בפעול והראן הזה על ואחד הוה לכם במלך
ויהו לפני אבואות ששות ה׳ בעבר ה׳ זכר ונקבה והנה ה׳ אותיות
ואתגלגלות בצירוף קל בנינו גם הם נקודים משונים ה׳ [illegible] וזה עלה
לחשבון ו׳ אותות ואם תגלגל ה׳ נקודות נשה׳ אותיות בבלאה שיעלו
לכל אין תגלגל ועלה לחשבון גדול מאד ואותם הקבוצה שלשה
אין תגלגל הוא הנקרא גלגל השם כי אם הזכרה א׳ נשבאות ואות
והשם פנים ואחור כפי הצורה הזאת שצויתיהו בענבר ואשב

צורת הזכרה אלף עם יוד · פנים ואחור

אי אי אי אי אי
יא יא יא יא יא
יא יא יא יא יא
אי אי אי אי אי

אי אי אי אי אי
יא יא יא יא יא
יא יא יא יא יא
אי אי אי אי אי
אי אי אי אי אי
יא יא יא יא יא

צורת הזכרה אלף עם הא · פנים ואחור

אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא
הא הא הא הא הא
אה אה אה אה אה
אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא
הא הא הא הא הא
אה אה אה אה אה
אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא

צורת הברת אלף עם וו   פנים ואחור

או או או או או
וא וא וא וא וא
וא וא וא וא וא
או או או או או
או או או או או
וא וא וא וא וא
וא וא וא וא וא
או או או או או
או או או או או
וא וא וא וא וא

צורת הברת אלף עם הא   פנים ואחור

אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא
הא הא הא הא הא
אה אה אה אה אה
אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא
הא הא הא הא הא
אה אה אה אה אה
אה אה אה אה אה
הא הא הא הא הא

ס״א הללו הו

אלה הודיענו חכמות הכוונה המשתמעות שם המיוחד עם יוד
המיוחד אשר לא נזכרה בו מתחילה שהוא יוכלל השם ולא כתבנו השם
כי שלא היה בסוד עלה לנגד · נפתח השם הנזכר מצם הללוהו ה׳
שמורו הללו הוא שהוא כמוהו נללו הוה וכלללל הוה היה יהיה
כסוד הללו יה שהוא כמוהו נללו הוה ואלה ויהיה כל א.ל כולה
שנים וכל היה אותה על אמיתות עצמי כי המספר כשהוא לבדיה
דייקי כעצמה אמנם כיכה לעולם חין אותה לקיומה ואם
היא עצמית ויש לה סבה אמיתית עצמותה ואמירה על עצמות
מנסר ועל כן ראוי לקרות שמה בשם סבתה ולכן כי ר שם סבתה
לכוונה הראה על אמיתות סבה ועל עצמותה ואמנם שיש
כהן כהה נשיאים נעלים ואם לא יזהר בראשם אשר יספרו כד
הספירה הראשונים ואמנם נגהה כשאן הוה כבר נתגלה הסוד
הנסתר אמנם שהבינו ההשגחה אל הכלל הראשונה וסוף השבה
הוא ראש ההתכללה · וסוף ויסוד הוא סוף ואם קוה ראש והסוף
שהוא סוף המלאכים וגם כל זה הוא ראש והוא לבדו נקרא אלף
בשם אלהים וסוד אלקים · וכולל כל ספירות השם ועל כן נרה
ועקב החקוקה · כבוא הכבוד הכולל ז׳ ספירות ונזה הוא סוד
נכלל ומאמינו הבינה שהוא סוף שם ועתה גם כן הבנו על כן יעקב
סוד עקב וסוד ישראל לראשי וסוד כן התחת ואז אמשהו ויש
קללנו הכלים כסוד ראש גם עקב · והנה שם השנים כנגדן
על כן סוף הפסוק ה׳ אלהיהם וה׳ אדוניו לשמוע אל והוא
נכל אחור והזכור ה״ד ומעזה אחד והשנה ראשון והוא אחרון
אותה על הראשונים ומסבב כל הכללה כו ישר כן הכתר כן שוה
והשלישי ויש אומרה אורה על שיטת ומפני הניעים והם תוגל
היה על כן סוף חבר לבבו וראו אם יהיו תאומים כשנים

ס״א
אין מסך שמפנה
עצמיו ואם סבה
כשלמה יהיה עלה
אשיה על עצמית

מעל ולבנין ונשארו שלש ספירות ויהיה על ישנה שלשים שהוא ישנה
של שלש מחשבה וחכמה ובינה . אמנם רם סוד היחוד והראשון
כי כולל השמונה שמות וזה כולל השלשה שמות ואמנם סוד עשר
נכלל המשיחה שמות יחד שהם נזיים והם הם לרבי יי והתסור
ההזכרה נכלל האותיות מספרו נעלה השמות אשר לו ר' אלפין
הרי ראש והנה סוד אהיה אשר אהיה ונרמז בסוד נכל אלקים
אשר אזכיר את שמי והנה ראש בתוך לראש מופלא והו רבי
עיר וסוד הצורה הראשונה ה' אשים והוא ראש הארץ אשר כלל
כל נפש והוא רמז על שנין השכלים שהוא קוים השמים ונקרא
אור לבושו שנעלו האור והחשך והעולם השני שסודו של אלהו
החשך שנעלמו שבחור וסוד זכר ההזכרה ים ור שמי הוא השכחה
זה שמי לעולם וזהו הזכירה החשך והסוד לא יזכר לבור כנו
וסוד הצורה השנית לאחרונה נשכוק יחד הראשון אהו אחרון
הפכם האחרון זהו ראשון כולם אחריו וסודו שם שמייא שר
רבותי של שר רצון וזאת הצורה השלישית שמי שלל והכל
שבעה שלי פנים ואחור השר פנים שער כלומי ראשי תשלשי וסוד
הצורה הרביעית משינה שהיא הנה הכל ראש אלהים על כן אלף
נהרדר שהוא שר כתר של שני מרים באחורים בכל חלר
אחריו שהולנה הכלל אוריעך סוד התמונה האלהי עטע
התקן אחרי הקוע אוהבך סוד זה הרין כולו הנכתב נקודי
חלק סימן ה' נטן ב' סימן ב' כולל מהרי האותיות
ילנע שספרי האותיות [illegible] עליונים נעמקים מאד
וכתר [illegible] שבכתבו סודות קדמה אפלטיים צריכי אותו
ור' עקיבא ונפרקי היכלות ר' ישמעאל ובספר הבהיר ובספר
יצירה ובספרים אחרים רבים מאמינים וגם קצת אחרי הנקוד

נראה בספר הבהיר אך מה שנראה בספר צחות ושאלותיהם וכתב
חשם לשון ענוה שכתב בה עניני הנקוד לפי הדקדוק גם ראה קצת
מהסודות אין צורך להשיב פה וגם לא לשנות מה שאמרתי ואם
כן ספרים רבים על ענין זה ואומן קרוב אומר על פי אנשים
חכמים ומחוכמים בספרי · ודעה קבלה חשם וכמותם על מה שהוא
שאלה זו הספרים הנזכרים וכמותם להם על ענין הנקוד לכן
אחריך כי אבל אתה לך ספרי הנקוד הנראה גם התבונן בפרק
של פני זה לבד ואודיעך איך נקודת שאו בכתבי הקדש
בצורה שלא ידע כל העולם לקרותה לקריאה שאין קריאתה כמו
שהיא כתובה בצורתה שורה אבל קריאתה בצורה יאה ובני
ועל כן יספיק לך כראוי שאחריך אל הקריאה כשורה והיא ה
שסופה בצורת נוטריקון [א א א א א] וזו היא צורת הקריאה
ואשרה בסוף הקסרה והיא התחלה כולן
לפי שורה וגם ענד בעצמה לפי שורה כן מסכתי כמוה וזו היא
צורה כסדר בתנועה כמו · [י י י י י] והנה יש כולה
כולה על פי התנועה השורה ואלו ואחר שהשלים כל
התנועה הלוך בהיותה בראש השורה אחר כך אין יש והוגיל ·
בראש כל בנקודה על השלים טוריה וצריך היוד טורי ה וטורי
ו וטורי הה עצמם ידע אתה שהראש הוא כולל באספתו החכמה
וסוד כולל נ׳ ספירות שהם נ׳ שערי תשובה · באלו · סגולה של
שלש אותיות אמות שהם שלשה אותות שהוא שנזכרו שלשם השמאל
לפיכן הוא נתון על חוות כי הוא שיתן על כל אותיות יותר השמאל
כלל לחיות נקודות כאחד כי לאותה אותו ז׳ חיות נקראות בשם
אדם לפי צורת פנימיים של ואותות פנימיים פני אדם וגם השמאל הוא
גם רוח ישלוט ענין כולל בכתר של ועל כלות הכסא כמות כמראה

ס״א
בזה״ל בעצמה
ס״א
והנה יש כולה

אלם עליו אלא מעלה והנה חכמה והנקוד עולה כמה חשוב הפעמי׳ ה
והלוים שהם כתר חברים הרי שנים והם חשמל ובכ״ש הוא יו״ד
אלהים והיא חכמה . ועוד הנה לבאר אם הרי אלהים אלף והנקוד ידתם
כתר והכל החכמה לענין הראשונה ובעשר הויות אלו הוא
הראשון והוא סוד החכמה אשר היא ראשונה לכל חיה רואי
לבריאה הוא הראשון בכל הנקוד של השם ואם שם השם הוא שר
הפנים כאלו שמקבלה אוניה בסוד שלש הארורים על הויה רמ״ח
שלשה בעצמם ואותו הקמץ הוא הנפש בחותם אם כן כ״ן
הוא לבריאה זה שבכל השלשה שמות הראשונה הוא אמצע
האמצע הפשוטה הראשונה אשר היא למעלה מהכל וזה
הוא סוד הכל . ואמנם שתי השם אבוקה ונזכר בכל צורה
הראשונה בקמץ כן הוא לבריאה השני קמץ בסוד ידה שהרי כל
קמץ צורה הוא ומורכב הוא אין פתח וחירק וצורת קמץ הוא
בצורה קו ונקודה ואמנם שבכל בסוד הגוונים סביב נקודה
בצורה א׳ ס׳ וזה הוא לה שורה עליו צורי קמץ אבל אחר
לאור כי הפתח הוא ראוי להיות על עולם ואמנם היותו קו
ישר כי צורי כך אמנם שלא יהיה קבלת צורה האותיות בנקודיו והנה
הלכה המקמץ בכל סודו קמץ והוא כלול מפתח מקמץ מפתח
רצון כל ועל זה היה מפיק בה זה היה ראוי לכל קמץ . אחר
חולם כלומר שהוא ועוד הכבוד אחר החכמה ועל זה הוא
שהחולם מונח על הקמץ לבד אבל הנקוד וישוב הקמץ בשני
צורות אחרונה על החולם והוא בהשתמש על הקמץ שוה כחות
אחת ונקרא בשם חטף קמץ או קמץ חטף כלומר שאינו ועל
בתפלה אחורה בתכלית הלהירות ואין בכל צורה אין שום אחר
מקמץ והאמנם אין כ״ב על כבר נלה ו׳ קצות והוא מאיר

שהוא בעצמו יוד והוא קמצו פתח והוא לבוש עבודה וכל כרוב
שחיים והם וראה עצמו קמץ חכמה והוא טוב מאחיו קמץ חכמה
קמץ בינה ודע כי התנועה העליונה המסובבת היא העשיה
והיא הקדמונה שבתנועות הטבע והסבות שבכל ה' תנועות
היא התנועה כאור נטוה ומיתוך סגלגל ורוכב בערבות כי הי'
שמו ועלזו לפניו וראה כי השתלשלות חולם עד קמץ הנקודה
יהוה הויה שזה בא להורות על פתח העליון המנהיג הכל והמנהיג
הכל והוא חוט כח השם בעצמו לא ששב חצו הראשון אחרון
ישר · וחצו האחרון ראשון הפוך והנה סוד השם נקרא אחורים
מצרים פנים אחור זה שהוא מצוה לך לעשות מאמר וצורה
ואלו הם ישר הפוך והנה הפוך ישר ומה שתמצאנו · והצורה
השכל של כל קמץ אחור שישוב אחריה לחולם בענה בא שוא
נצר כן אחר הקמץ בסוד חכמה ובסוד התנועה מאחריה
אבל מאחריה לישב בצורת חלם · אבל עומד כמו שהוא
וראה טעמו חלם פתח ומיתוך ופרעה חלם · וכל פתח שהוא
עומד החלם חלם אבל כל פתח שהוא עשוי ועומד קיים החלם
קמץ · והנה בא אחר חולם צרי להשלים סוד חשמל הנרמז
גם כן אחר קמץ כלומר בא משולח עם כל אחד ואחד מאלה
כי סוד כ"ס חולם ובסוד א' של קמץ כי א' לבדו יורה על כלו ·
ובן כ' לבדו יורה על כלו והנה בא לבדו עם פתח צרי עם פתח
ובן גם כן ימנו צרי וראה חלם עם קמץ משונים לנגלו
וראה קרוב צרי אל קמץ · קמץ בעצמו רק סגלו ועוד הרי
שגלם ועוד כלומר עיקר התנועה היא כי חולם לפני קמץ וקמץ
לפני צרי · כלומר החכמה לבינה והכתר קודם לעצר אשר הוא
החומר כאלה והוא משוקק בכל חומר וכל יצר מורכב ממנו

שקראום הקדמונים בזה שהתבאר כלומ' ב' הראשונים שוים עניינם
ולזה שבא במאמר ונקודה אחת ונקודה עליונה כדור והם גל
אז יהיה שוה כנגד שתי נקודות ולא שהקמץ עם הפתח ועם הסגול
וגם הקמץ אבל לא עם השורק ולא עם החולם וכלל
עם החירק · וידוע שהפתח אשר לקמץ וצורת הפתח קו ישר
בלבד נקודה גם הם ועבור ישוה צורת התנועה הפתח שהוא הולך
והקמץ הולך היסוד על צורת ט כצורה הנזכרי ועל כן היה
שם הפתח פתח גדול אמנם שהוא אשר לקמץ גדול · והסגול
היה אשר קטון שהוא פתח קטון לנגד שהחירק קמץ קטון כלומ'
כצור קטן וכן כל חולם קטון אבל צורה שכל צורה היא כמו
גדול כנגד החולם שהוא כצור קטן · וכן הוא השורק אשר
בארנו מלה הקטנה נזכר השכל התפרד היטב את השכל
החשק היטב את הנפש המושכלת את הצורה והבלוריה הלוקח
לבו אשר והורכב השורק אשר נקודות אחת למעלה כצורה
חולם ואחר למטה כצורה חירק וכמו שניין צרי נקודים וחסר
קמץ גדול ופתח גדול וקמץ קטון ופתח קטון ושהקמץ אמנם כ"ם
שמונה וספר כמו אלו ריבוי שהם מספר ספר כמה כולל
ארבעתם המלכים שהם שני קמצים ושני צירין ואם החמשה
הנה המלכים שהם שני פתחים ושני סגולין וזה כלל הוא אמנם
שההבדל בין שני המלכים תוספת נקודה גדול על אשר הם גדול
והתוספת נקודה אחת גם כן היא ההבדל שבין שני הקטנים
והיא תוספת לקטון שעשרים וזה הפך אשר שהיה לעליונים
וסוד ארבעתם שאלה ג' כמורים שהם אורים על ג' מיני צורות
וג' כמותם אורים על שני מיני יצרים שהן החלקים ואמנם
השתחתונים ירמזו אל גוף כאשר ובכלל זה אשר עבר וכל

כי ורקתון מקיף הוא כחוט לסבוב הגבול אשר יקיף בו ולגבול
עד ועלסן הנקודה כמו חוט לסובב העגלון המקיף ויהיה
העגלון כמו הסוף הסונים והאחרון כמו הגין הראשונים ואשר
בגודם אמצעיים לשניהם כמו הסונים שלפני ראשונים כענין
בהגודם לעליון ולתחתון והנה יתקרבו ויתרחקו יתקרבו לנקודה
ויהיו כמו ויתרחקו שהסובב לא יתקרבו לסובב ויתרחקו
מהנקודה והנה הוו הנזכרים ג׳ נקודה וב׳ עגולים וחריג
כי יוק עברה טו׳ והנה לשלשה יורו על ענין שלם ולהשלמה
הוא קטן נקודות מנקודה לנקודה עד שהיו ב׳ נקודות או יותר
מורכבים ונקודה המורכבים קו ונחלק הקוים לשנים רבים על
לסונים והנה הקו והשטח והגוף על כמות והנקודה אינה
כמות כמו האחד האחד במספר שאינו על כמות והקו יורה
על אורך וכן עגול א׳ גד׳ כמו אורך· והשטח יורה על רוחב
וכן עגול א׳ גד׳ כמו שמונים על כמות רחב· והגוף יורה
על עומק· וכן עגול א׳ גד׳ כמו עוקבים שהוא עגולים יורו על כמות
עומק וזו צורה שלשתן ·

אב גד הו זח טי
א ד ט יו כה לו מט סד פא ק
א ח כז סד קכה ריו שמג תקיב תשכט אלף

וכל חשבון האורך הוא הקו· וכל חשבון הרחב שבנויה —
וכל חשבון העומק כמו ה׳ ג״ג כ״ה שהם נ׳ ואלף וכמו הנה סימן
הראשונים לשני· והשנים שלשה· והשלשיים הם נ׳ סה״ וסימן
כלם המשיח כ״ה וגו׳ כי לשלם יאמר הוא אלף והוא סוף
בחכמה כלל הסובב בחכמה כאשרו יהיה בחכמה ימלא ארץ

וסוד מחכמה המושפע מהעלה · והכונה אל כלל שלשתם יחד להור
ומשך לדור ולדור · ועל סוד זה כחלם ומורו צדיק ורצון וצדיק יסוד
עולם · והארכתי על כאן באותה להורות כי כל צדיק הוא זה שאמר
ועוד החכמה נהוא אב הנפ״ש וסוד נפשו ורצון ושבע יי נפשו ·
ואין זה שלם הסוד על שלשה הנקודים הנזכרים · ונשארו עוד
שנים לעולה חולם והם חירק עם שורק והנה הם ב׳ נקודות אחת
בין העליונה והתחתונה כלומ׳ אחת אמצעית · בין חלם שהוא למעלה
ובין חירק שהוא למטה ועל כן צייר השורק על נקודות למטה
להורות על קשר האמצעית ואם תאמר אין לקשר קושר זה שקר
ואיהו קשר הוא שש אותה שכולל שקר ואמת · והסוד אותה שאש
שאוש מלאך ושר הוא שאוש פנים ואחור והוא שאוש רוח אופני׳
שאוש רוחו אלהים וכל העולם עומד על הבל פיהם של תינוקו׳
של בית רבן והסוד הגלגל צורת השם שאות הצור והם ראש
השכל הפועל ועל כן הרע אשר השכל הפועל ראש · שהוא עולם
הצורה ועל כן נברא האדם משהאדם והרח״יב להיות עולם קשר
שהוא שקר ואמת ואם כן הנה כל קושר אמת ועל כן היתה
התורה לאות והיתה התורה לאות גם השכלה לאות כי אלהי התורה
היצרים גם כלולי היצרים התורה ואין היצרים כי אם מחשבה
וכל מחשבה ספירה בסוד חשבון ומספר · והכל הולכי׳ במספר
וחשבון והעיר השכל הכולל היצרים ואם הם שנים עד יצר הרע ·
שורק ואם תאמר הם שנים קרואים הרי זה שקר שאינם כי אם
קשר שלום ביניהם אין חד ורש הכוללים במלאכ׳ י״ד ואותיות
שהם ז״ז והנה א׳ אחריו רק והוא צרי בעצמו וכן ש׳ אחרי ירק ·
וגם הוא צרי בעצמו · והנה כל הנקוד השרש״י הוא א׳ רק צ׳
ח׳ ש׳ והם כוללים ח׳ נקודים שהם אף שלם וכלור ואין כבר

ונהוא

ה׳

והיא אחר ונבא לי להורות של הרכבה ל׳ זוגות שנקודות ל׳ יסודות
גם כי אהנקודים אין להם קץ ויש לחלשי שהוא קץ נקודות
ונעלה אספרים נמורים חצי חולמים שהם כח נקודים שהם
אלף שנים כמשרהם אלף ספרים גם הם אלף זכר
ונקבה ואהם הבין אשר לא ללל זכר ונקבה וכלם הרזים
אשר גם הוא אותלל והוא ללל גם הוא ללל אשר
הוא אשר גם כומך שם ואלו הסדר אעשה האלהים אשר
הוא משכן המלאך והבן כל אלה שנאמר שכבר אחקרי הענין
אחר כי לצריך על הסוד בראשי פרקים וסימנין של כל
הנקודות החמשה הנה · סוד יה שם הוא נמצא בצריכו ואחר
שהוא צריך זה כולו נקודה אורעך שהצריך להמציאם כאה
השכן החולם והנקוד · ואמרי שנקודה הוא ענין ער שכברתי ·
נאמר הוא הולך בארוכה הוא שלישי להעריך אכן הריאק
החזקה ולהודיעך שזה שאמרתי אינו נטפה אין היום אין הדאי ·
לגמרט ואף נקודה ואלה אשר ראותי נמצא חמשה הנקודות
הבין כי שם הסוד הוא היא ובזו שהאלה שם היסוד להויה
אין להם שם הוא הנסודה · וגם המלה כח שם פה כחכמה שם
והכל אמת וענין אכח השכינה ואכח היקוני אכח האספר
והרכבו סודן חצי השם · ואחמשה חצי השם בכל השם והוא
סוד השם הבין כל זה אסוד לעשה המשכן ·
חלק סימן ה׳ שין נ׳ סימן ד׳ כלל שוטן החולם גם הניקוד ·
כלל הביאור לך שהחולם נחולם והנקוד נהיה
החמשה לא החולם והצירה בכונת הלוחות ונשב
והחשע היא נשל · והיא הפועל ברוח ובחולם · והחמשע
שאקבל המשין כמה שהמשין הוא הכליה · ואלו הן ארבע

סבת המתנועע לכל פועל שיוצא בפועל · והנה החומר הוא הסבה
הפחותה לאחרונה · והתכלית היא הסבה האחרונה ראשון · והפועל
קרוב אל התכלית · והצורה קרובה אל החומר וזו הדרך כבר
התבארה בפילוסופים ושכליים מפני החכמות הפילוסופיות ונעלם
שמוך ונעלם לא נצריך בעניינם פה אבל נאמר פה כשיהיו
ענינים ונקודות כלל לפי קוצר זה המאמר · ונאמר כי הצורה
באלו הכלים מציאותו הוא פועל אחר והיה אמנם הקרוב אל הדין ·
ובחמרת הדין כקשה הוא מוכן לכל חלק וחלק ממנו לקבל צורות
כל האומות שאנחנו מביטים בה נמצא הוא לקבל צורה וצורה
אחרת או צורה אחרות אחרות כולי אלו שלנו אחת לא שתים
עמה לבדה כי כוונתנו לצורות שלנו לבד ולמקרים ולדמיונים
ואין לכל חלק אחד לא עצמו אלא החלק · וביאור זה ואמר החומר
וכוונת בם · וכל החלק שהוא מוכן לקבל צורה אחר האחרת
הוא החלק שאין מעצמו המוכן לקבל כל הצורות אחת אחר ·
אלא שאחר שקבל זה החלק זו הצורה שלם בחלק ההוא לבקשה
אות מורכב מחומר וצורה · ועל כן הרב לא יקרא אות · אבל
החומר מפני שאין לו מציאות בלי החומר אין לו שם אחר והנה
עם כל זה אותו הוא שם הדין לא שם האיש לבד וכל אין כלל
אישים פרטיים · ועל כן נכנה הפועל בהחריות בחלק מחלקי
החומר היסודי יקרא לו אחר שם פרטי נוסף על השם הכללי · ואז
החומר נעשה שני שמות · שמות כחלק הכללי אותו אשר מחמר ·
ושמו השני הפרטי אלא על דרך משל · ואם כן שמו הפרטי
הוא אשר הפרט מהכלל והוא אצל הכלל כצורה לחומר במקרה
מפני שהכלל קיים והפרט הוה ונפסד והקיים הוא בעצם וההוה
והנפסד הוא במקרה · ר"ל שקרה לו מקרה ההויה ומקרה

הספר · והמעגל צורה אחת כמו היות אגר הוצאת אחר שהיה צפון
אל מעגל · והיה הסופר הכותב בקולמוס · והיה הענין כמו כן
אמצעי כמורים שמתקן הסופר צורת האות כפי כחו ורצונו ·
והמכונה היא שמתן הצורה הקודמת כונת המכוונת על שימוש על יד
זה המעגל מה שהיה כלבו · ובעת השיג האמת לפי זה ושלמה
כונת המעגל ובכרתיע אל התכלית · ואחר שהשיג כן אם לא
השיג כונת המעגל למשלמת כונתו ולא השיגה אל התכלית
האחרונה אשר היא המכוונת מאתו · ואפשר שתגיע התכלית
ההיא הודות השכל לסופר המשכיל להוסיף צורה על צורה
כדי להשלים כונתו · ולפרסם קיומו ויחזק הענין להבין מאהיה
כונתו והוא ענין התמונה המקרה הנוספת על האור · או
אמור התמונה הראשונה ודר כדי להעריך מה שהוא חקוק
על ספר מהספרים ולקיימו ולתקן על כל בב הענין כו ·
וידוע שהאותיות אין להם תמונה בעצמם ועל כן כן המשכיל
על פי השכל כחות בכלל הדבה להוציא האותיות מאצילות בכחו
אותיותיו התמונות בספר · והוסיפו להוסיף נקודות אותיות על
התמונות מאציאות בהתעסקם אין הספר אלא הדבר ואם כן הראשונים
בעצם הם אותיות הדבר · ובעקרם הם אותיות הספק והשרשים
אלא זה הכרח מקום התמונה החלקיות כי לא יתמונות שום
תמונה כי אם בחלקי מקום ובחלקי זמן · וחלקי המקום הם הרחוקים
וחלקי הזמן הם הכוכבים המוצבים המקולים בשנים ובחדשים
ובימים והלילות להם · ואפשר הרחוקים צריך אדם לבנות כמה
שצריך כמוצאות כל אות ואות · וזהו סוד ההזכרה
ואפשר שאלה כלם הם צריכים עשן אחיך מאהבת כאמירה קבלה
לבד · ואעפ״י שהיה יכול לבוא עשם לכל אות נזכרת מאפשר

את הארוך זו כמו או זו ויותר אורו או זו ומחוה אותו אצל צורת הקבלה
ויספיק להזכירה כי די שהוא חכם ומבין מדעתו

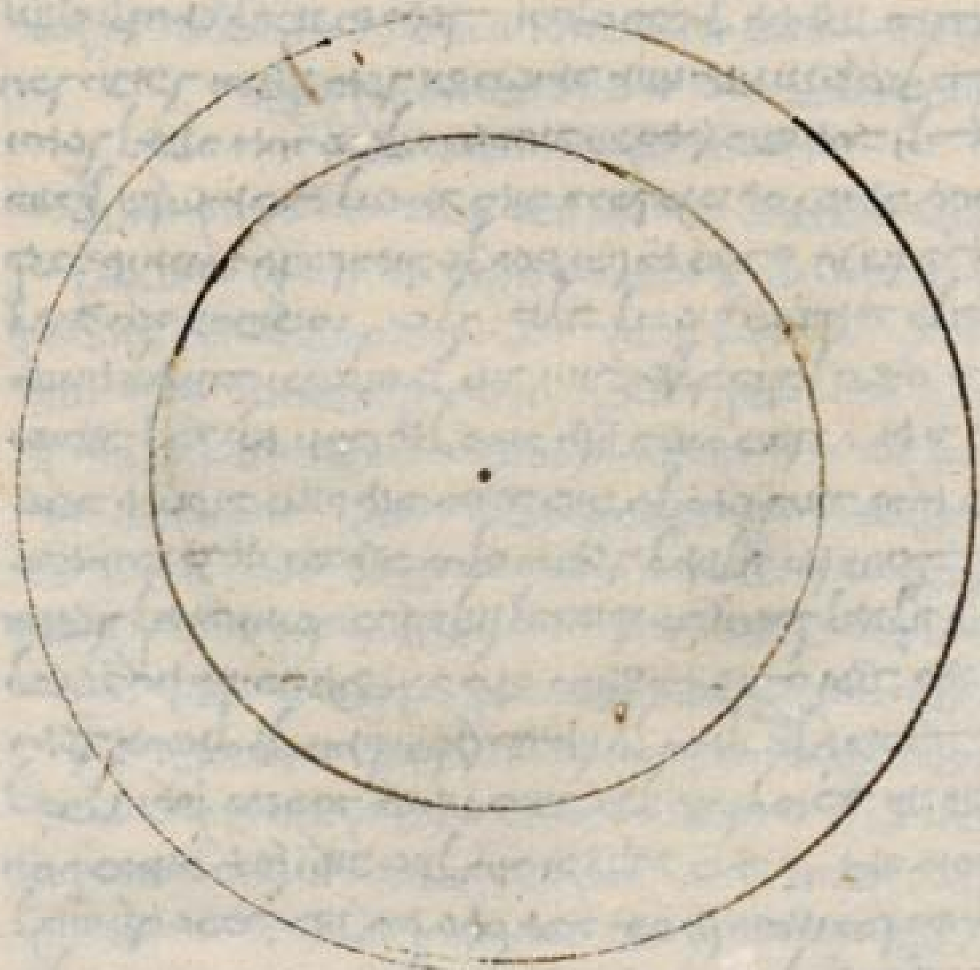
ואחר כך עשן אחד כצורת הכנוי

כשנה שתרצה להזכיר את השם הנכבד הזה החקוק למעלה
עקוד וקשר ענין והתבולל במקום אחר שלא ישאר ענין קנין
לגולמך ונשאר לעצמך ונפשך אכל מחשבות העולם הזה וחשוב שמלאו
שנה הכרת נפסק מעצמך ונשאר רק העולם הזה והחיה מעולם
הבא אשר הוא מקור החיים התלוים המפוזרים בכל חי והוא
השכל שהוא מקור כל חכמה ובינה ודעת · והוא כלבוש אלהי
עליכם אשר הכל יחוד ואתם יראה גדולה יותר · והנה יראה
האמונה היא כמעלה שהיא יראה מעלה ויראת האהבה · וכשתה
רעתך להתחיל מעט מעט והנה שרשה צריכה ענין להעיר
מעלה על כל הנעה היא רוח וכל ענין האותיות שתך
לפי מה שהוא התכבד והתגבר · ועל כן אתה צריך לבער
רעות מחשבותיו · וזהו צורת השם הרמוז להזכיר אות אחת בה:
זה סוד שהזכירו אומרי שהוא מורה על סוד היחוד אבל צריך
כי אם לפי שיעור נשימה אחת ולא תפסיק בנשימה ההיא
שום הפסק כלל עד שתשלים כולו · והאריך בנשימה ההיא
האותיות כפי שיעור כח אריכות נשימתך האחת בכל אות שתזכיר
להאריך בה ונגנה גם בכל אות שתזכיר בניגון נשימה בתנועה עם
שרש שיורה הנפש בהתנשאה שהיא נקודה · וכצורת הניגון בכל אות
ואות תהיה צורת התנועה · והוא שתהיה בחלם למעלה ובשחיל
תנועות הניגון פניך אל מזרח למטה ולא למעלה ואחר כך
תנועת כל כלים לפנים ולאחור ימנים ושמאלים או חרשים על כל צבן
או על כל ראשן ואחר כך הגוף כהתגלגל בניגון שתעשה האור היוצא

לנעימה ונקראים להשתנות ראשך · וכחלוף התחלת ואחרונה הנזכרים
וזכר ריעותך והמלה ראשך עם השיעור אשר אחר שהמלה הם
וראשך לנעלה ואחר שהשלים התנועה עד האזן כנים אחר ונ״ר
הנזכר בין שיעור הא׳ לשיעור האור הרחק כי אם שיעור אחר
קצרה או ארוכה אך בין האור של השם וכן הא׳ כשרים או כן הא׳
לאור השם כהמוכים · ושלך · ובלה לנשים כשיעור כלבי
מכשול ולא יותר וכהשלים כל טור וטור · ושלך תמיד לנשים הא׳
שיעור כבר ולא יותר אבל כמוה אך התנוע כנזכר · ואם
שנה או שניה כשור אזה הסדר שוב אל ראש הטור ההוא עם
שהאריכה סילוי ובשיעור החלם המשך לנעלה עם כחוך
תמשך למטה ותמשך כמו הראשון להרחק כך ומשך לנעלה ולא
למטה אלא ושיבה לאצבעיר אל הכנים האזניים וכבר המשך
ואשר והשלמה אל הראשון וכנון אחר ראשון אל השלם שלא תסכר
לכבלו ואף ההזכרה השלוה הנזכר כבל אוזן להזכר עד תפס
אחד כמחזור רצוא ושוב שעל דבר זה נברא כריה · ועוד אוסיף
להודיעך שכבר ידוע הוא שאם אדם יחסר אין הראשון הסדר
כולו ואם הקנו כך שכלך חלטת בתנועה או בקלה או תשניך
חזקים כהתלי הראשון אל הכיר את השם כן תוסיף לתנועה · ועם
שבונת של · ותקן שלה הכל לנשים כה שיעור לא יותר
ובכבר שלא תפסיק כנהים לא כפי טור ולא כמחשבה ובין שן
ה׳ כו׳ וכן ו׳ לא יקחנה אמה כן יקח לנעך הכל לנשים ·
ואחר שיראך לך והודיעך עד סור השם השלם הראשון
שאם תרצה להתחיל כו׳ לפי הצורה הנזכרה התנועה כיצד ואם
שיעור הקדם שלנים ·

במקום חסר [illegible]

[illegible]

ז׳ מעגלים מנקודים · אבל הנה שמוליים נשברים אחר הנזכרה
ה׳ ימים מנוקדים והשמונה שונה לראשונה מאוה ו׳ לתשוה הוה
וכל השאלה שוה לשור והנה זה אמר שכבר נכתב למעלה·
הנה כבר קראתי לך סוד אמונה וסדריו מהגלגל הקצור לפי הארץ
קולק קט סימן אמוהיו והיה חלקיו ארבעה
ועניינו ארבעה ורשם צריך
חלק סימן ו׳ אעינן א׳ סימן צ׳ כולל קשר כל התורה מסיני

כבר חשבו החכמים רבים שאמרו שהתשובות הסותרות והחלק
נמצא אומרם ובהתחקר שלא יתכן אמני והשיג כל אדם
לשיעור חלק מחלקי הענינים הכללי בשום ענין מן הענינים ולא נמצא
ולא נמצא שם ואולם אמר שזאת אמור נכתב או מקובל כי
צורה משל על דרך שוטפו ואמרו החכמים אלה שאמרו לבחינה
והוא המשל ויחשבוה הקדמות כמשוטו אמני שאין עם יסולה
להשיג כל דבר על עיקרו כי אמני שעני אדם שלשה והם חכמים
שלמים בטבעיים ולא יתכן בלי שמותי דבר להורות לאנשי
דורו כללא וגם לבאים אחריו שיכתוב אמר מי יכתוב על דרך
שהשוה לענה החכמים והסכל בו ויוכיח בעלל שכל הבורח לבבל
דבר אפשר לכל איש טוב כמו אמר שהוא ועל דרך זה היה
בהסכמה להחקיים ולמנוני השתה על פירושים וזו התשובה
בשביעה דבר האמרה אני ונעפסיה לגלותי לפני חכמי
סוד ה' לה ר"ל שכבר אמרנו אותה והאומרים אלו ואחרים
אחר שקבלו אותם אמר שקיבלו ראיות שהתשובה הנזכרת
השיב אל שאלה לשמן אותו אומר השנה השכל והוא חוטב
שאמר שעור השכל האנושי כאשר הוא יכול להשיג קצר
המושכלות מן הדין שישיג אלה אשר האמין מושגתם ואם
יחשוב חושב שזה אמר בשום משכל נסתר ונראה לו שהשכל
האנושי יש לו נזק יעמוד אצלו ולא יעברהו ואם יחשוב
לשיעורו והגבול והשוב האנוש באיזה נסתר ועל כן אין ראוי
להכחיש הדבר על הבורא עד שיצא או אחר המושכל וכמו שאין
נסתר וזה ידוע כל משכל שלא יתכן להמציא אותו המושכל אנוש
להכחיש אותו המושכל אחר כי המופתים המושכלים הם
אלה ודבריהם אמר וגם אשר כתבו בתנועות הרקיע

האמצעות משני הקצוות צריכות לבחור ובמלה אחרת כאלו
על דרך משל כל אדם חי וכל חי מרגיש ואם כן כל אדם מרגיש
וזה מופת מושכל לא יכחישנו שום משכיל · וכן אם יאמר כל
כל לשון מושכל וכל מושכל לא ישנה הטבע ואם כן כל לשון לא
ישנה הטבע וזה מופת אחר שיתבאר כמופת שכל לשון מושכל
בלתי משנה הטבע זה מושכל ראשון ולא יצטרך למופתים והנה
זה כלל מאמר אבל מה שהתאמת אצלינו מאמר אדם אחרונו
עליו שלא עלה כלי אדם על דרך זו אלא התנועה ולא כל תנועה
לא היותו אשר נזכר עליו וזה הדבר המופלא הוא שלא ידעו
כי כבר הודעך שכל המתנועע עם השכל מניע בו עליו בו מרגיש
אחרים אבל התנועה שלא היה נולדה בו במניע כי אם טבע
ושנה הדבקות יצא מדרך מוכרח אל פועל וכמו שמניע בו
מרגיש וחוש בו חלק ולא זה אבל אחר לשנות הטבע מפני
שהטבע הוא כבד או קל או כמה שהוא כבד או קל
או כמה שהוא עולה לכל מלמעלה שמך בו נעשה מפני שכל
שכל מניע כמניע עולה למעלה הכל והיות שכל הדברים
מושכל כל המושכלות שמחייבו כלל אחד בנפש ואז ירבה לכל
שמניע מוכח השמנע [illegible] וכל מה המולכה צורה חלקית
בחומר חלקי צורות בכל הטבע המתנועע בהויה ובהפסד
בצורה חלקית קצרה ואז · ומפני שהטבע הכללי קיים
יצריכו ענייני מושכלות החלקיות זמן יותר ארוך ממה שהוא.
במושכל הכוח שההוא לא יבולו ומולד ועל כן יחסרו
לכח המניע ההוא המשתנה עלבון שכל הכח אל מה שהיה
סיבה ראשונה לשינוי ההוא שהוא הגשם ומפני שהגוף לבד
ישנה את הגוף לא מרוך וישנה הגשם כמו שהוא בסוף העולם

לא ישיג אלא אחר השגתו וחפשו אותו וכל אשר שקרים לנפשו בהסכמה
שזה זה הפעל האלהי האמתי אמרו הטבע האלהי לאפלטון
ואמרו שעבר השם עשה אל השעשה והשם הוא אחד ושלו אחד
וזה הדבר שלא יושג בחוש ולא בדמיון ולא במושכל
ראשון אבל יושג אחר אחורים רבים מושכלים ויש לבו שנעלה
תמה ברורה אלקיות ומושכלות שהיא בוטלים לאחר שכל
זה שאמרו והו עליו יך ספור אחד לא נגבה אחר אשר על
כמו כן אלא שנבראים של גרות מעין האלקות ובאמת רז
כקטר ואמר שאמר השכלותיו ניסין שהוא כן ואין אל אשר לבי זה
אולם אחר שקובל ונם השכל וכל כן נבראות מעשיו האלקות.
ואם יש נסיון החכמים והאמיתים והפילוסופים יצאו ל
ולא יצויר השמים והחכמה לבחון יחקר ויאצל. ואחר זה
כמו כי הכחות הכללות אשר בכל המציאות הם נעשים מקורה
ופורים אמר שאלות עם ישוב אה והם הנבראות אשר מספרם ויזהר
כי חני ואר הוא אשר יצייר אל השקרים אלה נעלה המציאה זה ושלשתו
הוא יצר הוא והוא הנעלה האחור הוא אור נראה הסוד על
הוא והנה החשק הנורן החשק עלה החושק והנעל אהוב הוא
וכן אהוב הוא ואמנם שכן שני אהובים שני חלקי האהבה שהיא
שכה דבר אחד בגלגלה לפועלה ורכב השם משני החלקים והם
שרתן האהבה לו והוא שלכה ונם האהבה אמשות שלכה והיא
אחת כמו ששתי כל כל אחד אחד ואמנם משר המציאות האלוהי
עמי המעלה השוה ונם השכל שמציאות על האור חיה ונקרא
דבר אחד וזהו כמו שכל האדם שיוכל לקשור החלק המושכל וירצה
שלמון ויורה השכן ויחשק את הדבר הנעלה בקראו בלאוה החושק
החושק את בלתי משכל אותו החשק אחרי אחר לבושו ול

חלק סימן ה׳ עניין ל׳ סימן ל׳ כולל מספר כל השער
שלם קטנים וגדולים

הקטר הוא בגימטריא הר״ר וסודם עשר״ה ואם כן שמות הקטר עשרה
גם שמות הגדר עשר וגם הי׳ הוה הקטר וכל אחד מהם עולה
נו שהוא עשר עשר · והמשוה אמר עם כל קטר וכל הגדר
הם השלם והם אלף רוח הר סודם עשר״ה והשמות הראשונים עולי
אחור והצורה הם עשר וכן הנהגים והמוקדמים והמבריאות
אשר כולם וו קצות גם אלבעים והם תנאי וה׳ אלפים ויספרו
אך אין שהם בסוד הי׳ שלשה וכן כל האחרים הרי כ׳ שלשה
וכולם קנה עשר״ה כי כל עשר עשר · והכלל כי השמות הם
קטנים והם הגדולים ונוספו על אלה״ה שלש וסוד הם כרוב
ועל כן הן המנין הי׳ והם ג׳ צירופי האותיות אשר עשר ·
קטר והגדר עולין ובסוד וגם עד שם כהן אצל הדעת יוה
השם אמור כתוב ממספרה ה׳ על חותר והתגלגל יצ׳ פנים
שהוא שם בן י״ב וסוד יאהדונה״י והוא אני והוא אני והוא
אני והוא והאלהים עמדו לבוא עלי ובן אנא יהוה אנא יהוה
אנא יהוה אנא ייי הושיעה נא הצליחה הושיענו הצליחנו וזה
כולו מיוחד על אין השר שהוא זמן הגאולה וזמן הקמת כל הקדש
כי אלה השם ומספר נגלו סוד הקטר שם שלשתן אחד ברוך השם
כשם יהוה ובו חלק יהוה וידעו כי אמרו חן בעשרים עד קרוא
המלה והשנה כי זה מסור לבניו מאמר כן · לכן גם שנותיו
בכל אלהינו יודע שהוא סוד השם · כמו שנ׳ אלה ברכב ואלה
בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד וכן כי לא בחרב ובחנית יהושיע ייי ומצוא הר

אחר כך ויאמר לו כוונתם והיה פתוחה עזרים שנעשה בקיבה כעניים
ומי וזהו סוד הקשר העליון והתחתון שקושר השם את השם כאשר
חלק סימן י' ענין ב' סימן ו' · כולל אופני הקשר והחבור
כנגשו הרוע את השם צריך לברך שם המיוחד שבו נקרא
כשם בריתו ויקשרו עם השם המפורש אשר הוא נקשר עם המיוחד
ויש אומרים חלקים ויש אומרים כלליים ויש פרטים ויש עוברים ושומעים ·
בראש ענין ויקרא משה להושע בן נון יהושע וחשוב שקשר
לו קשר השם בראש הבן משנן אותו שהוסיף לו השם ה' שהוא
סוף הכבוד יהוה אותם תקר וסיים ולמצרים הוך קשר לבסוף
ובסוף אלוה שהוא שלם אלוהו ופניו הוא קשר ו' של השם
ענו וכן נעשים רבים וכפי התורה הוא צריך לחבר ולהאיר
שם כשם לחבר ענין לקשר היחוד ולהאיר הקשר כשיאיר
היכולים כהתגלותם עם יד אותו הגוף כוכבים ועם ל' ומכוונה
על שיהיה הקשר המאיר אחרי המאור והאור ולכנס
צריך אחשבה כי מאור והאור ·
חלק סימן ה' ענין ל' סימן ק' כולל הכוונה הקשר והחבור
אהיה הכוונה הכוונה לפני המושכל והמורגש כענין ה'
הלוים שהיה כסוד הסוד על דרך משל כמו הצליח ש'
ויצא אותיות המסורים למלך ויאמר ונצרו על שאין על נצחו שאין
להם לארון לבקשה שהוא אדון עושה ויכול לאמר אתה אומר
אשר אמרו ולהאיר נצחו שאין ספק שבכך הניע כוונה הכלל
אשר יחשוך כי המאור אלוה שבכך אותם · והנה הכוונה הכלל
היא הכוונה האחרונה והכוונה האחרונה היא הכוונה
המכוון הראשון כבר כתבתי וכבר כפי ענייני ·
חלק ק' סימן אותיותיו והיה חלקיו חמשה ועניינו ה'
והשם לברכה

חלק סימן ו׳ ועשיה א׳ סימן ל׳ · כולל השגת השכל הוא שם
לדבר האלהי לכל שהוא הסבה הראשונה לכל והוא
שם לדבר הנפרדי מכל חומר והוא כשתפס מהסבה הראשונה
אשר באמצעות השפע ההוא האלהי מדבר הראשון אל השמים
הגלגלים והשכלים הם בעלי חומר וצורה [illegible] ובעל צורה
המשכלת בלא משכלה ובעלי נפש משכלת ומשכלה והשכל
שמשכלה הוא שפע מהסבה ויקרא שכל לפי כיוון [illegible]
והנפש והוא אשר בו משכל נפש השמים [illegible] ובלא [illegible] שלמטה
[illegible] · והשכל שבלה [illegible] שהוא נתן לה צורה [illegible]
והשכל [illegible] שלמעלה [illegible] ושהיא סבה [illegible]
יקומו והבנין בהשגה ענין [illegible] שאינו [illegible] לדבר
האלהי זה העולם החושך ובצורה [illegible] שמספרי
נפרד מחומר והיה בעל חומר ולא אפשר לה קיום [illegible] על כי
חשך להיותה מורכבת [illegible] אשר הוא בעל מקום ויש לכן
שהוא כח בו שני נקודות אחת על אחת ואחת על שני
בשיעור שוה מהכלי הרחוק אשר בין שניהם · והוא חושקת
לקיום עצמו ומציאותה והשגה בעולם עפר [illegible] שאינו
נשאר לקיום בה כל מציאותה [illegible] והשגה
עם [illegible] ואינה [illegible] לא היא ולא נפרד [illegible]
שהרי הוא אין לה תנועה בעצמה כלל אבל נפרד היא [illegible]
[illegible] ונפש [illegible] זה אינו מחליף מקומו · ויש לדבר זה [illegible] אין זה
מקום הגלגלים ההם כי [illegible] מקומותם ואולם השכל נפרד שר
הוא שם לסבה הראשונה הקרובה המשכלת לגלגל שלמטה [illegible]
השמים כלומר לגלגל הירח המורכבת מהיסודות [illegible]
ולגלגל המורכב מהם וזו הסבה שלה [illegible] שסבה [illegible]

הקדש אורות לאלהים חיים ובבואה לגלה השגות ופנים יקרו לאלהיך
ופנים יקרו לאלהים גם יהוה או אדני או שדי גם צבאות וכן אלהיך
אלהים ואלהיך יהוה ונבאר אותו באותיה שהוא השכל הפועל
נגבש כולם שלו׳ · והסוד ב׳ אותיות ושלשים נתיבות אחד
ואם תחשב אד ושמונה הגלגל · ושמונה שמונה הרקיע נפש והנפש דבק
בו דבוק אמין עד היות שניהם גם נתיבות והנה כולם הנבואי׳
והם נפש ושכל שפע ושכל שכלו ומיבה ראשונה לכל · והסוד
הראשונה כוללה הכל והוא אחד לכל והשכלים רבים הגלגלים
והשפעים והנפשות רבות אך השכל הפועל נתיבות אחד
והשגחתו רבה אבל האחד כולם שרים רבים · ואמר שהוא לפי
כגל חומר אחדות בכוכבו והפרטיות ההחייב המבאר נפשו
אותו כי שהוא משכלו השפע לפי אשר בו השינים נתיבה וכל
הנתיבות שלו אשר אותיה והשגחה גם כן לפי אותה שלמות
אותיה אבל בא נתיבות אפי׳ משכל אותיו שבו אותן בהשגה השכל
ומהפך את שניהם בהיות לגלגל בהיותם דבר אחד · והנה
השגת השכל הוא נושא השפע והשכל הפועל הגלגל הוא אלקי
את הנפש באלהים והדבוק ההוא הוא סבת חיי הנפש הנצחיי׳
בחיי אלהים כאמרו ע״ה ואתם הדבקים בה׳ וכו׳ ונאמר את יהוה
אלהיך וכו׳ · וזו היא השגת השכל
חלק סימן׳ שני ב׳ סימן ב׳ כולל בצורה השגת השכל בצורת
השכל הוא אותו כלב לקחתו ולקחו זכרון הכח פנימיי
אין המשיחה ואמר רוב אורה וזהו הבהיר האור העולם כולו
נשמות צורה ופניו בהשגות בצורה ואפי׳ אור השמש אמונה נשגב
ואין שגינו כמו זכה ואע״פ שאור השמש הוא הרוחני בו ראוה
בראותם כל מה שנברא לא אותם הבהירה נחנים ואמר אלהי׳

ונקשר עצמם ואין הכונה באמרו האור כי אם להראות ונבראים הללו ·
נ"ב הנפש היא עשויה מהחכמה ושלימותה כענין באור שתרגם לבר יאיר
השכל ויחלש כחו והטינו לא יופני שהוא מעצמו אורו ויקנה אלא
מפני היותה בעלת חומר ולא לחבורה כל שכן לגו נעבור וכאו
יקרה לעשותך עם אור השמש ולבתים עם אור השכל על דרך משל
יקרה לכל שכל נברא בהשתלשלות משכל העליון אשר היה כי הסבה
הראשונה לכל והוא הבורא לכל והוא אשר המציא הכל ית' ויתע' ·
שלג' וזה מפני היותה בה מתנוצצת בתבונה בטהורה והיא יותר לגבול
כי אותו יותר אשר אין לה תכלית ולפני לא ישיגו עצמו אלהם ולא ידע
מה הוא כי אם הוא ובלתי שאין לו תכלית שבלעדיו התכלית יש לו תכלית
תכלית ידוע לו ומקיף בו יוכל בד ומפני היות כל מקיף מיותר בורא
למוקף והוא מקיף הכל ואינו מוקף מדבר שלכן בריאתו שאין לו
תכלית יקרא בורא לכל עצמו ומפני היות הכל בריאתו והוא כלבי
נברא ועלתו עלת מציאותו כי הוא עצמו סבה לכל ודבר מחוייב המ'
המציאות בבחינת עצמו · וכל מלאכה ובריאה הוא מחוייב המציאות
בבחינת סבתו · ואולם המציאות בבחינת עצמו ונמנע המציאות
בבחינת הנבראים כי אשר הוא לבדו אשר המציא המציאות יקרא
על אדם מוציא או מגלה או בורא וכיוצא בזה כאלה המאור אשר ירצה
על המציאה וכאשר הלשון שהכל מגלה ויאמר עליו שקבל
אלהיו כמאמר בעל הוטר וזו היא התורה המקיפה בדרך השכל
אשר שכל העולם יוכל לצייר עם שאר התורה המושכלת הנעלה
אמנו בלוח אבנים ומעשיו ומשפטיו בדרכי השכלות הנושאה
ואשר   בתורה הנבואים אם היותה נפשו מתעבדה הוי
יסיר מבוכתה יאמר כי הוא רופא התשוקה החולה ושאר הרפואה
הגוף אשר חוצה על פי יחוד כל' והוא רופא מוליכה ורופא

חנם ומי אשר נלאה הנראה על פי השם שהוא צורת השכל ·
חלבך סימן ה׳ ענין נ׳ סימן ר׳ · כולל השאר ביצורו ושכל שלך
אמר הספר שלשה כל ששים ונגד אותיות כבוד ושרש
שהאותיות הספר רחוק אלה מנין בין הספר התשובה ושחינה אותי
זה רחוק אלה מלבושיש · ונ׳ שכלו הספר הם הלב והפה והספר
נ׳ ענינים הם האותיות המבטאות והאותיות המעשיות והאותיות
המחשבות · ואמר אשר הספר לשלשתם הוא שם אחרות · ואמר
הכולל שמהם נ׳ שאור ואלה הם הכתב העליונים לספר המעשי
והלשון העליונים לספר המעשי והלשון העליונים ללב המחשב וסימן שלשה
שלשה ראשי השכל והם כל ברור והלשון נכל וסימן ויהוה כי
כאשר נכל וסימן המעשים · סוף אמר אלך והוא סימן המשלשים
משה אל יהוה נכל לנגלה והנה כבר אמרנו השכל הנקרא שיש בהם
ועתה בין כלל שיקרא שלשתם לספר אותי יחס שם אחד שהם
אותם · בין הספר האלוהי הכח לכל מי שיאמר אחד או אחר עוד
ויהבל או יבחר לעבוד הוא ענין יחד לנבראים והשיגו כולם בשם לספר
אותי שור מהספר אורח על התורה כי הנה ויאמר ואמר ונבדל
אותם הלכה השכל בעצם ומנין אלה שם התורה ואלה שיורה
עליו שהוא הוא זה הספר שאלה להשלים כוחו ובמחיה ובבונה
ורצון והבנים בין כבודו אותי הנה יתן להשם או בכונת באמרי ·
שהרי אלה המשלים זה ענייני לפי הטבעיה הראשונה כלם
הספריות בזה · והנה הלכה השכל בין הספר האלוהי ובין הלימוד
ואתה בנו ובין הקודש כי יותר שהוא הבין והלימוד שלב אותי בזה
מקבל והבין · ועוד בזה קבלו הלוה בחשבון האותיות וזה
כי האותיות בוא מספר אחד שיחשב באותיות אלה שבורך כי
לחשבון מספריות אותי ואותיות כאן שהוא כלי כולל בשם אחד

שהלבנה אצלו כקלף אצלינו שהוא חומר נושא צורת האותיות המצוי ראה
אליו שקראוהו הקדמון · וכן השם יה הלבנה אצלו כלוחות והתמונה
כליו והציור הנה לכם אלהים שהוא המשנה צורות האותות הנחקקים
בלוחות העבריות אשריהם כתובים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתובים ואבל על הלוחות פנים ואחור כראות המשנה האותיות פנים
ואחור · והראיה על זה אחור וקדם צרתני וכו' · והעבר שאצל השם
אינו לציור האותיות הנזכרים אצל הלב האוקיאנוס לצור הוא והעבר
על זה שהוא אותה אותה אשכל ואותו יקוצל היות הלצור האמת
שולח אל כל היה לצור ואשר אינו אמין רצונו ולא שהפתים · אם
שם לצור כמו שאמרתו עם הסבלה ההבדל בעניין ענאותם וכן
עם שינוי נסכן היות הצור האמת · שולח לצור כל אכתב כאמנו
החומרים והכלים והוא הכן צורה אותות לחומר שהוא הליו על פי
היד והעט ושאר האומנויים ועם כל זה יתעשו רוב ההבדל שבינים
בין כתבתו צורה לכל חומר יהיה בזה לסופר על ידך אשר אמר לי
הדברים · ואולם הלצור הנה אמנם לעצם שהלב חלוה אם יקרה
לצור עצם אמונת אשר יך המשנה שכלה על ידך האמור
חלק ג' סימן י' עיקר סימן ל' כולל ההבדל אשר בין הראשונים
והאחרונים אינו צריך לאחריך בבאור לדבר זה אמנם
ההקדמות שקדמו לו בעניין ההשגה וזה שאחר שהמגע שבכל
ההשגה אמיתית שכל בין קרובה בין רחוקה אותו באורגנות בין
האומנות אשר בונים באומרבעון עלות והשם זה אין ספק אצלי
שלא יתרחק משכלך עניין ההבדל אשר בין כל משיג ומשיג והעבר
אנוריך על עניינו · ידוע שכל מי שרקין לאחר דבר אחד לבהשגו
והשגו יקרא משיג וכל השגה נחלקת לב' חלקים · והוא מוחשת
ומוחשת ומושכלה · והמוחשת כליה חמשה החושים הידועים

העין והאוזן והאף והחיך והיד עם כל הגוף · והכחות שהם כנושאיהם
אותם הם הראות והשמע והריח והטעם והמישוש · והשנית שאמרנו
חלקים המוזכרים הה' עם הכחות הנזכרים הה' · הוא נכלל במלאכה
לו השנית כלליות · וכן השנית הנראה כמראה על דרך משל והשא
שקלו כשיכלו נגה חזק · והריח כמוהו · והמישוש כמוהו ·
והמישוש כמוהו והמלאכה זקה השנית כל דבר אחד והוא התפוח
של בריאה והשנית הללו דברים רבים ומשתנים ומתחלפים
אלה מאלה · והשנית שאומר הדמיון שהוא המקבל אלו הד'
כחות כלום היא חזקה שגם כשהלם כבר עבר אחריך כפי כחו
והוא חלושה לכל ענינים · שגם שהגוף ישן ואינו חולם · ומפני
שהגוף עבר כבר אחר השנית אל השערים · ומפני שאין אלה
יכול לצייר כי אם ציורים ידועים לפי טבעו הגוף ושיש כמו ה
הדמיון להשיג השכל שאינה אלא השנית וראה לפני להשיג השני
השכלית שעבודתו כמו שיחקך אחר הדברים שאינם · כבר להשיג
נאלף מאיזה נוסה כי להר להשיג ונפל ונמצא רעיון ואינו
יכול לבוא ולהקימו שכבר הפסיד גם כחו הראשון ולא השיג הדרך
והשנית שאמרנו השכל האנושי גם הוא נקבל כחות ידועים
אינה כח והכנה טבעית להשיג אלהים גם הם בעלי חיים נפרדים
כפי טבעו המושכל התולה והעולם · והאחרונה אמנם כדמיון הראות
היא מעל הראות בעצמו ונפרדו ואמנם כח הדמיון שהוא הראה
וכן המורגש אצל הרגש המורגש הוא מעל הרגש בעצמו וכן המושכל
אצל השכל המושכל הוא מעל השכל בעצמו וגם אותו ואמנם כח
השכל שהוא המשכיל · ואחרי זה הרגע שאמרתי הרגש האיר לדמי
הדמיון · ולדרכי שניהם תכיר כחי השכל · ומפני שהרגש חיצוני
פעולתו קלה להשיג שגם פעולו חיצוני · ומפני שהדמיון פנימי ופעו

נמצא מבואר הנה הוא קל להשיג אחר ידיעתו והתנועות האחרות וכבר
אמר שלא ישיג אותו או מושכל שהם שלמים וכל אחד שיהיו מושגים
ענק האחרי המציאות כולו והעליון אינו משיג שום מציאות אחרי
עצמו אבל הוא הוא האור [illegible] בין המשפטים · ופעם נאמר
באותו ושורש מציאות האלה שהשיגו העצמים · ופעם נאמר לנושא
ושורש אחד שהשיגו השכלי · ופעם נאמר כל לבו ואין שום מציאות יחי
לעצמו ואמר שהוא שכל אחד שהשיג הוא לבדו האחד ואין אחר
זולתו והוא ההשגה הגדולה [illegible] ומשיגה כל השגה אחרת
שלמות [illegible] הוא ונתבטל ההשגה הגדולה הנזכרת
השקרית [illegible] האורגשים והמשכלים [illegible]
האור [illegible] ואחר יהיה [illegible] למעלה [illegible] פנים [illegible]
יסיר כי פי [illegible] · כלומר סור השכל [illegible] אחר העולם [illegible]
[illegible] והאמת [illegible] כי מעלה המשיגים [illegible]
על זה [illegible] אחר [illegible] כל איש ואיש [illegible] אחר
השכל לפי ידיעתו [illegible] כל אחד ואחד [illegible]
וחיה · וחיי [illegible] שוים [illegible] כי מעלה
הגופים השמימיים [illegible] מעלת הגופים ההווים · ומעלת [illegible]
המלכים והאחרים [illegible] מעלת [illegible] בשלמות ·
והשלמים [illegible] והמשיגים חלק שום [illegible] כדי [illegible]
שהם שלמים ומעלים לכולם ——

חלק ב׳ סימן ה׳ ענין ה׳ סימן ה׳ כולל ציור הכרח [illegible]
[illegible] בלשון [illegible] ערבי
שכן [illegible] · [illegible] ענין יסוד [illegible] כי [illegible]
[illegible] · [illegible] שישלו [illegible] מעלה [illegible]
[illegible] · [illegible] נמצא [illegible]

כהיות לו מזון ועוסק על צרכו · יצטרך רבים להשפיעו מים וכבר
ישאלו משפעו קצות ראשונות שהם אחד מדרגה ראשונה ואחר
מדרגה אחרונה מעלה ולכן האלהיים רבים מטבעם והרחוקים
מזה הצד · והקרובים אל שכלו וכן והקרובים מצד · והרחוקים
ממה שהוא שכלו · והמשל בזה המלך והעני האחרון שבכל מלכותו
כי המלך בתכלית העושר · והעני שהוא העני האחרון הוא בתכלית
העניות · והמלך משפיע עושר להעשיר איש והאיש לאיש והאיש לאיש
עד הגיע השפע העושר אל אדון העבד והאדון יגיע לעבד שיפרנסהו
ואין העבד לו · ועבור שום שפע לזולתו שאין לו אלא צורכו הכרחי · כמו
כן · ובזה ידמה המשל אל המציאות · המשל העושר קרה לכל מלכותו והשם
עם האדם והשפע המושכל שלם משכל האדם לא משכל אשר יקבל
השכל הוא הפועל שהוא סוף הנבדלים והשפע הוא נפש ההיולי השכל
היוקף עבל ונשלם בשמימיים עולם הירח ובארציים כולם · ובל זה
היה העולם כמלך לא חלקים למושכל כלו ונפרד · ולמושכל כלו ·
נפרד לעולם · ולמושכל האלהי מטבעם קנה נפרד ויקצרו כבר כמו
ואמנם שכל זה שיגיע השפע אלהי שכנו נוזר שיפיע על
המושפע לקבל כאין ומשל בין המשפיע ובין המקבל כמו המים
בעשיה מיכריחו שיתקן לקבל כחו עד שישוב כמוהו · ובשכל
השכל האלהי שישפיע שכל על נפש התבונה שהוא בכח הדברי · כמו כן
ט · והדברי ישפיע על החיוני · והחיוני ישפיע על הדברי החיוני
ועל כל מקומותיו והשפע ההוא בהדרגה · כי יצטרך המקבל בשלא ימנע
מושפע לקבל אותו · וכאשר יכריחום לקבל כן ויכריחום לבחר בו אין
להם מונע מן הגיע כל חפץ עד שהוא כמו המלך התאר בשפעו
שרצה להשפיע אותו ומונעו על כן האלהיים מן הגיע אותו והמלך
הקטן ההוא אל העבד שנים הוא אחד · ושפעו מזון המלך לא שהרבה יניח

יחסרו ויתנועעו כדרכי הנעלמות ויתלבשו בנעלמים · ואחרי היות הדבר

מורכב מכחות הרבה יתחייב שיראה השפע כשלא · והראות הדבר

יקרה כמו השנה שכליה נרשמת ויחלק השפע על כח הדמיון ויתחייב

שהדמיון ישיג את שבטבעו להשיג ויראה את שיראה בדמות נשואה

מדומה ואחרי שהוכן ויקרה הכח הזה האמתי למלך אחרונה בסוד

ואחרי שיראה להדמיון שהאיש במראה ורוח אלהים מרחפת והמושג

במראה האישים עם האיש כל הנזכר מן הרשמים להעבר שהמצאות

כולם מורגשות · והנה יהיה בדבר האיש כל מראה מעלה מלאכותו

אבל לא יושג לגלות דבר לפי טבע לפי טבע כל אדם כי ההשגה

לראות בעניניהם לענין החומר והצורה כי ההרגש חומר לדמיון והדמיון

חומר לשכל וכפי ענין הדבר השופע לאורגש מקבל ענינים ולפי

ענין השפע יכריח השכל את הדבר המוכן לדבר ולאחר לפי

הזמן ולפי המקום ולפי הדור ולפי הנביא המתנבא כמשנה צורת—

הנבואה · הנה כבר סיימתי לאחר לך את שהבטחתי השפע הנזכר

הנבדל לדברתו ולכבודו מלמדך כפי כחי וכפי מיעוט שכלי ורוב מיעוט

והשגת השכל וכללתי כל הענינים בז׳ חלקים נעלים ועלה מספר

החלקים הקטנים לה׳ ועלה מספר עניניהם לה׳ וסימנו בלווה לה׳ ·

וסימן כלל שלשתם אדע ועם ז׳ חלקים נלוים עליו לסימן עליו ומספר

הענין על הרצו שהוא חכם שני וזה סימן לכל הדרכים יחד ״

אכתבהו ואחתום כל מנגנוני צור שה השרך הוא והוא ויהר

אבנר אבנירה אבנר אבנירה אבנר אבנר אבנר אבנר אבנירה

אבנהם ספרים בן שמואל אבן אל ענפיה זכר צדיק לברכה

תם ונשלם   שבח לאל אלהי עולם